Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΤΟΥ *Αγαπημένου*

Ρατζίντερ Σινγκ

"The Abode of the Beloved"
2015 SK Publications - www.sos.org

Τίτλος πρωτοτύπου:
The Abode of the Beloved

45 175 Naperville Rd., Naperville. IL 60563
and 2 Canal Road, Vijay Nagar, Delhi 110009, India

Υπεύθυνος για την Ελλάδα :
Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Science of Spirituality : **https://www.sos.org/el/**

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
http://www.sos.org/el

ΣΑΝΤ ΡΑΤΖΙΝΤΕΡ ΣΙΝΓΚ

Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Άλλα βιβλία του Ρατζίντερ Σινγκ

Σε Αγγλική Γλώσσα:

Εσωτερική και Εξωτερική Ειρήνη μέσω του Διαλογισμού
Ενδυναμώνοντας την Ψυχή σας μέσω του Διαλογισμού
Διαλογισμός ως Θεραπεία για την Ψυχή
Το Μεταξένιο Νήμα της Θειότητας
Πνευματική Δίψα
Ηχώ της Θειότητας
Πνευματικά Μαργαριτάρια για Φωτισμένη Ζωή
Οικολογία της Ψυχής και Θετικός Μυστικισμός
Εκπαίδευση για έναν Ειρηνικό Κόσμο
Οράματα για Πνευματική Ενότητα και Ειρήνη

Στα Ινδικά:

Η Πνευματικότητα στη Σύγχρονη Εποχή
Αληθινή Ευτυχία
Αυτογνωσία
Αναζητώντας Ειρήνη στην Ψυχή μας
Σωτηρία μέσω του "Λόγου"
Πνευματικοί Θησαυροί
Το Βίωμα της Ψυχής
Πνευματικές Ομιλίες

ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ είναι ένας παγκόσμια γνωστός πνευματικός Διδάσκαλος και κορυφαίος ειδικός στο Διαλογισμό. Είναι συγγραφέας πάνω από είκοσι βιβλίων, μεταφρασμένων σε πενήντα γλώσσες. Ανάμεσα στα βιβλία του με τις μεγαλύτερες πωλήσεις συγκαταλέγονται τα βιβλία: Εσωτερική και Εξωτερική Ειρήνη μέσω του Διαλογισμού, Ενδυναμώνοντας την Ψυχή Σας μέσω του Διαλογισμού, Σπίθα Θειότητας, Διαλογισμός ως Θεραπεία για την Ψυχή, Πνευματικά Μαργαριτάρια για μία Φωτισμένη Ζωή και Μεταξένια Κλωστή του Θείου.

Έχει παρουσιάσει μια δυναμική και παράλληλα απλή τεχνική διαλογισμού σε εκατομμύρια ανθρώπους σε όλο τον κόσμο, μέσω σεμιναρίων, retreat διαλογισμού, συνεδρίων, βιβλίων, εκατοντάδων άρθρων σε περιοδικά, μέσω τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών εκπομπών, CD, DVD και μεταδόσεις μέσω του Διαδικτύου. Η μέθοδός του για επίτευξη εσωτερικής και εξωτερικής ειρήνης μέσω του διαλογισμού έχει αναγνωριστεί και είναι αξιοσέβαστη από πολιτικούς και πνευματικούς ηγέτες, όπου κι αν πηγαίνει. Διδάσκει ένα μη θρησκευτικού τύπου διαλογισμό, ο οποίος μπορεί να ασκηθεί από ανθρώπους όλων των πολιτισμών, ανεξάρτητα από τις εμπειρίες και την εκπαίδευση που έχουν, από ανθρώπους όλων των ηλικιών και από όποιο μονοπάτι ζωής κι αν προέρχονται.

Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι είναι πνευματικός προϊστάμενος της Επιστήμης της Πνευματικότητας, ενός μη κερδοσκοπικού και μη θρησκευτικού οργανισμού, με κέντρα σε περισσότερες από σαράντα χώρες στον κόσμο. Η Επιστήμη της Πνευματικότητας παρέχει έναν κοινό τόπο (φόρουμ) για ανθρώπους, ώστε να μάθουν διαλογισμό και να βιώσουν μια Εσωτερική και εξωτερική προσωπική μεταμόρφωση.

Μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί του στο Κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας, στο Νέιπερβιλ του Ιλινόις, με διεύθυνση:

Science of Spirituality Center,
4 S. 175 Napperville Rd., Naperville, IL 60563.
Τηλέφωνο: (630) 955-1200, Fax: (630) 955-1205.

ή επικοινωνήστε μαζί του στο

Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί της Ινδίας.
Διεύθυνση: Kirpal Ashram, Sant Kirpal Singh Marg, Vijay Nagar, Delhi, India 110009.
Τηλέφωνο: 91-11-2-7117100, Fax: 91-11-2-7214040

ή επισκεφτείτε την ιστοσελίδα **www.sos.org**.

Περιεχόμενα

Εισαγωγή

Καθώς αφυπνιζόμαστε πνευματικά, ένα φλέγον ερώτημα ανατέλλει μέσα μας. Πώς μπορούμε να επιτύχουμε τη Θεογνωσία στη ζωή μας. Αναρωτιόμαστε πώς μπορούμε να επιταχύνουμε την πρόοδό μας, για να εκπληρώσουμε αυτό το σκοπό όσο το δυνατόν πιο γρήγορα.

Καθώς άνθρωποι από όλο τον κόσμο συγκεντρώθηκαν για ένα πνευματικό πρόγραμμα διακοπών, φαίνεται πως δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος για να εορτάσουμε αυτή την περίοδο, από το να εστιάσουμε την προσοχή μας στους τρόπους που επιταχύνουν την πνευματική μας πρόοδο. Οι όμορφοι στίχοι του ποιητή-αγίου Σαντ Ντάρσαν Σινγκ (1921-1989) αγγίζουν και φωτίζουν πολλές όψεις τις πνευματικότητας. Ερευνώντας τη βαθύτερη σημασία των στίχων του, μπορούμε να αποκτήσουμε την απαιτούμενη διορατικότητα και έμπνευση, για να επιταχύνουμε την πρόοδό μας στο Πνευματικό Μονοπάτι.

Αυτοί οι εμπνευσμένοι στίχοι σε αυτό το βιβλίο εστιάζονται σε αυτό που μπορούμε να κερδίσουμε ερχόμενοι στην κατοικία του Αγαπημένου, που σημαίνει στα Πόδια ενός πνευματικού Διδασκάλου. Τα διδάγματά Του, η έμπνευση και η θεία ακτινοβολία της παρουσίας Του ανυψώνουν την ψυχή μας στον τελικό σκοπό της ένωσής μας με το Θείο. Μακάρι αυτό το βιβλίο να αποτελέσει έναν οδηγό για εκείνους που βρίσκονται στο Πνευματικό Δρόμο, ώστε να επιταχύνουν την επανένωσή τους με τον Θεό. Παράλληλα με τον καθημερινό συστηματικό διαλογισμό στο Εσωτερικό Φως και τον Ήχο του Θεού, με την ηθική ζωή, τη συμμετοχή μας στα σάτσανγκ και με την ανιδι-

οτελή υπηρεσία που προσφέρεται από μία καρδιά γεμάτη από αγάπη για τον Θεό και το συνάνθρωπο, η ανύψωση που επιτυγχάνουμε στο δρόμο μας προς την κατοικία του Αγαπημένου μπορεί περαιτέρω να επιταχυνθεί. Η Χάρη του πνευματικού Διδασκάλου μάς γεννάει ένα κυρίαρχο πάθος και ένα ζήλο, για να διαβούμε το Μονοπάτι που οδηγεί πίσω στον Θεό. Το αποκορύφωμα αυτού του Εσωτερικού ταξιδιού είναι η θεία Αγάπη, η αιώνια μακαριότητα και η διαρκής ευτυχία.

Είθε αυτή η συλλογή των ομιλιών να γεμίσουν κάθε καρδιά με φως, αγάπη και χαρά.

ΡΑΤΖΙΝΤΕΡ ΣΙΝΓΚ

Μέρος 1

Διακοπές στην Κατοικία του Αγαπημένου

Διακοπές στην Κατοικία του Αγαπημένου

Η ένωση με τον Θεό είναι το πεπρωμένο μας. Η ψυχή μας βρίσκεται στο ταξίδι τής επιστροφής της στο θείο μας Σπίτι, όμως δεν είμαστε πλήρως ενημερωμένοι για τη μακαριότητα που είναι η φύση μας, που είναι η ίδια η φύση της ψυχής μας. Η ψυχή είναι πνεύμα με απεριόριστες ικανότητες. Πώς συνδεόμαστε με την ψυχή μας; Πώς ακολουθούμε το Πνευματικό Μονοπάτι προς το αληθινό μας Σπίτι; Πώς τελικά πορευόμαστε στη μεγαλοπρεπή θεία Λεωφόρο και βιώνουμε απόλυτη και γνήσια ευτυχία; Υπάρχει ένας τρόπος κι αυτός είναι να ακολουθήσουμε το αρχαίο Μονοπάτι που ξεκινάει από την ιερή πύλη (τον Τρίτο Οφθαλμό) και καταλήγει στο άπειρο της αιωνιότητας. Αυτός ο Τρίτος Οφθαλμός είναι το κατώφλι που, όταν το διαβούμε, θα οδηγηθούμε στην εμπειρία του Θείου. Είναι το κατώφλι της πόρτας του Θεού που μας οδηγεί στον τόπο της καταγωγής μας, στην απέραντη "έπαυλη" στην οποία ανυπομονούμε να επιστρέψουμε. Εκείνος που κρατά το κλειδί αυτής της πόρτας είναι ο πνευματικός μας Διδάσκαλος. Όταν συγκεντρωνόμαστε στην παρουσία του, λουζόμαστε με μια πνευματική ακτινοβολία που κάνει την ψυχή μας να αισθάνεται πως βρίσκεται στο "Σπίτι" της. Νιώθουμε ήρεμοι και επαναπαυμένοι, καθώς απολαμβάνουμε ειρήνη και χαρά. Η ψυχή μας ξεκουράζεται μέσα στην καταπραΰντική ευλογία της θείας Αγάπης που ρέει, χάρη στην ανύψωση που μας δίνουν με την "προσοχή" τους οι πνευματικοί Διδάσκαλοι, οι οποίοι περιγράφονται σε πολλά Ανατολικά μυστικιστικά κείμενα με τον όρο: "Ο Αγαπημένος".

Ερχόμενοι σε μία τέτοια πνευματικά φορτισμένη συνάθροιση, ερχόμαστε, όπως λέγεται, στην "Κατοικία του Αγαπημένου". Η Κατοικία του Αγαπημένου είναι μία συγκέντρωση

στην οποία ο πνευματικός Διδάσκαλος μας βοηθάει να εστιάζουμε την προσοχή μας στην ψυχή μας. Μία τέτοια εμπειρία φέρνει πολύ γαλήνη και είναι πέρα από κάθε περιγραφή με λέξεις. Είναι σαν μια περίοδος διακοπών μακριά από την εγκόσμια φυσική μας ύπαρξη.

Τι κάνει τις διακοπές στην Κατοικία του Αγαπημένου τόσο ξεχωριστές για την ψυχή; Στην καθημερινότητά μας, η ψυχή μας οδηγείται από το νου και το σώμα και εμπλέκεται σε δραστηριότητες που ωφελούν μόνο τη φυσική και τη διανοητική μας πλευρά, αλλά όχι την πνευματική μας πλευρά. Η ψυχή μας έχει ένα δευτερεύοντα ρόλο και έρχεται μετά τις ανάγκες του σώματος και του νου μας. Έτσι, η ψυχή δε βιώνει την αληθινή της υπόσταση και χάνει το αφάνταστο μεγαλείο, τη συναρπαστική θεία αγάπη και την απεριόριστη ειρήνη που την περιμένει στην Κατοικία του Αγαπημένου, στο αληθινό μας Σπίτι.

Οι Άγιοι μέσα στους αιώνες είναι συχνοί ταξιδιώτες στην Κατοικία του Αγαπημένου και θέλουν να μοιραστούν το θείο αυτό ταξίδι με την ανθρωπότητα. Οι Πνευματικοί Διδάσκαλοι έχουν αφήσει έναν "οδικό χάρτη", ώστε κι εμείς να μπορούμε να κάνουμε το ταξίδι προς τη θεία χώρα της προέλευσής μας. Στη σύγχρονη εποχή, οι Διδάσκαλοι του περασμένου αιώνα, ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, άφησαν ένα κληροδότημα για μας μέσα από τον τρόπο ζωής τους, τα διδάγματά και τα γραπτά τους, για να μας δείξουν πώς να διάγουμε τις ζωές μας με σωστό τρόπο.

Κάθε άτομο που γεννιέται σε αυτό τον κόσμο, μεγαλώνει, ξοδεύει τις αναπνοές της ζωής του με ποικίλους τρόπους και μετά πεθαίνει. Μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα της ζωής μας, έχουμε ποτέ σταματήσει να σκεφτούμε αν πραγματοποιούμε το σκοπό για τον οποίο βρισκόμαστε εδώ στη γη; Πόσοι από εμάς περνούν μέσα από τη ζωή, χωρίς να έχουν την παραμικρή ιδέα για το πού πηγαίνουμε; Όταν αρχίσουμε να θέτουμε ερωτήματα σχετικά με το σκοπό της ύπαρξής μας, τότε η ψυχή μας βιώνει μία αφύπνιση και αρχίζουμε να ψάχνουμε για απα-

ντήσεις.

Ένας πνευματικός Διδάσκαλος μπορεί να μας δώσει καθοδήγηση στο πώς να συνειδητοποιήσουμε τον πραγματικό σκοπό της ανθρώπινης ύπαρξής μας και πώς να επιτύχουμε τους πνευματικούς μας στόχους.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν ένας πνευματικός Διδάσκαλος, ένας άγιος, μύστης και ποιητής (1921-1989), ο οποίος κατά τη διάρκεια της ζωής του έφερε πολλούς αναζητητές από όλο τον κόσμο σε επαφή με τη θεότητα μέσα τους. Επίσης, κληροδότησε για τις επόμενες γενιές ένα θησαυροφυλάκιο ποίησης και πεζού λόγου σχετικό με το πνευματικό Μονοπάτι. Σε ένα από τα γκάζαλ του, που είναι ένας τύπος ποιητικής μορφής στην οποία έγραψε τα περισσότερα ποιήματά του, μας παρουσιάζει το πώς μπορούμε να ολοκληρωθούμε διάγοντας μια ζωή πνευματικότητας. Το παρακάτω γκάζαλ αναφέρεται στο πώς οι περισσότεροι άνθρωποι σήμερα διάγουν τη ζωή τους και στο τι είναι δυνατόν να επιτύχουν. Επειδή πολλοί θεωρούν τον εαυτό τους μόνο ως ένα φυσικό σώμα, η προσοχή τους εστιάζεται στον κόσμο και στο πώς να ικανοποιήσουν τις φυσικές τους ανάγκες. Γι᾽ αυτούς οι σωματικές τους ανάγκες προηγούνται από οτιδήποτε άλλο. Οι Άγιοι μας λένε πως όταν διάγουμε τη ζωή μας μόνο για να εκπληρώνουμε τις ανάγκες του σώματός μας, δεν εστιαζόμαστε σε εκείνη την πλευρά της ζωής που είναι πιο ωφέλιμη για την πραγματική ύπαρξή μας, δηλαδή για την ψυχή μας.

Οι Άγιοι διδάσκουν ότι η αληθινή μας ύπαρξη δε βρίσκεται στο επίπεδο του σώματος αλλά σε αυτό της ψυχής. Παράλληλα με την ανάπτυξη του σώματός μας, μπορούμε συγχρόνως να διαθέτουμε χρόνο σε δραστηριότητες που να εξυψώνουν την ψυχή μας. Αν μόνο παραμένουμε στο επίπεδο του φυσικού μας σώματος, τότε, ακόμη κι αν ζούμε μία ζωή που νομίζουμε ότι είναι καλή, θα διαπιστώσουμε πως αυτό το ανθρώπινο σώμα θα φθαρθεί και θα χαθεί. Τότε συνειδητοποιούμε πως μόνο η ψυχή μας είναι αιώνια. Ό,τι κι αν έχουμε κάνει, για να φροντίσουμε το σώμα μας, μια μέρα θα το αφήσουμε πίσω μας. Το παρακάτω

γκάζαλ του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μάς δείχνει το δρόμο να εστιαζόμαστε στην ψυχή μας, ώστε να εξελιχθούμε πνευματικά.

Μέσα από τους στίχους αυτού του γκάζαλ, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ρωτάει: «Πού πηγαίνουμε, για να ανυψώσουμε την ψυχή μας»; Και δίνει μία απάντηση λέγοντας: «Στην κατοικία του Αγαπημένου!» Η προσοχή του που συγκεντρώνεται σ᾽ εμάς, όταν βρισκόμαστε στην παρουσία του, ανυψώνει την ψυχή μας, καθιστώντας την ικανή να πετάξει από το φυσικό επίπεδο σε υψηλότερους Εσωτερικούς κόσμους, μέχρι τελικά να φτάσουμε στο αληθινό μας Σπίτι, το Σατς Καντ ή τον Αληθινό Κόσμο.

Πολλοί προσπαθούμε να αφιερώσουμε χρόνο στην πνευματικότητα στα σπίτια μας. Εκεί συχνά μας αποσπούν μικροδουλειές, ευθύνες και θέλγητρα που μάς παρουσιάζονται κάθε στιγμή. Όμως, ερχόμενοι στην κατοικία του Αγαπημένου, στον πνευματικό μας Διδάσκαλο, μπορούμε να απολαύσουμε την ακτινοβολία της αγάπης του που ξεχύνεται από εκείνον και μας ανυψώνει. Σε αυτό το βιβλίο, μπορούμε να μάθουμε από τη σοφία των Αγίων για το πώς μπορούμε να ωφεληθούμε από τις πνευματικές "διακοπές" στην κατοικία του Αγαπημένου.

Κατόρθωσα τα πάντα, αλλά δεν συνάντησα τον Αγαπημένο

Απέκτησα όνομα και φήμη και όλα τα πλούτη του κόσμου.
Κατόρθωσα τα πάντα, αλλά δε συνάντησα τον Αγαπημένο.

–Σαντ Ντάρσαν Σινγκ–

Αυτός ο στίχος περιγράφει πώς οι περισσότεροι άνθρωποι σπαταλούν τη ζωή τους, χωρίς να κατορθώσουν να βρούν την "Κατοικία του Αγαπημένου". Μερικοί την κατάναλώνουν, για να αποκτήσουν όνομα και φήμη, πλούτη αυτού του κόσμου ή άλλα υλικά κέρδη που νομίζουν ότι θα τους κάνουν ευτυχισμένους. Μερικοί δουλεύουν οχτώ, δέκα ή δώδεκα ώρες την ημέρα, είτε έχοντας δική τους επιχείρηση είτε εργαζόμενοι για κάποιον άλλον. Ο περισσότερος χρόνος περνάει στο να κερδίζουνε χρήματα, με σκοπό να εξυπηρετούν τις καθημερινές τους ανάγκες. Από την ώρα που θα ξυπνήσουν κάθε πρωί, μέχρι την ώρα που θα πάνε για ύπνο, ο χρόνος τους ξοδεύεται στο να πλένονται, να κάνουν μπάνιο, να βουρτσίζουν τα δόντια τους, να ντύνονται, να παίρνουν το πρωινό τους, να πηγαίνουν στη δουλειά, να τρώνε το μεσημεριανό τους, να επιστρέφουν στο σπίτι τους, να τρώνε βραδινό, κάνοντας μικροδουλειές ή με το να ασχολούνται με ευχάριστες δραστηριότητες τον ελεύθερο χρόνο τους. Έρχεται όμως μία στιγμή που συνειδητοποιούμε ότι η κάθε μας μέρα περνάει με το να είμαστε μπλεγμένοι στη ρουτίνα της ζωής, χωρίς να έχουμε συναντήσει τον Αγαπημένο. Έτσι συμβαίνει και το αντικείμενο των πνευματικών μας επιθυμιών τελικά δεν πραγματοποιείται.

Ενώ ζούμε στην κοινωνία, καθημερινά συναναστρεφόμαστε στη δουλειά μας ανθρώπους που κι αυτοί, όπως κι εμείς, φιλοδοξούμε να αποκτήσουμε όνομα και φήμη. Ίσως να θέλου-

με οι άλλοι να αναγνωρίσουν ότι έχουμε επιτύχει κάτι. Για αυτό ίσως να ξοδεύουμε το χρόνο μας, κάνοντας τους εαυτούς μας να φαίνονται όμορφοι, έξυπνοι, εύποροι, με γνώσεις και γενικά επιτυχημένοι στη ζωή. Οι στίχοι αναφέρουν: «Κέρδισα όνομα και φήμη και όλα τα πλούτη του κόσμου, αλλά τι χρησίμευσαν όλα αυτά σε μένα;» Τίποτα, γιατί όταν θα έρθουμε στο τέλος αυτής της ύπαρξής μας, το όνομα και η φήμη μας, οι τραπεζικοί μας λογαριασμοί και οι περιουσίες μας, είτε τις έχουμε αγοράσει είτε τις αποκτήσαμε σε αυτή τη ζωή, δεν πρόκειται να μας ακολουθήσουν.

Στη δεύτερη γραμμή του στίχου, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ρωτάει τι είναι αυτό που μπορεί αληθινά να μας βοηθήσει. Λέει: «Απέκτησα τα πάντα, αλλά δε συνάντησα τον Αγαπημένο», αυτόν τον Μοναδικό που θα μπορούσε αληθινά να με βοηθήσει και να με αγαπήσει χωρίς προϋποθέσεις. Ο όρος "Αγαπημένος" έχει δύο κυρίως σημασίες, όταν χρησιμοποιείται από μύστες, ποιητές και Αγίους. "Αγαπημένος" μπορεί να σημαίνει έναν πνευματικός Διδάσκαλος ή ένα φωτισμένο Ον που μας βοηθάει να επιτύχουμε την Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία. Άλλοι μύστες και ποιητές χρησιμοποιούν τον όρο "Αγαπημένος", για να αναφερθούν στον Θεό. Ο Θεός είναι ο αιώνιος Αγαπημένος με τον οποίο η ψυχή μας θέλει να επιτύχει την ένωση. Όταν οι άγιοι και οι ποιητές χρησιμοποιούν τους όρους "Αγαπημένος" και "Εραστής", στην ουσία τους χρησιμοποιούν μεταφορικά για τον Θεό και την ψυχή αντίστοιχα, για να μας βοηθήσουν να κατανοήσουμε τη σχέση μεταξύ τους. Ο Θεός είναι ο αιώνιος Αγαπημένος κι εμείς ως ψυχές είμαστε οι εραστές, οι λάτρεις του Θεού. Ο σκοπός μας στη ζωή είναι να αγαπήσουμε τον Θεό και τίποτε άλλο. Αν μπορούσαμε να αγαπήσουμε τον Θεό με όλα όσα έχουμε, που σημαίνει με το νου, την καρδιά και την ψυχή μας, σίγουρα θα εκπληρώναμε το σκοπό για τον οποίο ήρθαμε σε αυτό τον κόσμο, δηλαδή την επανένωσή μας με τον Κύριο. (τη Θέωση). Οι πνευματικοί Διδάσκαλοι μπορούν να μας βοηθήσουν να βιώσουμε τη θεία αγάπη και να εκπληρώσουμε το σκοπό της ζωής μας.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει σε αυτό το στίχο πως αν αποκτήσουμε όνομα και φήμη κι όλα τα πλούτη αυτού του κόσμου, πραγματικά δε θα έχουμε επιτύχει τίποτα, γιατί δε θα έχουμε βιώσει την αγάπη του Κυρίου, του αιώνιου Αγαπημένου μας. Πολλοί Άγιοι λένε πως αν δε συναντήσουμε τον Θεό, το θείο μας Αγαπημένο, τότε θεωρούν πως το δώρο της ανθρώπινης γέννησης έχει χαραμισθεί. Υπάρχουν εκατομμύρια ειδών ζωής στις μορφές των οποίων θα μπορούσαμε να έχουμε γεννηθεί και ευλογηθεί αντί με τη γέννηση μας σε ανθρώπινη μορφή. Μερικοί άγιοι εξηγούν πως η ανθρώπινη μορφή είναι η κορωνίδα της Δημιουργίας, διότι είναι μόνο σε αυτή τη μορφή που έχουμε (η ψυχή μας) τη δυνατότητα να επιτύχουμε την Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία. Καμία άλλη μορφή ζωής δεν μπορεί να επιτύχει την πνευματική της πραγμάτωση. Για αυτό, οι άγιοι τονίζουν σε εμάς πως αυτή η ανθρώπινη γέννηση είναι μία χρυσή ευκαιρία που μας έχει δοθεί, για να επιτύχουμε την ένωση της ψυχής μας με τον Θεό. Όμως αν δεν αφιερώνουμε χρόνο, για να το επιτύχουμε, χαραμίζουμε αυτή την ευκαιρία. Με αυτό το στίχο, μας λέει ο Διδάσκαλος Ντάρσαν ότι η προσοχή μας χρειάζεται να εστιάζεται στην κατάλληλη κατεύθυνση, ώστε να κατορθώσουμε να επανενώσουμε την ψυχή μας με τον Θεό. Αν αντίθετα εστιαζόμαστε μόνο στο να αποκτήσουμε όνομα, φήμη και εγκόσμια κέρδη, θα έχουμε χάσει την ευκαιρία να επιτύχουμε το θείο σκοπό, για τον οποίο αυτή η ανθρώπινη γέννηση μάς έχει δοθεί ως δώρο, κι αυτή η ευκαιρία-δώρο είναι το να Τον γνωρίσουμε και η ψυχή μας να ξαναενωθεί με τον Θεό.

Αυτός ο στίχος μάς ζητάει να απαντήσουμε αν έχουμε συναντήσει τον αιώνιο Αγαπημένο, καθώς αυτή η συνάντηση πραγματοποιείται, όταν ανατέλλει μέσα μας η επιθυμία να μην αφήσουμε να περάσει η ζωή μας χωρίς να είμαστε με Εκείνον που μπορεί να μας οδηγήσει στην πραγματική αξιοποίηση της ανθρώπινής μας ύπαρξης. Θέλουμε να κάνουμε βήματα, για να διορθώσουμε αυτή την κατάσταση. Για αυτό το λόγο, ο ποιητής περιγράφει πώς οι άνθρωποι ίσως επιλέγουν να περάσουν τις διακοπές και τις αργίες τους επισκεπτόμενοι την Κατοικία ενός

πνευματικού Διδασκάλου ή Αγαπημένου, ο οποίος μπορεί να τους οδηγήσει στον Αιώνιο Αγαπημένο, δηλαδή τον Θεό. Περνώντας χρόνο με ένα Διδάσκαλο ή Αγαπημένο, μάς παρέχονται διακοπές μακριά από τη ρουτίνα της ζωής μας, η οποία οδηγεί μόνο σε εγκόσμια κέρδη και όχι στην πνευματική εκπλήρωση και τη μακαριότητα που αποκτούμε συναντώντας τον Αιώνιο Αγαπημένο μας, τον Θεό, που μας περιμένει Εσωτερικά.

Οι άγιοι του παρελθόντος περιέγραψαν το πώς εκείνοι ξόδευαν κάθε περίοδο διακοπών ή κάθε ημέρα άδειάς τους στην κατοικία του Αγαπημένου τους. Για παράδειγμα, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ (1894-1974) συχνά ταξίδευε με το τραίνο πολλές ώρες σε μία μακρινή πόλη, μήπως και είχε την ευκαιρία να συναντήσει εκεί τον Διδάσκαλό του, τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν (1858-1948). Ως μαθητής, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ (1921-1989) επίσης ταξίδευε από το Δελχί για πολλές ώρες με το τραίνο τα απογεύματα του Σαββάτου, για να δει τον Διδάσκαλό του, τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν και επέστρεφε τα βράδια της Κυριακής στο Δελχί, για να βρίσκεται στη δουλειά του το πρωί της Δευτέρας. Όταν ήταν νεότερος και πήγαινε στο σχολείο, την εποχή που είχε τις καλοκαιρινές του διακοπές, ήθελε να τις περνάει στην κατοικία του Διδασκάλου του. Αργότερα, όταν ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ ανέλαβε την πνευματική εργασία μετά τον Διδάσκαλο Χαζούρ, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ πήγαινε μετά τη δουλειά του, τα Σαββατοκύριακα, να τον επισκεφθεί στο άσραμ του, που ήταν η Κατοικία του Αγαπημένου του. Πολλοί άνθρωποι μυημένοι από τον Χαζούρ, τον Κιρπάλ Σινγκ ή τον Ντάρσαν Σινγκ επισκέπτονταν τα άσραμ των Διδασκάλων τους στην Ινδία ή τους συναντούσαν στις περιοδείες τους, όταν αυτές συνέπιπταν με αργίες ή με τις διακοπές τους.

Γιατί; Όταν περνάμε τις διακοπές μας στην κατοικία του Αγαπημένου, ερχόμαστε στην παρουσία ενός ‘Οντος στο οποίο η ψυχή μας αισθάνεται ότι είναι “σπίτι” της. Στη θεία ακτινοβολία του Διδασκάλου, νιώθουμε έκσταση, μακαριότητα και ειρήνη. Η ψυχή μας μπορεί να γαληνεύσει στην ήρεμη παρουσία της θείας αγάπης που ξεχειλίζει από την πνευματικά φορτισμέ-

νη "προσοχή" του Αγαπημένου.

Όποτε μπορούμε να βρεθούμε σε ένα πνευματικό πρόγραμμα, σε ένα εορταστικό πρόγραμμα ή σε μια συνάθροιση με τη συντροφιά ενός Διδασκάλου, η ψυχή μας μπορεί να απολαύσει τη θεία Του ακτινοβολία. Για να ωφεληθούμε στο μέγιστο βαθμό μιας τέτοιας ευκαιρίας, θα πρέπει να βάλουμε στην άκρη το άγχος και την ένταση της εργάσιμης καθημερινότητας την οποία ζούμε όλο τον χρόνο και να επιθυμήσουμε να απολαύσουμε το να βρισκόμαστε στην Πηγή της μακαριότητας και της ευτυχίας. Πρέπει να αφήνουμε τις ανησυχίες μας και τα προβλήματά μας στην πόρτα αυτού του τόπου συνάντησης μαζί Του και να θεωρούμε κάθε συνάθροιση στην κατοικία του Αγαπημένου ως μία ιερή περίοδο διακοπών.

Φαίνεται σαν να σε έχω ξαναδεί στο παρελθόν

Είναι σαν να έχω γευτεί μια κλεφτή ματιά σου από πριν.
Βρήκα αυτά τα σημάδια στους κόσμους του Υπερπέραν.

–Σαντ Ντάρσαν Σινγκ–

Ο στίχος εννοεί πως όταν ερχόμαστε στην Κατοικία του Αγαπημένου, έχουμε μία αίσθηση ότι τον έχουμε ξαναδεί και στο παρελθόν. Σε αυτή τη συνάντηση, νιώθουμε μια αναγνώριση. Ένα ταρακούνημα της ψυχής μάς λέει πως θυμόμαστε να έχουμε ξανασυναντήσει τον Αγαπημένο μας και στο παρελθόν. Μερικές φορές αυτή η συνειδητοποίηση φέρνει δάκρυα λαχτάρας στα μάτια μας και άλλες φορές συνεπαιρνόμαστε από χαρά. Νιώθουμε ότι γνωρίζουμε τον Αγαπημένο. Έχουμε αυτή την αίσθηση, διότι από τον Αγαπημένο αναβλύζει η θεία αγάπη του Θεού. Η ψυχή την αναγνωρίζει, καθώς αυτή η αγάπη ήλθε από την Περιοχή όπου η ψυχή κάποτε ήταν συγχωνευμένη με τον Θεό.

Είμαστε όλοι σταγόνες της Θείας Ουσίας, σπίθες που πηγάζουν από τη Θεότητα. Ο λόγος που έχουμε ξεχάσει τον Θεό είναι επειδή η ψυχή μας είναι καλυμμένη από το σώμα και το νου. Όταν θεωρούμε πως είμαστε μόνο το σώμα κι ο νους, ξεχνάμε ότι στην πραγματικότητα είμαστε ψυχή. Όμως, όταν εισέλθουμε στην κατοικία του Αγαπημένου, η θεία του ακτινοβολία αφυπνίζει την ψυχή μας και τη θεία της φύση. Ταυτιζόμαστε με την ψυχή κι αρχίζουμε να θυμόμαστε αυτό που πραγματικά είμαστε.

Παράλληλα με αυτό, αφυπνιζόμαστε στο γεγονός ότι η αληθινή μας φύση είναι η Αγάπη. Ο Θεός είναι Αγάπη και η ψυχή μας είναι μία σταγόνα αυτής της Αγάπης. Έτσι, για να ενωθούμε πάλι με το Θεό, χρειάζεται να αναπτύξουμε Αγάπη

για τον Κύριο. Αφού δεν μπορούμε να δούμε ή να ακούσουμε τον Θεό με τα εξωτερικά μας μάτια και αυτιά, πώς μπορούμε να αγαπήσουμε τον Θεό τον οποίο δεν μπορούμε να δούμε ή να ακούσουμε με τις φυσικές μας αισθήσεις; Εδώ είναι που η καθοδήγηση ενός πνευματικού Διδασκάλου ή Αγαπημένου είναι ανεκτίμητη, καθώς ο Θεός είναι μία Δύναμη – η Δημιουργός Δύναμη – και είναι αόρατος και χωρίς μορφή για εμάς στο επίπεδο των εξωτερικών αισθήσεων. Ο Θεός είναι μια πανσυνειδητότητα και μπορεί να συνειδητοποιηθεί μόνο, όταν ταυτιστούμε με την πνευματική υπόσταση μας (ψυχή)

Όταν ζούμε στο επίπεδο του φυσικού μας σώματος, τότε βρισκόμαστε σε κατάσταση φυσικής συνειδητότητας και λειτουργούμε από το επίπεδο της φυσικής μας συνειδητότητας. Όταν ταυτιζόμαστε με τα συναισθήματά μας, τότε βρισκόμαστε στην κατάσταση κάποιας συναισθηματικής μας συνειδητότητας. Όταν ταυτιζόμαστε με το νου μας, τότε είμαστε στην κατάσταση της διανοητικής ή νοητικής μας συνειδητότητας. Πώς όμως φτάνουμε στην κατάσταση της πνευματικής συνειδητότητας; Ο ρόλος του Αγαπημένου ή του Διδασκάλου είναι να μας φέρει σε επαφή με την πνευματική μας φύση. Μας βοηθάει να στρέψουμε την προσοχή μας από τη φυσική, συναισθηματική και νοητική συνειδητότητα και να την εστιάστουμε στην πνευματική μας συνειδητότητα.

Σε αυτό το στίχο, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μας λέει πώς μπορούμε να επιτύχουμε την πνευματική μας συνειδητότητα κάνοντας το "Πνευματικό ταξίδι". Το Εσωτερικό ταξίδι είναι τέτοιο που αφαιρούμε τα εξωτερικά φυσικά καλύμματα, τα συναισθηματικά καλύμματα και τα νοητικά καλύμματα, ώστε να βρούμε το πνευματικό πετράδι, την ψυχή μας, που καλύπτεται από αυτά. Πώς φτάνουμε εκεί; Φτάνουμε σε αυτή την πνευματική κατάσταση, όταν εστιάζουμε την προσοχή μας Εσωτερικά μέσω της διαδικασίας που ονομάζεται "διαλογισμός". Μέσω του διαλογισμού ερχόμαστε σε επαφή με την αληθινή μας φύση, την ψυχή μας και ανακαλύπτουμε ότι η ψυχή είναι "ένα με τον Θεό", που είναι η Πηγή της θείας Αγάπης. Το πνευματικό

ταξίδι από το φυσικό κόσμο στον Θείο, είναι αυτό με το οποίο αναγνωρίζουμε ότι η αληθινή μας φύση είναι η Θεία Αγάπη και το Φως του Θεού.

Σε έναν άλλο στίχο, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μας λέει τα εξής:

«Όπου κι αν ταξίδεψα από τη γη στους γαλαξίες,
Βρήκα αγάπη σε κάθε βήμα και ομορφιά σε κάθε βλέμμα».

Με το ταξίδι της αυτό η ψυχή ταξιδεύει μέσα στα Εσωτερικά πνευματικά επίπεδα, που το καθένα είναι γεμάτο με Φως, με Ουράνια Μουσική και θεία Αγάπη. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει πως όταν έκανε αυτό το ταξίδι, ήταν σαν να είχε μια φευγαλέα ματιά του Αγαπημένου. Όταν (κατά το διαλογισμό) τα αισθητηριακά ρεύματα αποσύρονται από την επίγνωση του φυσικού μας σώματος και εστιάζονται στην "Έδρα της ψυχής", που βρίσκεται μεταξύ και πίσω από τα δύο φρύδια (Τρίτος Οφθαλμός), τότε ανυψωνόμαστε στα επίπεδα του Υπερπέραν.

Έχουμε ένα Εσωτερικό μάτι που ονομάζεται Τρίτο Μάτι, Μοναδικό Μάτι, Ντίβια Τσάκσου, Άτζνα ή Άγγια Τσάκρα, Ντασουάν Ντουάρ ή Δέκατη Πύλη. Μέσω της καθοδήγησης της Διδασκάλου Δύναμης, το Τρίτο Μάτι ανοίγεται, έτσι ώστε να μπορέσουμε να βιώσουμε το Εσωτερικό Φως και τον Εσωτερικό Ήχο. Συγκεντρώνοντας την προσοχή μας Εσωτερικά, μέσω της Χάρης του Διδασκάλου, μπορούμε να αποσυρθούμε προσωρινά σε αυτό το σημείο εστίασης. Μέσω της πνευματικής ώθησης από τη φορτισμένη "προσοχή" του Διδασκάλου, μπορούμε να πάμε από το φυσικό κόσμο στον Αστρικό κόσμο, από τον Αστρικό στον Αιτιατό κόσμο και από τον Αιτιατό κόσμο στον Υπεραιτιατό κόσμο. Υπερβαίνοντας αυτούς τους τρεις κατώτερους κόσμους, που βρίσκονται υπό τον έλεγχο του "Παγκόσμιου Νου", τα καλύμματα του νου, της ύλης και της ψευδαίσθησης που καλύπτουν την ψυχή μας, αφαιρούνται. Απορρίπτουμε το φυσικό μας, το Αστρικό και το Αιτιατό μας σώμα ένα-ένα. Στο Υπεραιτιατό επίπεδο, φτάνουμε σε ένα ορόσημο που ονομάζεται Μανσρόβαρ. Εκεί είναι μία λίμνη από "νέκταρ" μέσα από την οποία περνάμε (η ψυχή μας). Εκεί, αφού το φυσικό,

το Αστρικό και το Αιτιατό κάλυμμα έχουν αποπέσει, βιώνουμε κάτι θαυμάσιο, ότι είμαστε ψυχή. Σε αυτό το στάδιο, η ψυχή αναφωνεί «Sohang», που σημαίνει «Εγώ είμαι Αυτός». Η ψυχή συνειδητοποιεί και αναφωνεί: «Ω Κύριε, είμαι της ίδιας ουσίας με Εσένα». Όμως, το ταξίδι μας δεν έχει ακόμη τελειώσει, καθώς η ψυχή μας είναι ακόμη καλυμμένη από ένα λεπτότατο πέπλο ψευδαίσθησης. Από το Υπεραιτιατό επίπεδο, τελικά φτάνουμε στον αγνό πνευματικά κόσμο που ονομάζεται Σατς Καντ, που σημαίνει «Αληθινό Σπίτι» ή «Αληθινή Κατοικία». Το λεπτότατο πέπλο που μας περιέβαλλε (την ψυχή μας) στο Υπεραιτιατό επίπεδο αποπίπτει και αυτό και τότε συνειδητοποιούμε την αληθινή μας ουσία ως ψυχή. Στο Σατς Καντ συγχωνευόμαστε (η ψυχή μας) με τον Θεό, τον αιώνιο Ωκεανό όλης της μακαριότητας, της ευτυχίας και της θείας Αγάπης. Τότε έχουμε τελικά εκπληρώσει τον αληθινό σκοπό της ανθρώπινής μας γέννησης. Τότε ανακαλύπτουμε όχι μόνο ότι είμαστε ένα μέρος του Θεού, αλλά επίσης ότι είμαστε "ένα" με τον ίδιο τον Θεό. Σε αυτό το στάδιο, συνειδητοποιούμε ότι είμαστε από καταγωγής μας "ένα" με τον Κύριο και ότι έχουμε τελικά επιστρέψει στο αιώνιό μας Σπίτι. (Εμείς, η ψυχή μας δηλαδή)

Η ψυχή μας αρχικά ήταν ένα μέρος του Θεού, στο Σατς Καντ, αλλά ξεχάσαμε την αληθινή μας φύση. Καθώς η ψυχή μας χωρίστηκε από τον Θεό, για να κατοικήσει σε διαφορετικούς κόσμους της Δημιουργίας, εγκλωβίστηκε μέσα στα διάφορα πέπλα ή καλύμματα. Έτσι, αρχίσαμε να ταυτιζόμαστε με εκείνα τα καλύμματα κι εκείνες τις πραγματικότητες και ξεχάσαμε την Πηγή από την οποία προήρθαμε. Μόνο όταν εκείνα τα καλύμματα αφαιρεθούν, συνειδητοποιούμε ότι εμείς οι άνθρωποι, είμαστε ψυχές. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει σε αυτό το στίχο ότι, καθώς κάνουμε το πνευματικό ταξίδι, βιώνουμε πως έχουμε δει τον Αγαπημένο και από πριν, γιατί τα καλύμματα που μας χώριζαν από εκείνη τη Δύναμη δεν υπήρχαν.

Θαυμαστή Χάρη μας περιβάλλει, όταν βρισκόμαστε στη συντροφιά ενός αγίου. Όταν δεχόμαστε την πνευματική του ματιά, η ψυχή μας τον αναγνωρίζει και εμείς μεταμορφωνό-

μαστε. Υπάρχει ένα ενδιαφέρον περιστατικό από τη ζωή του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν. Ένας άντρας βρισκόταν στην πλατφόρμα ενός σιδηροδρομικού σταθμού, ενώ ο Χαζούρ ήταν ήδη μέσα στο τραίνο που ταξίδευε. Για ένα κλάσμα του δευτερολέπτου, τα μάτια του άντρα συνάντησαν τη ματιά του Χαζούρ, ο οποίος κοιτούσε έξω από το παράθυρο του τραίνου εκείνη τη στιγμή, δίνοντάς του έτσι τη γλυκιά "ντάρσαν του Διδασκάλου". Πολλά χρόνια αργότερα, όταν αυτός ο άντρας, που δεν ήταν μυημένος από έναν Διδάσκαλο, βρισκόταν στο κρεβάτι του θανάτου, είπε στην οικογένειά του που ήταν εκεί πως ένα άγιος τού εμφανίστηκε και περιέγραψε τη φιγούρα του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν. Ένα άτομο που ήταν μαζί του και είχε μυηθεί (από τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν), αναγνώρισε πως αυτό το Ον που περιέγραφε ο ετοιμοθάνατος άντρας ήταν ο Χαζούρ. Ήταν το ίδιο άτομο, ο άντρας που είχε δεχθεί μια ματιά του Χαζούρ για ένα κλάσμα του δευτερολέπτου, όταν ταξίδευε με το τραίνο χρόνια πριν. Ο Χαζούρ είχε έλθει, για να συναντήσει την ψυχή του ανθρώπου την ώρα του θανάτου του, ώστε να τη βοηθήσει να κατευθυνθεί σε κάποια ορισμένη περιοχή του Υπερπέραν. Έτσι μπορείτε εύκολα να φανταστείτε το δώρο που λαμβάνουμε, όταν βρισκόμαστε στην παρουσία του Διδασκάλου. Απλώς σκεφτείτε πώς αυτή η μία ματιά Χάρης για ένα κλάσμα του δευτερολέπτου στο σταθμό του τραίνου προς εκείνον τον άντρα, που δεν ήταν καν μυημένος από τον Χαζούρ, ήταν αρκετό για τον Διδάσκαλο, για να του εμφανιστεί την ώρα του θανάτου του, ώστε να τον βοηθήσει. Με αυτό τον τρόπο, ο Διδάσκαλος φρόντισε την ψυχή του, ώστε οι καρμικοί λογαριασμοί του να μη βρίσκονται πια στα χέρια του Καλ, της Συγκρατούσας Δύναμης, που διοικεί τα τρία κατώτερα πνευματικά επίπεδα. Η Συγκρατούσα Δύναμη εποπτεύει την αρχή της «ίσης ανταπόδοσης», δηλαδή του Νόμου του Κάρμα που για κάθε σκέψη, λόγο και πράξη που πράττουμε, είτε επιβραβευόμαστε ή πρέπει να υποφέρουμε τις ανάλογες συνέπειες. Αντίθετα, όμως, οι καρμικοί λογαριασμοί αυτού του ετοιμοθάνατου άντρα τώρα βρίσκονταν στα χέρια του Διδασκάλου, που

ακολουθεί το "Νόμο της Φιλευσπλαχνίας και του Ελέους" και έχει τη δύναμη να αποσβένει την αποθήκη του κάρμα μας, αυτό που ονομάζουμε "Σαντσίτ κάρμα". Ο Διδάσκαλος μας βγάζει από τον Τροχό της Μετενσάρκωσης και φέρνει την ψυχή μας πίσω στον Θεό στο υψηλότερο πνευματικό επίπεδο του Σατς Καντ. Δεν έχουμε καμία ιδέα για τη μεγάλη Χάρη που παρέχεται σε εμάς από αυτούς τους μεγάλους Διδασκάλους, είτε στην παρουσία τους οπουδήποτε κι αν βρίσκονται, είτε στην πνευματική τους συνάθροιση, δηλαδή το Σάτσανγκ. Στη συντροφιά τους η ψυχή μας αναγνωρίζει αυτή τη "ματιά" και οι ζωές μας αλλάζουν για πάντα.

Στο πνευματικό ταξίδι συνειδητοποιούμε ότι είμαστε συνδεδεμένοι με τον Θεό. Είναι γι' αυτό που ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει: «Είναι σαν να είχα μία φευγαλέα ματιά σου, από πριν». Κατά τη διάρκεια της ζωής μας, η προσοχή μας εστιάζεται στον εξωτερικό κόσμο. Όμως, καθώς διαβαίνουμε το Πνευματικό Μονοπάτι, αρχίζουμε να έχουμε μία κλεφτή ματιά του Κυρίου. Το Εσωτερικό ταξίδι μάς κάνει να συνειδητοποιήσουμε ποιοι πραγματικά είμαστε, δηλαδή ότι είμαστε ένα μέρος του Θεού κι ότι μπορούμε να βιώσουμε τον Θεό. Εκείνος λέει: «Έχω βρει τα σημάδια αυτά στους κόσμους του Υπερπέραν», εννοώντας ότι είχαμε γευτεί αυτή τη σύνδεσή μας από πριν – όχι σε αυτό τον κόσμο, αλλά στα Εσωτερικά επίπεδα.

Το να αγαπάμε τον Θεό σημαίνει να διαλογιζόμαστε. Αυτό είναι το μυστικό, για να βιώσουμε την αγάπη του Κυρίου. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, δίνοντας έμφαση στο πού βρισκόμαστε, πού χρειάζεται να πάμε και πώς μπορούμε να φτάσουμε εκεί, λέει πως μπορούμε να φτάσουμε τον Θεό μόνο μέσω του διαλογισμού. Στο διαλογισμό χρειάζεται να συναντήσουμε την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου που θα μας υπηρετήσει ως οδηγός μας στο Εσωτερικό ταξίδι. Όταν αποσύρουμε την προσοχή μας, βιώνουμε το Εσωτερικό Φως. Με την απορρόφησή μας σε αυτό το Φως, τελικά φτάνουμε στην Ακτινοβόλο ή Αιθερική μορφή του πνευματικού μας Διδασκάλου, του Αγαπημένου. Αυτή η Ακτινοβόλος μορφή του Διδασκάλου μάς

καθοδηγεί στο ταξίδι από το φυσικό στο Αστρικό, στο Αιτιατό και στο Υπεραιτιατό επίπεδο, μέχρι να φτάσουμε στον ανώτερο πνευματικά κόσμο, όπου η ψυχή μας συγχωνεύεται με τον Θεό. Τότε συνειδητοποιούμε ότι είμαστε "ένα" με τον Θεό.

Όποτε βρισκόμαστε σε ένα πνευματικό πρόγραμμα διακοπών ή σε ένα "retreat διαλογισμού", μπορούμε να μεγιστοποιήσουμε την πρόοδό μας αφιερώνοντας χρόνο σε διαλογισμό, ώστε να μπορέσουμε να συνειδητοποιήσουμε και να έχουμε μια φευγαλέα ματιά του Αγαπημένου από πριν. Όταν "μπαίνουμε Εσωτερικά", έχουμε μία πραγματική εμπειρία ότι είμαστε "ένα" με τον Θεό και η απόδειξη είναι να το δούμε εμείς οι ίδιοι, για τους εαυτούς μας. Όταν διαλογιζόμαστε και αφήνουμε πίσω όλους τους εγκόσμιους μπελάδες και τα προβλήματά μας, τότε ένα Εσωτερικό πεδίο όρασης μάς ανοίγεται και βλέπουμε την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου σε όλη της τη δόξα. Η ομορφιά και η ακτινοβολία της δεν είναι απλώς μία θέαση για να θαυμάσουμε, αλλά μια ακτινοβολία που μας λούζει με θεία αγάπη, η οποία μας έλκει ακόμη περισσότερο Εσωτερικά. Αυτή η αγάπη τραβάει την ψυχή και στρέφει την προσοχή μας από τον κόσμο και τα προβλήματά του στην απόλαυση των Εσωτερικών επιπέδων, που είναι χωρίς πόνους και λύπες. Μπορούμε αληθινά να ηρεμήσουμε στις πνευματικές διακοπές, όταν πηγαίνουμε Εσωτερικά, γιατί φτάνουμε σε επίπεδα που βρίσκονται πάνω από τους κατώτερους κόσμους του πόνου, για να απολαύσουμε την αιώνια γαλήνη των επιπέδων της μακαριότητας, της ειρήνης και της χαράς.

Προχώρησα σταθερά στην Κατοικία του Αγαπημένου

Παρόλο που υπήρξαν πολλά εμπόδια στο Δρόμο,
Προχώρησα σταθερά προς την κατοικία του Αγαπημένου.

–Σαντ Ντάρσαν Σινγκ–

Όταν αρχίζουμε να ακολουθούμε το Πνευματικό Μονοπάτι, ορισμένοι ίσως να μας ρωτήσουν: «Γιατί είσαι χορτοφάγος;» ή «Γιατί ξοδεύεις το χρόνο σου σε διαλογισμό και στο να κλείνεις τα μάτια σου, όταν υπάρχουν τόσα άλλα ωραία πράγματα που μπορείς να κάνεις μέσα στη ζωή;» Μερικοί ίσως μας κοροϊδέψουν, γιατί κάνουμε κάτι διαφορετικό από αυτό που κάνουν οι ίδιοι. Άλλες δυσκολίες ίσως να απασχολήσουν την προσοχή μας, όπως μία οικονομική κρίση, κατά την οποία μία δουλειά δεν είναι αρκετή και ίσως να χρειάζεται να κάνουμε δύο ή τρεις δουλειές για να τα βγάλουμε πέρα. Επίσης, συναισθηματικά προβλήματα και προβλήματα σχέσεων ίσως μας ταλαιπωρούν και ακόμα μπορεί αγαπημένοι μας να βρίσκονται σε καταστάσεις κακής υγείας. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει σε αυτό το στίχο πως, αν και υπήρχαν πολλά εμπόδια στο Δρόμο, κινήθηκε σταθερά προς την κατοικία του Αγαπημένου του.

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα για το τι έχουν περάσει ορισμένοι άνθρωποι, για να φτάσουν στην κατοικία του Αγαπημένου. Μερικοί ταξίδεψαν χιλιάδες μίλια. Άλλοι αγωνίστηκαν, για να κατορθώσουν να πάρουν κάποιες μέρες διακοπές ή άδεια από τη δουλειά τους. Όμως οι άνθρωποι έχουν βρει τρόπους και μέσα, για να ξεπερνούν όλα τα εμπόδια. Πόσες φορές μας έχει συμβεί το αφεντικό μας να μη θέλει να μας δώσει άδεια για διακοπές, αλλά με κάποιο τρόπο να τα έχουμε καταφέρει και να μπορέσαμε να φύγουμε από τη δουλειά; Πό-

σες φορές είμαστε άρρωστοι, αλλά αποφασίσαμε πως θέλουμε να πάμε σε ένα σάτσανγκ ή σε μία πνευματική συνάθροιση κι έτσι σηκωθήκαμε, βγήκαμε έξω και με χαρά ανακαλύψαμε πως συμμετέχοντας σ' αυτά, όλη η αδιαθεσία μας είχε εξαφανιστεί; Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ εδώ αναφέρεται στο γεγονός πως η ζωή μάς φέρνει δυσκολίες, αλλά όταν η προσοχή μας εστιάζεται στο να βρούμε τον Θεό, τότε όλα διευθετούνται. Όσες προκλήσεις και αν υφιστάμεθα, αυτές παρακάμπτονται. Έτσι και εκείνος, παρόλο που πολλά εμπόδια ήρθαν στο δρόμο του, σταθερά προχώρησε προς την κατοικία του Αγαπημένου Του.

Πώς μπορούμε να κινηθούμε σταθερά προς την κατοικία Του; Ζήλος και προσπάθεια απαιτούνται, για να φτάσουμε εκεί. Χρειάζεται να καταβάλουμε κάποια προσπάθεια. Ποια είναι η προσπάθεια στο πνευματικό αυτό ταξίδι; Η προσπάθειά μας είναι να διαθέσουμε τουλάχιστον σαν κατώτερο όριο δυόμιση ώρες για διαλογισμό, καθημερινά. Αλλά μαζί με το συστηματικό διαλογισμό, χρειάζεται ακόμα να διάγουμε και μια ηθική ζωή.

Για να φτάσουμε στην κατοικία του Αγαπημένου Εσωτερικά, στο Σατς Καντ, πρέπει να ξεπεράσουμε πολλές δυσκολίες. Το μεγαλύτερο εμπόδιο είναι ο νους μας και η ροπή του προς τους πειρασμούς αυτού του κόσμου. Πρέπει να ακινητοποιήσουμε το νου μας, ώστε να μας αφήσει να διαλογιστούμε. Ο νους μηχανεύεται πολλούς τρόπους, για να μας κρατήσει μακριά από το διαλογισμό. Μας ωθεί στο να αγνοήσουμε το κάλεσμα της ψυχής, προκειμένου να εστιαστούμε Εσωτερικά και αντίθετα, σπαταλάει το χρόνο μας στις εξωτερικές απολαύσεις του κόσμου. Ακόμη κι αν καθήσουμε για διαλογισμό, ο νους δεν υποτάσσεται. Απασχολεί την προσοχή μας με σκέψεις του παρελθόντος και του μέλλοντος.

Σε όποια δραστηριότητα κι αν καταπιανόμαστε, συχνά κοιτάζουμε εκείνους που έχουν φθάσει στην επιτυχία και αναρωτιόμαστε γιατί εμείς υστερούμε σε σχέση με αυτούς. Άλλοτε θαυμάζουμε αυτούς που έχουν φθάσει στην κορυφή της δραστηριότητάς τους και ίσως πιστεύουμε πως έφθασαν εκεί από

τύχη. Έτσι, προσευχόμαστε στον Θεό να δώσει και σε εμάς την ίδια τύχη, ώστε κι εμείς να διακριθούμε.

Ακόμη και στον πνευματικό τομέα, ακούμε ή διαβάζουμε για εκείνους που βρήκαν τον Θεό. Αν και εμείς λαχταράμε να βρούμε τον Θεό και δεν το έχουμε ακόμη καταφέρει, αναρωτιόμαστε πώς άλλοι το έχουν επιτύχει; Ευχόμαστε το χέρι της τύχης να τοποθετηθεί και στο δικό μας κεφάλι, ώστε να μπορέσουμε να Τον γνωρίσουμε. Αυτό που αδυνατούμε να συνειδητοποιήσουμε είναι ότι η επιτυχία δε βασίζεται στην τύχη, αλλά έρχεται μετά από συνεχείς προσπάθειες και έτσι εκπληρώνει κανείς το σκοπό του.

Για να γίνει αυτό καλύτερα αντιληπτό, υπάρχει ένα ιστορικό παράδειγμα από τη ζωή ενός βασιλιά της Αγγλίας. Ο βασιλιάς είχε τέσσερις γιους. Τα τρία μεγαλύτερα αγόρια ήταν ρωμαλέοι, ενώ ο νεότερος ήταν ασθενικός και αδύνατος και υστερούσε της δύναμης των μεγαλύτερών του αδελφών.

Εκείνη την εποχή, τα βιβλία ήταν σπάνια. Τα λίγα βιβλία που υπήρχαν ήταν χειρόγραφα με πένα και ζωγραφισμένα με πινέλο. Ήταν όμορφα γραμμένα και δεμένα, αλλά εξαιρετικά δαπανηρά και δεν προοριζόταν για τη φτωχολογιά.

Κάποιος πλούσιος άνθρωπος προσέφερε ένα βιβλίο στο βασιλιά και στη βασίλισσα. Η βασίλισσα θέλησε να δείξει το βιβλίο στους τέσσερις γιους της. Τους κάλεσε στην κρεβατοκάμαρά της και έβγαλε από ένα ντουλάπι τον πλούσιο τόμο. Επειδή τα βιβλία ήταν σπάνια εκείνες τις εποχές, λίγοι ήξεραν να διαβάζουν. Η μητέρα, λοιπόν, έδειξε το βιβλίο στους τέσσερις γιους της, παρόλο που δεν ήξεραν να διαβάζουν. Τους έξειξε τα παράξενα γράμματα που ήταν γραμμένα σε κάθε σελίδα. Τα παιδιά θαύμασαν το βιβλίο, καθώς δεν είχαν ξαναδεί βιβλίο στο παρελθόν, αλλά βέβαια δεν μπορούσαν να καταλάβουν τι έλεγαν τα παραξένα γράμματα στις σελίδες του.

Ενώ τα τέσσερα αγόρια κοίταζαν το βιβλίο, η μητέρα τούς είπε: «Ακόμη καλύτερη από τον τρόπο που τα γράμματα κοσμούν τις σελίδες είναι η ιστορία που αυτά εξιστορούν. Αν μαθαίνατε να διαβάζετε, θα μπορούσατε να απολαύσετε την

ιστορία. Θα δώσω λοιπόν αυτό το βιβλίο σε κάποιον από εσάς, αν μάθει να διαβάζει».

Το νεότερο αγόρι ρώτησε τη μητέρα αν θα του έδινε το βιβλίο. Εκείνη του απάντησε: «Θα το δώσω σε όποιον από εσάς μάθει πρώτος να διαβάζει. Αν βγεις πρώτος στο διαγωνισμό, τότε σίγουρα θα έχεις το βιβλίο». Ο μεγαλύτερος γιος είπε: «Εγώ δε θέλω να μάθω να διαβάζω, προτιμώ να παίζω». Ο δεύτερος μεγαλύτερος γιος, επίσης, είπε: «Και εγώ δε θέλω να μάθω να διαβάζω, προτιμώ να κυνηγάω άγρια πουλιά». Ο τρίτος μεγαλύτερος γιος ομοφώνησε λέγοντας: «Κι εγώ, μόνο αν επρόκειτο να γίνω μοναχός όταν μεγαλώσω, θα μάθαινα ανάγνωση. Όμως εμείς δεν πρόκειται να γίνουμε μοναχοί. Είμαστε γιοι ενός βασιλιά και θα γίνουμε πρίγκηπες. Δεν πρέπει να σπαταλούμε το χρόνο μας με διαβάσματα».

Ο νεότερος όμως γιος της είπε: «Πραγματικά θέλω να ξέρω την ιστορία που είναι γραμμένη σε αυτό το βιβλίο».

Μερικές εβδομάδες αργότερα, ο νεότερος γιος επέστρεψε στη μητέρα του και με ένα μεγάλο χαμόγελο της είπε: «Θα μπορούσα να κοιτάξω πάλι εκείνο το βιβλίο;»

Η μητέρα το έβγαλε έξω από το κλειδωμένο ντουλάπι, όπου φυλούσε τα πολύτιμα πράγματά της και το έδωσε στο γιο της. Το αγόρι άνοιξε την πρώτη σελίδα, κρατώντας το βιβλίο με μεγάλη προσοχή. Μετά διάβασε την πρώτη λέξη της σελίδας και συνέχισε να διαβάζει δυνατά την ιστορία μέσα από το βιβλίο. Δεν έκανε το παραμικρό λάθος. Η μητέρα έκπληκτη τον ρώτησε: «Πώς έμαθες να διαβάζεις;»

Το αγόρι είπε: «Πήγα σε ένα μοναχό και του ζήτησα να μου μάθει πως βα διαβάω Έκανα ένα μάθημα κάθε μέρα αυτές τις τελευταίες εβδομάδες. Δεν ήταν εύκολο να μάθω τον ήχο κάθε γράμματος, για να τα συνδυάζω και να δημιουργώ λέξεις, αλλά τελικά τα κατάφερα και ο μοναχός μου είπε πως τώρα μπορώ πλέον να διαβάζω καλά μόνος μου!»

Η μητέρα ευχαρίστηθηκε. Τα άλλα αγόρια που κρυφά είχαν μπει στο δωμάτιο, για να δουν τι θα συνέβαινε, άκουσαν το νεότερο αδερφό τους να διαβάζει δυνατά. Άρχισαν να τον χλευά-

ζουν που έμαθε να διαβάζει. Ένας από αυτούς μάλιστα του είπε: «Εμείς θα γίνουμε πρίγκηπες όταν μεγαλώσουμε, αλλά εσένα μόνο μοναχός σου ταιριάζει να γίνεις!»

Η μητέρα αγνόησε τα σχόλιά τους, πήρε το βιβλίο και το έδωσε στο νεότερο γιο της, λέγοντάς του: «Κέρδισες επάξια το βραβείο. Το βιβλίο είναι δικό σου. Μην ανησυχείς για το αν θα γίνεις βασιλιάς ή μοναχός, γιατί ότιδήποτε κι αν κάνεις, το δώρο της ικανότητας να διαβάζεις θα σε κάνει σοφό και ευγενή».

Τα προφητικά λόγια της μητέρας του αποδείχτηκαν αληθινά και το αγόρι μεγάλωσε, για να γίνει ένας από τους πιο σοφούς και ευγενείς βασιλιάδες της Αγγλίας, γνωστός ως Άλφρέδος ο Μέγας (849-899 μ.Χ.). Ανάμεσα στα επιτεύγματά του ως βασιλιάς ήταν και η ενθάρρυνση που έδωσε στην κρατική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Αυτή η ιστορία μας δείχνει πώς πρέπει να κατάβάλουμε κάποια προσπάθεια, για να φτάσουμε τους στό χους μας. Ο νεότερος πρίγκηπας διάλεξε και κατόρθωσε κάτι. Έμεινε εστιασμένος στο στόχο του, ακόμη κι αν οι άλλοι τον χλεύαζαν και του ασκούσαν κριτική. Διάλεξε έναν στόχο που δεν ήταν εύκολος, αλλά που τον οδήγησε στο να αποκτήσει γνώση. Παρακάμπτοντας την εύκολη οδό της απραξίας που οι άλλοι διάλεξαν να ακολουθήσουν, δεν τον ενδιέφερε να ακούει τα κριτικά τους σχόλια. Αντίθετα, βρήκε έναν τρόπο να φτάσει στην επιτυχία μέσω της σκληρής εργασίας. Περνούσε την κάθε μέρα του μαθαίνοντας να διαβάζει, για να δει τελικά τα θαύματα που βρίσκονταν σε εκείνο το βιβλίο. Επιμένοντας για ώρες και ώρες, μέρα με τη μέρα, τελικά κατόρθωσε να διαβάζει και κατέκτησε το βραβείο. Αργότερα, όλος ο υπέροχος κόσμος της ζωής και της γνώσης ανοίχτηκε μπροστά του σαν το βιβλίο που του έδωσε κάποτε η μητέρα του.

Κι εμείς έχουμε μπροστά μας μία παρόμοια πρόκληση σαν αυτή του πρίγκιπα. Έχουμε επιλέξει να κατάλάβουμε ένα βιβλίο που λίγοι γνωρίζουν πώς να το διαβάσουν. Προσπαθούμε να καταλάβουμε το βιβλίο της ζωής, που προσφέρει απαντή-

σεις σε πολλά μυστήρια άγνωστα στο πλήθος των ανθρώπων. Μέσω αυτού του βιβλίου της ζωής, μπορούμε να μάθουμε γιατί είμαστε εδώ, από πού ήρθαμε, πού θα πάμε όταν τελειώσει αυτή η ζωή και ποιος είναι ο συγγραφέας που έγραψε το βιβλίο της ζωής. Η ανάγνωση αυτού του βιβλίου για να γίνει εφικτή, δε χρειάζεται τα εξωτερικά μάτια και αυτιά. Για να καταλάβουμε το βιβλίο της ζωής, χρειαζόμαστε να εσωστραφούμε μέσω του διαλογισμού και να ανακαλύψουμε την αιώνια ιστορία που υπάρχει μέσα μας. Η δοκιμασία του νεαρού ήταν να μάθει να διαβάζει γράμματα μέσα από μία σελίδα χαρτί. Η δική μας πνευματική εργασία είναι να κλείσουμε τα μάτια μας, να εστιαστούμε στα Εσωτερικά Φώτα και να ακούσουμε τους Εσωτερικούς Ήχους. Μέσω της συνεχούς προσπάθειας να κοιτάζουμε και να ακούμε Εσωτερικά, θα μάθουμε ακόμα την αληθινή ιστορία, την ιστορία της ψυχής μας και του Θεού. Θα μπορέσουμε να ανυψωθούμε πάνω από τη συνειδητότητα του φυσικού μας σώματος και να καταστούμε μάρτυρες των ένδοξων Εσωτερικών κόσμων ομορφιάς και Φωτός. Το μέλλον που ξεδιπλώνεται για εμάς Εσωτερικά είναι το πέταγμα της ψυχής μας σε όλο και ανώτερους κόσμους ύπαρξης. Θα ανακαλύψουμε τον Αστρικό, τον Αιτιατό και τον Υπεραιτιατό κόσμο, μέχρι τελικά να φτάσουμε στον κόσμο που κατοικεί ο “Συγγραφέας” του βιβλίου των μυστηρίων της ζωής, ο Θεός.

Το αγόρι δεν έμαθε να διαβάζει από τύχη. Κατόρθωσε το σκοπό του μέσω της έρευνάς του για ένα δάσκαλο και καταβάλλοντας σκληρή εργασία. Επέμεινε στη μελέτη του για πολλές ώρες, κάθε ημέρα, μέχρι που κατόρθωσε να φθάσει στην επιτυχία. Και αυτό είναι που χρειάζεται να κάνουμε στο πνευματικό Μονοπάτι. Μπορούμε να ζητήσουμε συμβουλές από κάποιον έμπειρο Διδάσκαλο που γνωρίζει, για να μας δώσει τη μέθοδο προκειμένου να γνωρίσουμε τον Θεό. Όταν θα βρούμε έναν Διδάσκαλο που να μπορεί να μας οδηγήσει στο στόχο μας, χρειάζεται να κάνουμε τα μαθήματά μας. Δεν πρέπει να σκεφτόμαστε ότι όλα έρχονται από τύχη. Το εβδομήντα πέντε τοις εκατό από αυτά που μας συμβαίνουν στη ζωή είναι εξαιτίας

του κάρμα μας, που σημαίνει αντιδράσεις από σκέψεις, λόγια και πράξεις μας συσσωρευμένες από το παρελθόν. Ωστόσο, το 25% της ζωής μας καθορίζεται από την ελεύθερή μας βούληση. Με την ελεύθερή μας βούλησή μπορούμε να κινηθούμε προς τον Θεό ή αντίθετα, μπορούμε να πάρουμε εκείνη την κατεύθυνση που θα μας κρατάει στον κύκλο της μετενσάρκωσης και του κάρμα, όπου όλες οι σκέψεις μας, οι λέξεις και οι πράξεις μας θα μάς φέρνουν ξανά και ξανά σε αυτό τον υλικό κόσμο.

Σύμφωνα με το Νόμο του Κάρμα, είτε αυτό είναι καλό κάρμα, όπως λέμε, είτε είναι κακό, εμείς πρέπει να έρθουμε πίσω σε αυτό τον κόσμο, για να λάβουμε τις ανταμοιβές ή τις αρνητικές συνέπειες πράξεων του παρελθόντος μας. Χρειάζεται να ξεφύγουμε από τον Τροχό της Μετενσάρκωσης, για να επιστρέψουμε στον Θεό. Γι᾽ αυτό, χρειάζεται να καταβάλουμε μία προσπάθεια. Τα μαθήματα που μας επιτρέπουν να βρούμε τον Θεό στηρίζονται στο διαλογισμό στο Εσωτερικό Φως και τον Ήχο. Όμως, δεν είναι μία προσπάθεια που πρέπει να γίνει μία φορά. Χρειάζεται να διαθέτουμε τουλάχιστον δυόμιση ώρες σε διαλογισμό, μέρα με τη μέρα, μήνα με το μήνα και χρόνο με το χρόνο. Μόνο με αυτή τη σταθερή συνεπή προσπάθεια, θα βρούμε τον Θεό.

Μία πνευματική συγκέντρωση ή ένα πρόγραμμα διακοπών μας παρέχεται κάθε στιγμή, για να τελειοποίησουμε την τέχνη της ανάγνωσης του βιβλίου των μυστηρίων του Υπερπέραν, που μπορεί να διαβαστεί μόνο με το Εσωτερικό μας Μάτι μέσω του διαλογισμού. Με την ίδια συνέπεια που επέδειξε ο νεότερος πρίγκηπας, για να μάθει να διαβάζει τα εγκόσμια βιβλία, μπορούμε κι εμείς επίσης να είμαστε συνεπείς στους διαλογισμούς μας, για να διαβάσουμε το Εσωτερικό βιβλίο των μυστηρίων της ψυχής και του Θεού μέσω του διαλογισμού. Μόνο τότε θα επιτύχουμε αυτό που οι άλλοι που προηγήθηκαν από εμάς πέτυχαν. Συνειδητοποιούμε πως δεν είναι θέμα τύχης, αλλά δέσμευσης που μας οδηγεί προς το σκοπό μας. Μπορούμε από σήμερα να αρχίσουμε να κάνουμε συστηματικά συνεπή βήματα προς τον Θεό. Ας διαλογιζόμαστε κάθε ημέρα για δυόμιση

ώρες, με συγκέντρωση και προσοχή, εμποτισμένοι από αγάπη. Αν επιμείνουμε, θα έλξουμε τη Χάρη του Θεού για μια επιπλέον ώθηση Εσωτερικά. Με το χρόνο, θα επιτύχουμε κι εμείς και θα κερδίσουμε το τελικό βραβείο, την ένωσή μας με τον Θεό.

Ένας ανθρακωρύχος μιά φορά ανακάλυψε ένα φυτό που μεγάλωνε μέσα στο ανθρακωρυχείο. Ο σπόρος είχε βλαστήσει στο βάθος του ανθρακωρυχείου. Κανονικά, ένα τέτοιο φυτό μεγαλώνει μόνο έξι ίντσες. Όμως αυτό είχε μεγαλώσει 120 πόδια, για να μπορέσει να φτάσει το φως που ήταν πάνω από την έξοδο του ανθρακωρυχείου. Σκεφτείτε πόσα εμπόδια το φυτό έπρεπε να ξεπεράσει, για να φτάσει το ηλιακό φως. Ξεπέρασε τους δικούς του περιορισμούς ως χαμηλό φυτό που ήταν, για να κάνει ό,τι χρειαζόταν, προκειμένου να επιβιώσει. Αν ένα φυτό μπορεί να καταβάλει τόση προσπάθεια, για να μεγαλώσει από 6 ίντσες σε 120 πόδια, μπορούμε κι εμείς να καταβάλουμε προσπάθεια, για να φτάσουμε τους στόχους μας και να ανυψωθούμε στα επίπεδα του Υπερπέραν. Παρόμοια, η ανάπτυξή μας πρέπει να γίνεται σταθερά προς το Εσωτερικό Φως, ακόμη και μέσα από ανυπέρβλητα εμπόδια που ίσως έλθουν στο δρόμο μας.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει σε αυτό το στίχο: «Είχα το ζήλο και το πάθος, που ακόμη κι όταν συνάντησα μεγάλες καταιγίδες, δυσκολίες και προβλήματα στο δρόμο, δεν άφησα να με αποθαρρύνουν. Συνέχισα να προχωρώ σταθερά προς το στόχο μου». Το κλειδί είναι να κρατήσουμε ως στόχο μας την κατοικία του Αγαπημένου. Πάντα ως τον πρωταρχικό στόχο στο νου μας, την καρδιά και την ψυχή μας. Αν είμαστε αποφασισμένοι να φθάσουμε το στόχο μας, τότε δε θα επιτρέψουμε σε τίποτα να παρέμβει στους συστηματικούς διαλογισμούς μας. Θα το έχουμε ως αρχή μας να καθόμαστε για διαλογισμό καθημερινά. Επίσης, θα συνειδητοποιήσουμε ότι αν σπαταλάμε την ώρα του διαλογισμού σε σκέψεις για άλλα πράγματα, αντί να εστιαζόμαστε Εσωτερικά, ελεύθεροι από σκέψεις, τότε χαραμίζουμε την ώρα του διαλογισμού μας. Αντίθετα, πρέπει να συγκεντρωνόμαστε με ακρίβεια και να κρατάμε όλες τις σκέψεις

της καθημερινότητας για μια άλλη στιγμή της ημέρας. Πρέπει να προστατεύουμε την ώρα του διαλογισμού μας και τίποτα να μην αποσπά την προσοχή μας. Στην εγκόσμια ζωή, όταν συναντάει ο εραστής την εγκόσμια αγαπημένη του, τίποτα δεν μπορεί να τον σταματήσει. Ο εραστής συχνά ανεβαίνει ψηλά βουνά, διασχίζει αγριεμένες θάλασσες και ταξιδεύει μακρινές αποστάσεις χωρίς τροφή και ξεκούραση, για να τρέξει στην αγκαλιά της αγαπημένης του. Τίποτα δεν μπορεί να εμποδίσει τον εραστή να φτάσει στην πόρτα του Αγαπημένου του. Για έναν εραστή του Θεού μπορεί να ειπωθεί: «Ένα εμπόδιο είναι κάτι που το βλέπεις, μόνο όταν πάρεις τα μάτια σου μακριά από το στόχο». Για αυτό, οι εραστές δε βλέπουν εμπόδια, γιατί τα μάτια τους δε φεύγουν απ᾽ το στόχο.

Έχει ποιητικά ειπωθεί πως αν το σπίτι του Αγαπημένου βρισκόταν στη μέση του ωκεανού ή αν το Μονοπάτι προς την κατοικία του Αγαπημένου ήταν γεμάτο με εκατοντάδες φίδια, άγριες τίγρεις και λιοντάρια που εμποδίζουν το διάβα μας ή ακόμη κι αν ο άγγελος του θανάτου εμπόδιζε το δρόμο, ένας εραστής δε θα αποθαρρυνόταν, για να περπατήσει στο Μονοπάτι προς την κατοικία του Αγαπημένου. Τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει ένα λάτρη να φτάσει στην κατοικία του Αγαπημένου του.

Ας κινηθούμε λοιπόν όλοι σταθερά προς την κατοικία του Αγαπημένου. Εκεί θα βρούμε τον Αγαπημένο να μας περιμένει. Όλες οι δοκιμασίες μας και οι ταλαιπωρίες μας θα ξεθωριάσουν και θα χαθούμε στη μακαριότητα της ένωσης μαζί Του. Θα ξεπεράσουμε τις αποτυχίες και τα εμπόδια και θα προχωρήσουμε με θεία ταχύτητα στο ταξίδι. Όλοι ας έχουμε τη δύναμη να ξεπεράσουμε όλα τα εμπόδια, ώστε να μπορέσουμε να βρούμε ειρήνη και μακαριότητα στην Κατοικία του Αγαπημένου.

Τυχερός είναι εκείνος που βρίσκει το κατώφλι Σου

Τυχερός είναι εκείνος που βρίσκει το κατώφλι
Γιατί θα πρέπει κάποιος να αναζητήσει άλλο κατώφλι;

–Σαντ Ντάρσαν Σινγκ–

Με το στίχο αυτό, ο ποιητής εννοεί πως όταν έχουμε βρει το σωστό δρόμο και ταξιδεύουμε στο Πνευματικό Ταξίδι που οδηγεί στο Θεό, δεν έχει νόημα να αμφιταλαντευόμαστε. Η έρευνα για να βρεθεί ο σωστός δρόμος χρειάστηκε χρόνο, προσπάθεια και ενέργεια. Ψάξαμε και ψάξαμε και τελικά βρήκαμε το Μονοπάτι που οδηγεί στους πνευματικούς μας στόχους. Όμως, όταν έχουμε βρει το δρόμο, αν συνεχίζουμε να ψάχνουμε, τότε εξαντλούμε όλη μας την ενέργεια, το χρόνο και την προσπάθεια, που αντίθετα θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί καλύτερα, για να μας πάει ακόμη πιο μπροστά προς το στόχο μας.

Όταν κάποτε βρούμε κάτι βοηθητικό για εμάς, πρέπει να προσκολληθούμε σε αυτό και να το ακολουθήσουμε, γιατί είναι τυχεροί αυτοί που εμμένουν στο στόχο τους. Υπάρχουν επτά δισεκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο, όμως πολλοί λίγοι από αυτούς επιχειρούν αυτό το πνευματικό ταξίδι. Ωστόσο, αν ψάξουμε ένα δρόμο για να βρούμε τον Θεό, τότε όταν τον βρούμε, δεν πρέπει να αμφιταλαντευόμαστε. Όπως ο Μέγας Αλφρέδος (ο βασιλιάς της Αγγλίας) που πήγε σε ένα μοναχό, για να τον διδάξει πώς να διαβάζει το αλφάβητο, παρόμοια κι εμείς μπορούμε να βρούμε ένα φωτισμένο Ον, έναν πνευματικό Διδάσκαλο, για να οδηγήσει την ψυχή μας πίσω στον Θεό. Όταν βρούμε το σωστό δρόμο και λάβουμε καθοδήγηση, δε θα πρέπει να αμφιταλαντευόμαστε.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μας λέει πως δεν έχουμε χρόνο

για χάσιμο. Όλοι έχουμε ένα ορισμένο όριο ζωής, είτε εξήντα, ογδόντα ή εκατό ή και περισσότερα χρόνια, όμως όλοι μία μέρα θα αφήσουμε αυτό τον κόσμο. Μιας και βρούμε το σωστό δρόμο, ας περπατήσουμε πάνω σε αυτόν σταθερά, γιατί όπως λέει ο στίχος: «Τυχερός είναι αυτός που βρίσκει το κατώφλι Σου. Γιατί κάποιος να ψάξει για άλλο κατώφλι;»

Μόνο όταν θα φθάσουμε (η ψυχή μας) στον Θεό, θα είμαστε ικανοποιημένοι. Η ψυχή δεν ικανοποιείται μέχρι να επιστρέψει στο Θεό. Είναι όπως ένα ψάρι, που προσπαθεί να κολυμπήσει στο αντίθετο ρεύμα από αυτό που κολυμπούσε από τη γέννησή του. Ο στίχος λέει πως δεν υπάρχει ανάγκη να ψάξουμε για άλλο κατώφλι, μιας και βρούμε τον Θεό. Ο Θεός, η Πηγή όλης της σοφίας, της αγάπης και της μακαριότητας εκπληρώνει όλες τις επιθυμίες της ψυχής. Μιας και βρούμε τον Κύριο, όλα τα δώρα του κόσμου χάνουν την γοητεία τους. Καθετί αυτού του κόσμου παύει να έχει αξία, όταν κάποτε φτάσουμε τον Θεό. Εξάλλου, ο κόσμος δεν είναι παρά μία αντανάκλαση της αντανάκλασης, της αντανάκλασης του Κυρίου. Όταν έχουμε το αληθινό λουλούδι, ποιος χρειάζεται τα ψεύτικα;

Είχαμε τον Θεό, αλλά τον ανταλλάξαμε για τις παροδικές απολαύσεις αυτού του κόσμου. Ο στίχος λέει ότι μιας και ξανακερδίσουμε τον Θεό και επιστρέψουμε στην Αγκαλιά του Κυρίου, δεν πρέπει να αναζητούμε τίποτα άλλο, παρά να παραμείνουμε παντοτινά στην κατοικία του Θεού. Το κλειδί είναι να βρούμε το σωστό δρόμο που θα μας οδηγήσει στον Θεό. Μπορούμε να επιμηκύνουμε το ταξίδι μας ή μπορούμε να κινηθούμε με υπερ ηχητική ταχύτητα. Χρειάζεται να αναζητήσουμε ποιος δρόμος είναι ο πιο ευθύς και σύντομος για την πόρτα του Κυρίου.

Δεν πρέπει να εμπιστευόμαστε με τυφλή πίστη. Χρειάζεται να έχουμε πραγματική απόδειξη του Μονοπατιού που επιλέγουμε, για να γυρίσουμε πίσω στον Θεό. Αυτή η απόδειξη έχει τη μορφή του Εσωτερικού Φωτός και Ήχου, μία εμπειρία Εσωτερική που μας δίνεται με τη θεία εμφάνιση του πνευματικού μας οδηγού. Μιας και βρούμε ένα κατώφλι στο οποίο έχουμε

την απόδειξη ότι οδηγεί στον Θεό, τότε με το στίχο του ο ποιητής ρωτάει γιατί να ψάχνουμε άλλο κατώφλι. Όταν φτάσουμε στον Θεό, τότε βιώνουμε την εκπλήρωση του σκοπού της ψυχής μας και θα έχουμε αιώνια ειρήνη, ευτυχία και αγάπη.

Αν αποφασίσουμε να κάνουμε μια προσωρινή πνευ ματική απομόνωση (retreat) από την καθημερινότητα, ας κάνουμε την καλύτερη χρήση αυτού του χρόνου, που σημαίνει να κάνουμε διαλογισμό, να πηγαίνουμε στο σάτσανγκ, να προσφέρουμε ανιδιοτελείς υπηρεσίες και να βυθιζόμαστε στη θεία ακτινοβολία που ρέει από τον Διδάσκαλο προς εμάς. Αυτό σημαίνει ότι χρειάζεται να μην επιτρέπουμε στο νου μας μέσω των σκέψεών του να μας οδηγεί από το ένα κατώφλι στο άλλο. Αντί να εστιαζόμαστε στην κατοικία του Αγαπημένου, ο νους μπορεί να μας οδηγεί στη δική του κατοικία, που είναι γεμάτη με εγκόσμιες σκέψεις και επιθυμίες. Αν πάμε σε μία πνευματική συγκέντρωση, μπορούμε να ωφεληθούμε περισσότερο αν παραμένουμε εστιασμένοι στην κατοικία του Αγαπημένου, παρά στην κατοικία του νου που είναι προορισμένος να μας αποσπάει την προσοχή. Μπορούμε να αφήσουμε στην άκρη κάθε επιθυμία που ο νους μάς βάζει στο δρόμο μας και αντίθετα, να μείνουμε βυθισμένοι στη θεία αγάπη του Αγαπημένου που ρέει προς εμάς. Κάνοντας αυτό, θα βρούμε τις αληθινές μας διακοπές μέσα στη μακαριότητα της Κατοικίας του Αγαπημένου.

Στιγμές ειρήνης και παρηγοριάς σε εκείνες τις ματιές

Πού μπορεί ο Ντάρσαν να βρει
στιγμές ειρήνης και παρηγοριάς;
Μόνο σε εκείνες τις ματιές που αναζητούσε
σε ολόκληρη τη ζωή του.

–Σαντ Ντάρσαν Σινγκ –

Αυτός ο στίχος περιγράφει την ειρήνη και την παρηγοριά που δεχόμαστε μέσα από τις ματιές του Θεού, είτε άμεσα, όταν επιτύχουμε τη Θεογνωσία ή έμμεσα όταν τις βλέπουμε να αντανακλώνται μέσω της "ντάρσαν", που σημαίνει της "ματιάς" ενός Αγίου ή Διδασκάλου. Τα μάτια είναι πηγές μέσα από τις οποίες η πνευματική ακτινοβολία ρέει δίνοντάς μας ειρήνη και γαλήνη.

Για να ανυψωθούμε στις περιοχές του Υπερπέραν, χρειάζεται να είμαστε σε μία κατάσταση ηρεμίας και ησυχίας. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει πως υπάρχει μία διαφορά ανάμεσα στην παροδική ειρήνη και παρηγοριά αυτού του κόσμου και στη μόνιμη ειρήνη και παρηγοριά που έχουμε από την επαφή μας με τον Θεό.

Θέλουμε ειρήνη στα σπίτια μας, στην κοινότητά μας και στον κόσμο. Αν δεν υπάρχει ειρήνη, τότε ενοχλούμαστε και είμαστε σε αναταραχή. Ίσως να βρούμε στιγμές εγκόσμιας ειρήνης, όταν καθόμαστε στη φύση, στην ησυχία του σπιτιού μας, όταν βρισκόμαστε με την οικογένεια και τους φίλους μας ή όταν κάνουμε κάτι που μας αρέσει. Ίσως να βρίσκουμε παρηγοριά κοιτάζοντας τα μαγευτικά βουνά, ακούγοντας το νερό που αναβλύζει από ένα ρυάκι ή μυρίζοντας ευωδιαστά λουλούδια σε έναν κήπο. Ίσως να βρίσκουμε χαρά ξοδεύοντας ήσυχες

στιγμές με τους αγαπημένους μας ή ασχολούμενοι με κάποιο χόμπυ. Ωστόσο, όλες αυτές οι στιγμές είναι παροδικές, γιατί η ζωή είναι μία σειρά με συνεχή σκαμπανεβάσματα. Κάθε ημέρα μας φέρνει νέες προκλήσεις. Οικονομικές, προκλήσεις υγείας ή προβλήματα σχέσεων. Οποιεσδήποτε στιγμές ειρήνης απολαμβάνουμε, είναι παροδικές σ' αυτό τον κόσμο.

Μόνιμη και συνεχής ειρήνη έρχεται μόνον όταν η ψυχή μας επανενωθεί με τον Θεό. Τότε συνειδητοποιούμε πως μόνο η αληθινή μας σύνδεση με τον Θεό έχει αξία και ότι ο κόσμος δεν είναι παρά ένα περαστικό όνειρο. Όταν ταυτίζουμε τον εαυτό μας με αυτό τον κόσμο, υποφέρουμε από τις δοκιμασίες της ζωής. Όμως όταν ταυτίζουμε την ψυχή μας με τον Θεό και παραμένουμε συνειδητά συνδεδεμένοι με Εκείνον, τότε είμαστε πάντα σε κατάσταση ειρήνης. Αυτή η ειρήνη μένει μαζί μας, ακόμη και σε περιόδους (καρμικών) δοκιμασιών και ταλαιπωριών. Λουζόμαστε στην αγάπη του Θεού όλες τις στιγμές. Μέχρι τότε, είμαστε σαν τον άνθρωπο που διαβάζουμε στην ιστορία "Πατημασιές στην Άμμο". Η ιστορία αυτή λέει: «Ένας άνθρωπος που ήταν συνδεδεμένος με τον Θεό, ένιωθε συνέχεια την παρουσία Του, καθώς έβλεπε δύο ζευγάρια πατημασιές όταν περπατούσε στην άμμο. Όμως, σε στιγμές μεγάλης ανάγκης, που Τον αποζητούσε, παρατήρησε πως υπήρχε μόνο ένα ζευγάρι πατημασιές. Ο άνθρωπος αυτός κάποτε παραπονέθηκε στον Θεό, γιατί θεωρούσε πως ο Θεός τον εγκατάλειπε στις δύσκολές του στιγμές, καθώς έβλεπε στην άμμο μόνο ένα ζευγάρι πατημασιές αντί για δύο, όπως συνήθιζε. Ο Θεός τότε του αποκάλυψε πως ο λόγος που στις δύσκολές του στιγμές υπήρχαν μόνο δύο πατημασιές, ήταν επειδή εκείνες τις στιγμές της μεγάλης του ανάγκης τον κουβαλούσε ο Ίδιος στην αγκαλιά Του». Αυτό σημαίνει πως ο Θεός μας στηρίζει, αλλά εμείς δεν έχουμε επίγνωση και κάθε φορά αγνοούμε αυτό το γεγονός. Μπορούμε να αποκτήσουμε επίγνωση αυτής της αλήθειας, μόνον όταν διαλογιζόμαστε, γιατί μόνο τότε μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε ότι ο Θεός είναι μέσα μας, μαζί μας και για πάντα.

Οι ματιές ενός Διδασκάλου (η ντάρσαν του Διδασκάλου) αντανακλούν την αγάπη του Θεού και μας δίνουν μία ώθηση προς την εμπειρία της αιώνιας ειρήνης που μας περιμένει Εσωτερικά. Αυτές οι ματιές έρχονται από την Κατοικία του Αγαπημένου. Ανυψώνουν την ψυχή μας και μας τραβάνε προς τους Εσωτερικούς κόσμους. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ με τους στίχους του υμνεί αυτές τις ματιές, γιατί φέρουν μαζί τους την πνευματική ακτινοβολία που ανυψώνει την ψυχή μας προς τον Θεό. Η ματιά του Διδασκάλου είναι σαν ένας μαγνήτης που έλκει τα ρινίσματα του σιδήρου προς εκείνον. Η ψυχή δεν μπορεί να αντισταθεί σε αυτή την έλξη και κάθε φορά εγκαταλείπει τα εγκόσμια ενδιαφέροντά της, καθώς δέχεται πολύ περισσότερη αγάπη μέσω της ντάρσαν, δηλαδή μέσω του βλέμματος του Διδασκάλου.

Αυτή η ντάρσαν (η ματιά) που μας ρίχνει ο Διδάσκαλος όταν την δεχθούμε και στη συνέχεια, όταν καθίσουμε σε διαλογισμό, έχει σαν αποτέλεσμα να τραβά τα αισθητηριακά μας ρεύματα από την επίγνωση του σώματός μας και να φέρνει την ψυχή μας σε επαφή με το Φως και τον Ήχο και στη συνέχεια, να την εκτοξεύει από τον Τρίτο ή Μοναδικό Οφθαλμό στους Εσωτερικούς κόσμους. Όταν ολοκληρωτικά συγκεντρωνόμαστε στον Τρίτο η Απλό Οφθαλμό, βλέπουμε και ακούμε το θείο Εσωτερικό Φως και τον Ήχο. Με την απορρόφησή μας στο Φως και τον Ήχο, συναντάμε την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου. Η ματιά του είναι εκστατική και τραβά την ψυχή μας όλο και πιο ψηλά, μέχρι που διασχίζουμε το Αστρικό, το Αιτιατό και το Υπεραιτιατό επίπεδο και τελικά, φθάνουμε στο "Θρόνο του Θεού". Εκεί δεχόμαστε τη "Ματιά του Θεού" στην πλήρη δόξα Του και συγχωνευόμαστε με Εκείνον. Τότε, δεν υπάρχει κάποιος άλλος για να δώσει αυτή τη ματιά και δεν υπάρχει και κανείς για να λάβει αυτή τη ματιά, γιατί οι δύο έχουμε γίνει ένα. Εκείνη τη στιγμή γεμίζουμε με περισσότερη μακαριότητα, έκσταση και αγάπη από ό,τι θα μπορούσαμε ποτέ μας να φανταστούμε. Ανυψωνόμαστε από τον κόσμο του χώρου και του χρόνου, για να ζήσουμε στην αιωνιότητα.

Οι ματιές που πηγάζουν από τη Διδάσκαλο Δύναμη μας βοηθάνε να γνωρίσουμε τον εαυτό μας στην αληθινή μας φύση, ως ψυχές. Μας ανυψώνουν από το Φυσικό στο Θείο, ώστε η ψυχή μας να μπορέσει να συναντήσει, να βιώσει και να συγχωνευτεί με τον Θεό. Τότε και μόνο, ο σκοπός για τον οποίο έχουμε έρθει εδώ στη γη έχει εκπληρωθεί.

Όταν παρευρισκόμαστε σε πνευματικές διακοπές στην Κατοικία του Αγαπημένου, έχουμε πολλές ευκαιρίες να μετέχουμε στην εμπειρία του Θείου και στην είσοδό μας σε καταστάσεις γαλήνης. Έχουμε πολλές ευκαιρίες να διαλογιστούμε νωρίς το πρωί, το απόγευμα, το βράδυ και να κατανοήσουμε καλύτερα το πνευματικό Μονοπάτι.

Προσεύχομαι ο καθένας που βρίσκεται σε μία πνευματική συγκέντρωση του Διδασκάλου να λαμβάνει τις ματιές της Χάρης του, ώστε να μπορέσει να προχωρήσει στο Εσωτερικό ταξίδι, για να φτάσει στην Κατοικία του Αγαπημένου και να λουστεί μέσα σε αιώνια μακαριότητα και αγάπη.

Μέρος 2

Το Θείο τραγούδι της αφύπνισης

Ακούγοντας τη Θεία Σου Φωνή

Όλες οι τιμές ανήκουν στον Κύριο της ταβέρνας!
Όλες οι τιμές ανήκουν στον Κύριο της ταβέρνας!
Το κάλεσμά σου με έχει αφυπνίσει από το λήθαργο αιώνων.
Στο άκουσμα του τραγουδιού σου, η καρδιά έχει βγάλει
φτερά κι έχει αρχίσει να κελαηδάει,
Ακούγοντας τη θεία σου φωνή, ο τρελός εραστής σου
έρχεται σε έκσταση.

–Σαντ Ντάρσαν Σινγκ–

Η ποίηση του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είναι τόσο πλούσια, που κάθε φορά που διαβάζουμε τους στίχους του, βρίσκουμε καινούρια μηνύματα σχετικά με αυτά που συμβαίνουν στην καθημερινή μας ζωή. Τα λόγια των μεγάλων αγίων ποτέ δεν παλιώνουν. Κάθε φορά που διαβάζουμε και εστιαζόμαστε σε αυτά, είτε έχουν γραφεί πρόσφατα ή χιλιάδες χρόνια πριν, παρέχουν αλήθεια και καθοδήγηση ως προς τον καλύτερο δυνατό τρόπο με τον οποίο πρέπει να διάγουμε τη ζωή μας. Μας κάνουν να συνειδητοποιήσουμε στο πού χρειάζεται να καταναλώνουμε το χρόνο μας και στο πώς να φτάσουμε τους στόχους μας όσο το δυνατόν πιο γρήγορα, για να επιτύχουμε την εκπλήρωσή τους.

Στη ζωή κάθε ανθρώπου, έρχεται μια στιγμή που έχουμε μία υπερβατική εμπειρία ή αποκάλυψη, που μας κάνει να συνειδητοποιήσουμε πως έχουμε έναν υψηλότερο σκοπό σε αυτή τη ζωή. Ξαφνικά, στη μέση της καθημερινής ρουτίνας τού να ξυπνάμε, να ντυνόμαστε, να πηγαίνουμε στη δουλειά, να τρώμε και να κοιμόμαστε, έχουμε μία νοητική αναλαμπή πως υπάρχει κάτι περισσότερο σε αυτή τη ζωή. Αυτή η στιγμή ίσως έρχεται όταν είμαστε παιδιά, έφηβοι, νέοι ενήλικες ή ώριμοι ενήλικες.

Μερικοί άνθρωποι ίσως να μη ζήσουν αυτή τη στιγμή παρά στα τελευταία χρόνια της ζωής τους. Όποτε όμως κι αν έρθει, αυτή η πνευματική αποκάλυψη μας μεταμορφώνει. Για παράδειγμα, αν ζήσουμε το θάνατο ενός συγγενούς μας – κι όσο πιο κοντινός είναι σε εμάς, τόσο μεγαλύτερη η επίδραση – εδραιώνεται μέσα μας η συνειδητοποίηση πως η φυσική ζωή είναι παροδική. Ας υποθέσουμε ότι έχουμε μία τραυματική εμπειρία. Για παράδειγμα, μετά από ένα ιατρικό έλεγχο, ο γιατρός μάς λέει πως έχουμε μία σοβαρή ανίατη ασθένεια. Τότε αρχίζουμε να σκεφτόμαστε για τη ζωή και το νόημά της. Ίσως να διαβάσουμε ένα πνευματικό βιβλίο ή ένα ποίημα που να έχει τέτοια επίδραση σε εμάς, ώστε να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε για το σκοπό της ζωής. Ίσως να βρισκόμαστε στην παρουσία ενός άγιου ανθρώπου και ξαφνικά να βρίσκουμε τον εαυτό μας να βιώνει περισσότερη έκσταση και χαρά από ποτέ. Πολλά είδη εμπειριών μπορούν να μας μεταμορφώσουν. Τότε, ξαφνικά, αναρωτιόμαστε ποιοι είμαστε, γιατί είμαστε εδώ, πού πηγαίνουμε όταν πεθαίνουμε και ποιος είναι σκοπός της ζωής μας. Μιας κι αυτές οι καυτές ερωτήσεις ανατείλουν, δεν υπάρχει επιστροφή. Θα είμαστε ανήσυχοι, μέχρι να βρούμε τις απαντήσεις.

Σε αυτό το ποίημα, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ αναφέρεται στη στιγμή που αφυπνιζόμαστε από αυτά τα ερωτήματα και ξεκινάμε την αναζήτησή μας, για να βρούμε τις απαντήσεις τους. Έκανε κι Εκείνος το πνευματικό ταξίδι για την ένωσή του με τον Θεό μέσω της Χάρης και της καθοδήγησης των Διδασκάλων του, του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν και του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Έτσι, τα διδάγματά του, τα βιβλία του και η ποίησή του περιγράφουν αυτές τις πνευματικές εμπειρίες και μας δείχνουν πώς κι εμείς μπορούμε να φτάσουμε σε καταστάσεις αιώνιας έκστασης.

Ο πρώτος στίχος λέει: «Όλες οι τιμές προς τον Κύριο της Ταβέρνας!» Αυτή η επωδός ακούγεται σαν μία μουσική υπόκρουση στο βάθος όλου του ποιήματος. Εκφράζει ευγνωμοσύνη στον Έναν υπεύθυνο για την αφύπνιση και την τελική φώτιση του αναζητητή. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μέσα από τη μυστι-

κιστική του ποίηση έδωσε πολλές εικόνες. Ο “Κύριος της Ταβέρνας” δεν αναφέρεται σε κάποιον που εργάζεται σε ένα μπαρ, αντίθετα αναφέρεται σε έναν “Θείο Οινοχόο” ή σε κάποιον που μας βάζει σε επαφή με τον Θεό. Σε μία εγκόσμια ταβέρνα, το κρασί σερβίρεται σε εμάς, αλλά στην πνευματική Ταβέρνα ο Οινοχόος σκορπίζει σε όλους το πνευματικό Κρασί του Θεού, με τη μορφή του Φωτός και του Ήχου που οδηγούν την ψυχή μας πίσω στον Κύριο. Αυτό το ποίημα είναι ένας ύμνος, όπου ο αναζητητής δηλώνει πως είναι ευγνώμων στον Οινοχόο για τα Θεία δώρα της θείας Αγάπης, του Φωτός και της Ουράνιας Μουσικής και της Έκστασης που αυτά μας φέρνουν.

Σε αυτό το στίχο, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μιλάει για μία πνευματική συνάθροιση που ονομάζεται “σάτσανγκ”, στην οποία συνάθροιση βρισκόμαστε στην παρουσία ενός Διδασκάλου ή Οινοχόου που μας δίνει μία υπερβατική εμπειρία του Θεού. Το φτερούγισμα της καρδιάς και της ψυχής μας, όταν μας αγγίζει η αγάπη του Θείου, δεν μπορεί να περιγραφεί με λόγια. Σε ένα σάτσανγκ, η πνευματική ακτινοβολία διαπερνά τα καλύμματα του νου, της ύλης και της ψευδαίσθησης, αναταράζοντας και ανυψώνοντας την ψυχή μας από το φυσικό στο Θείο επίπεδο. Νιώθουμε αγαλλίαση, χαρά και έκσταση, που παρόμοια δεν έχουμε βιώσει ποτέ πριν.

Σε αυτούς τους στίχους, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ περιγράφει τα οφέλη τού να πηγαίνουμε σε ένα σάτσανγκ. Τι σημαίνει σάτσανγκ; Η λέξη «σατ» σημαίνει «αλήθεια» και η λέξη «σανγκ» σημαίνει «να είμαστε στη συντροφιά». Έτσι, «σάτσανγκ» σημαίνει «να είμαστε στη συντροφιά με την αλήθεια». Σάτσανγκ είναι μία συγκέντρωση όπου οι αναζητητές της αλήθειας μαθαίνουν μία μέθοδο, με την οποία μπορούν να αποκτήσουν μια άμεση και πρώτο χέρι εμπειρία τού να γνωρίσουν τον εαυτό τους και να πραγματώσουν τον Θεό.

Οι μύστες ποιητές μας δίνουν παραδείγματα από αυτό τον κόσμο, ώστε να μπορέσουμε να καταλάβουμε τις πνευματικές αλήθειες. Σ᾽ αυτό τον στίχο, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ χρησιμοποιεί την αναλογία μιας εγκόσμιας ταβέρνας, ενός οινοχόου

και του κρασιού, για να περιγράψει μία πνευματική Ταβέρνα, το θείο Οινοχόο και το Θείο Κράσι και να μας αναφέρει ποια είναι τα οφέλη να παραβρισκόμαστε σε ένα σάτσανγκ.

Μία ταβέρνα στον εξωτερικό κόσμο είναι ένα μέρος όπου οι άνθρωποι πηγαίνουν να πιουν κρασί. Μερικοί πίνουν, για να νιώσουν μέθη, ενώ μερικοί το κάνουν, γιατί έχουν εθιστεί σε αυτό και δεν μπορούν να το εγκαταλείψουν. Σε μία ταβέρνα υπάρχει ένας οινοχόος, που ονομάζεται «μπάρμαν» στη Δύση και είναι αυτός που σερβίρει τα ποτά. Αυτή η αναλογία του οινοχόου και της ταβέρνας χρησιμοποιείται εδώ και χιλιάδες χρόνια. Σήμερα οι άνθρωποι αναφέρονται σε αυτές τις έννοιες με τους όρους μπάρμαν, πάμπ, μπαρ κλπ. Οι άνθρωποι πηγαίνουν σε μία ταβέρνα για να μεθύσουν, να ξεχάσουν ό,τι τους προβληματίζει ή για να φτάσουν σε μία κατάσταση που νομίζουν ότι θα τους κάνει ευτυχισμένους, χωρίς να συνειδητοποιούν όλες τις παρενέργειες, τους πονοκεφάλους και τις δυσκολίες που προκαλούν τα αλκοολούχα ποτά, η μπύρα και το κρασί. Μία ταβέρνα είναι επίσης ένα μέρος όπου οι άνθρωποι που πηγαίνουν εκεί δε γνωρίζουν ο ένας τον άλλον, είναι ξένοι μεταξύ τους και συγκεντρώνονται από διαφορετικές θρησκείες και χώρες κι έχουν ένα διαφορετικό παρελθόν. Κάθονται όμως μαζί φιλικά και πίνουνε. Αυτό το παράδειγμα χρησιμοποιείται σε αυτό τον στίχο, για να περιγράψει τι είναι ένα σάτσανγκ και πώς ένα σάτσανγκ είναι μία κοινότητα ή μια ομάδα όπου όλα τα είδη ανθρώπων συγκεντρώνονται μαζί. Υπάρχουν πλούσιοι και φτωχοί άνθρωποι, μορφωμένοι και αμόρφωτοι. Υπάρχουν άνθρωποι που ακολουθούν την ίδια πίστη και άλλοι των οποίων οι θρησκείες είναι εντελώς διαφορετικές. Υπάρχουν άνθρωποι της μία κουλτούρας ή της άλλης. Το σάτσανγκ όμως είναι ανοιχτό στον καθένα από εμάς και σε όλους.

Σαν θείο Κρασί αναφέρεται το Ρεύμα του Φωτός και του Ήχου του Θεού που η επαφή τους μας γεμίζει θεία έκσταση. Στο σάτσανγκ υπάρχει ένας Οινοχόος. Ο Οινοχόος αναφέρεται στον πνευματικό Διδάσκαλο που κερνά το θείο Κρασί στους αναζητητές της αλήθειας. Όλοι οι τύποι ανθρώπων έρχονται

στο σάτσανγκ, για να γευτούν το θείο Κρασί. Θέλουμε να βιώσουμε το πνευματικό Νέκταρ, ώστε να μπορέσουμε να είμαστε σε μία κατάσταση Θείας Έκστασης όχι μόνο για λίγο χρόνο, αλλά για όλες τις στιγμές που θα έρθουν.

Στα χρόνια του Γκουρού Νανάκ, ο βασιλιάς των καιρών του τον προσκάλεσε στο παλάτι του. Όπως υπαγόρευε η παράδοση, ο βασιλιάς τού πρόσφερε ένα ποτήρι με κρασί. Ο Γκουρού Νανάκ με ευγένεια αρνήθηκε να δοκιμάσει το κρασί και με απλότητα του είπε πως δε θέλει να πιει αυτό το κρασί, γιατί η μέθη του διαρκεί μόνο για λίγες ώρες και καταλήγει σε πονοκεφάλους και σε άλλες ενοχλήσεις. Παρόμοια, ο Γκουρού Αρτζάν Ντεβ μίλησε για εκείνο το κρασί που είναι πνευματικό και η μέθη του παραμένει και τις 24 ώρες της ημέρας – όλη τη νύχτα και όλη τη μέρα – και διαρκεί για πάντα. Αυτό το πνευματικό Κρασί είναι το θείο Φως και ο Ήχος του Θεού, ο ιερός Λόγος ή Νάαμ ή Σαμπντ που βιώνουμε, όταν πηγαίνουμε Εσωτερικά μέσα από τον διαλογισμό μας. Στο σάτσανγκ, ερχόμαστε σε επαφή με το πνευματικό Νέκταρ μέσα από τον Διδάσκαλο, ο οποίος μοιράζει χωρίς φειδώ κούπα μετά την κούπα το θείο Κρασί.

Αυτός ο στίχος, μας λέει ότι όλες οι Τιμές ανήκουν στον «Κύριο της Ταβέρνας» και εκφράζει την ευγνωμοσύνη για τα οφέλη που οι αναζητητές λαμβάνουν από το Θείο Οινοχόο, τον πνευματικό Διδάσκαλο στην πνευματική Ταβέρνα ή σάτσανγκ. Οι Διδάσκαλοι προσφέρουν το θείο Νέκταρ, το Σαμπντ, το Νάαμ ή Ιερό Λόγο που ρέει και σκορπίζεται στον κόσμο. Αυτός ο στίχος αναφέρει: «Εγώ υποκλίνομαι στον Κύριο της Ταβέρνας, στη Διδάσκαλο Δύναμη, σε Εκείνον (τον Διδάσκαλο) που μεταμορφώνει την ψυχή μας και μας ενώνει πάλι με τον Θεό».

Η ευγνωμοσύνη που εκφράζεται σε αυτό τον στίχο δείχνει την αναγνώριση της Χάρης που δέχεται ο αναζητητής, όταν έρχεται σε επαφή με τη θεία Δύναμη του Θεού.

Γιατί ο ποιητής είναι διαποτισμένος με τέτοια μεγάλη ευγνωμοσύνη; Οι περισσότεροι άνθρωποι περνούν τη ζωή τους ψάχνοντας για κάτι, αλλά δεν είναι ενήμεροι το τι είναι αυτό.

Ξέρουμε ότι κάτι μας λείπει, αλλά δεν ξέρουμε τι είναι. Γι᾽ αυτό, οι περισσότερες δραστηριότητές μας και η έρευνά μας φαίνεται να εστιάζεται στο να βρούμε εκείνο το κομμάτι που λείπει από τη ζωή μας μόνο σε φυσικό επίπεδο. Για παράδειγμα, αν αναλογιστούμε τι κάνουμε όλη μέρα, βλέπουμε πως ξοδεύουμε το χρόνο μας στο να ξυπνάμε, να κάνουμε μπάνιο ή ντους και να ετοιμαζόμαστε και να ξαναετοιμαζόμαστε για κάποιο λόγο. Οι περισσότεροι άνθρωποι ετοιμάζονται, για να πάνε στη δουλειά τους, προκειμένου να μπορούν να συντηρούν την οικογένειά τους. Είμαστε απασχολημένοι με διάφορες δραστηριότητες για πολλές ώρες. Τι κάνουμε; Τρώμε πρωινό. Είναι ενδιαφέρον πως κατά τη διάρκεια της νύχτας, οι περισσότεροι άνθρωποι δεν τρώμε και είναι σα να νυστεύουμε για περίπου οχτώ ώρες. Όμως αυτή τη νηστεία θέλουμε να τη σταματήσουμε – τι κάνουμε λοιπόν; Τρώμε πρωινό. μία λέξη που αποτελείται από τα συνθετικά: «σπάω» (break) μία «νηστεία» (a fast), (breakfast). Οταν ξυπνάμε, θέλουμε να διακόψουμε τη νηστεία. Με τι τη διακόπτουμε; Με κάποιο απολαυστικό φαγητό. Μερικοί ίσως τρώνε τοστ και μαρμελάδα, μερικοί έχουν κέικ ρυζιού και αβοκάντος, άλλοι έχουν ίντλι (idli) και σαμπάρ (sambhar) και ακόμα μερικοί ίσως παίρνουν για πρωινό πατάτες (paranthas). Έτσι διακόπτουμε τη νηστεία με ό,τι νομίζουμε πως θα είναι πιο εύγεστο.

Μετά ντυνόμαστε και πηγαίνουμε στη δουλειά. Ίσως να κάνουμε μία χειρωνακτική δουλειά, μία διανοητική δουλειά ή ένα συνδυασμό και των δύο. Μετά, έχουμε πάρει κάτι για μεσημεριανό στη δουλειά και τρώμε στον τόπο της εργασίας μας ή πηγαίνουμε σε ένα κοντινό εστιατόριο. Έτσι ταΐζουμε το σώμα μας ξανά και ξανά, καθώς το σώμα είναι μία μηχανή και χρειάζεται καύσιμο. Είναι σαν ένα αυτοκίνητο στο οποίο βάζουμε καύσιμο για να τρέχει. Πρέπει να γεμίζουμε το ντεπόζιτο περιοδικά, ανάλογα με το πόσο μακριά πάμε. Αν ταξιδεύουμε μόνο δέκα ή είκοσι μίλια, ίσως να χρειάζεται να το γεμίζουμε μία φορά την εβδομάδα. Αν ταξιδεύουμε διακόσια μίλια, ίσως να χρειάζεται να το γεμίζουμε κάθε ημέρα. Το ίδιο συμβαίνει

και με το σώμα. Επειδή χρειαζόμαστε καύσιμο για να έχουμε ενέργεια, τρώμε μεσημεριανό και αργότερα κάποιο σνακ. Όταν επιστρέφουμε στο σπίτι, παίρνουμε το δείπνο μας.

Στο τέλος της ημέρας νιώθουμε κουρασμένοι, γι᾽ αυτό θέλουμε να χαλαρώσουμε. Η ένταση που δημιουργήσαμε στον εαυτό μας κατά τη διάρκεια της ημέρας, κάνοντας το ένα πράγμα ή το άλλο, συναντώντας αυτό τον άνθρωπο ή τον άλλο, μας κάνει να νιώθουμε πως χρειαζόμαστε μια αναζωογόνηση και την επιτυγχάνουμε, είτε παρακολουθώντας τηλεόραση είτε χρησιμοποιώντας τον υπολογιστή ή κάνοντας οτιδήποτε άλλο από εκείνα που μας ευχαριστούν.

Τελικά, ετοιμαζόμαστε, για να ξεκουράσουμε το σώμα. Το σώμα χρειάζεται ξεκούραση. Όπως δεν μπορείς να χρησιμοποιήσεις μία μηχανή 24 ώρες την ημέρα, κάθε μέρα, γιατί τότε θα δουλέψει μόνο για λίγες ημέρες και μετά θα κουραστεί και θα σταματήσει, έτσι και το σώμα μας χρειάζεται ξεκούραση.

Μετά, το επόμενο πρωί, ξυπνάμε, τρώμε πρωινό και συνεχίζουμε την ίδια ρουτίνα. Με όλες αυτές τις δραστηριότητες, προσπαθούμε να διατηρήσουμε το σώμα μας υγιές. Πεινάει, γι᾽ αυτό το ταΐζουμε. Λερώνεται γι᾽αυτό το καθαρίζουμε. Παράλληλα κερδίζουμε χρήματα, για να πληρώνουμε το κόστος των βασικών μας αναγκών, προκειμένου να επιβιώνουμε στο φυσικό επίπεδο. Ακόμα, προσπαθούμε να εκπληρώνουμε τις επιθυμίες του νου αγοράζοντας ό,τι νομίζουμε ότι χρειαζόμαστε. Υπάρχουν πολλά θέλγητρα στον κόσμο και ξοδεύουμε χρόνο εργαζόμενοι για να τα αποκτήσουμε. Ενώ βρισκόμαστε σε αυτή τη ρουτίνα ενεργειών, ο χρόνος περνάει. Από νέοι γινόμαστε ενήλικες και καθώς εμπλεκόμαστε στην καθημερινή μας ρουτίνα για τη φροντίδα του σώματος και του νου μας, η ζωή περνάει γρήγορα.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ επαναλαμβάνει για δεύτερη φορά το στίχο «Όλες οι τιμές στον Κύριο της Ταβέρνας», γιατί η επανάληψη σε κάθε ποίημα δίνει έμφαση σε κάποιο σημείο. Τονίζει λοιπόν εδώ το προνόμιο να έχουμε απομακρυνθεί από αυτή τη ρουτίνα της ζωής και να έχουμε επισκευθεί την Ταβέρνα του

Θείου Οινοχόου ή το σάτσανγκ του Διδασκάλου, όπου η ψυχή μας μπορεί να συνδεθεί με τον Θεό.

Στον επόμενο στίχο, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ εξηγεί πως: «Το κάλεσμά σου με έχει αφυπνίσει από τον λήθαργο αιώνων». Τι σημαίνει αυτό;

Πριν την αφύπνισή μας, ήταν σαν να κοιμόμαστε. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έχει σωστά χρησιμοποιήσει τους όρους «αφυπνίσει από το λήθαργο αιώνων". Νομίζουμε ότι μόνο σε αυτή τη ζωή κοιμόμαστε, όμως η ψυχή μας κοιμάται για αιώνες. Πώς η ψυχή μας εισήλθε στην κατάσταση αυτού του ύπνου; Η ψυχή μας ξεκίνησε το ταξίδι της από την Αγκαλιά του Θεού. όταν ο Θεός "διαχώρισε τον Εαυτό Του σε κομμάτια" που ονομάζονται ψυχές και μας έστειλε να κατοικήσουμε μέσα στη Δημιουργία Του. Όμως, τότε χαθήκαμε στις απολαύσεις αυτού του κόσμου και ξεχάσαμε το Αληθινό μας Σπίτι. Για αυτό, βρισκόμαστε σε μία κατάσταση ύπνου και λησμονιάς και δε συνειδητοποιούμε πως είμαστε μια ψυχή. Νομίζουμε ότι είμαστε ο νους και το σώμα. Ξεχνάμε ότι η αληθινή μας ουσία είναι η ψυχή και πως αυτή είναι μέρος του Δημιουργού.

Καθώς ταυτιζόμαστε με το νου και το σώμα, όλη η προσοχή μας πηγαίνει στην ανάπτυξή τους. Εστιάζουμε τη ζωή μας στο να φροντίζουμε το σώμα μας και στο να ικανοποιούμε τις επιθυμίες του νου μας. Αγνοούμε τις ανάγκες της ψυχής μας. Ας κοιτάξουμε τη δική μας ζωή και ας κάνουμε μία λίστα με εκείνα στα οποία διαθέτουμε το χρόνο μας. Ένα μεγάλο μέρος της ημέρας μας διατίθεται για το σώμα μας: φαγητό, ύπνος, ένδυση, μπάνιο, φτιάξιμο των μαλλιών μας, καλλωπισμός, σπορ, άσκηση, δίαιτα και εργασία, για να πληρώνουμε τα ρούχα μας, το σπίτι μας και τα φάρμακα για το σώμα μας. Μετά μετρήστε πόσες ώρες διαθέτουμε, για να υπηρετήσουμε το νου μας. Αν έχουμε μία διανοητική εργασία, χρησιμοποιούμε το νου μας στη δουλειά. Εστιαζόμαστε στις επιθυμίες του νου διασκεδάζοντας στην τηλεόραση, το ράδιο, τις ταινίες, τους υπολογιστές, τις ψηφιακές συσκευές, το Ίντερνετ και για να μιλάμε ή να στέλνουμε μηνύματα σε ανθρώπους, για να επικοινωνούμε

και να καλλιεργούμε τα χόμπυ μας. Έτσι, μέχρι το τέλος της ζωής μας, έχουμε εργαστεί σκληρά, για να έχουμε ένα καλοδιατηρημένο σώμα και ένα καλοδιατηρημένο νου. Όμως πού βρισκόμαστε, αν σκεφτούμε την ψυχή μας και την πνευματική μας ζωή; Πόση ώρα καθημερινά διαθέτουμε για αυτά; Οι περισσότεροι άνθρωποι είτε πηγαίνουν σε ένα μέρος λατρείας μία φορά την εβδομάδα ή κατά τη διάρκεια συγκεκριμένων θρησκευτικών εορτών. Ίσως να προσευχόμαστε στον Θεό, αλλά κυρίως προσευχόμαστε για κάτι που πρόκειται να βοηθήσει το σώμα μας, το νου μας ή τους ανθρώπους που αγαπάμε. Πόσες φορές προσευχόμαστε στον Θεό για τον Ίδιο τον Θεό; Έτσι πριν δεχτούμε το κάλεσμα για αφύπνιση, αφιερώνουμε περισσότερο χρόνο για το σώμα και το νου μας από ό,τι για την ψυχή μας.

Κάποια στιγμή, δεχόμαστε το κάλεσμα της αφύπνισης από τον Θεό. Είναι σαν τον όμορφο πρίγκηπα που ξυπνάει την ωραία Κοιμωμένη. Όταν το κάλεσμα έρχεται, μας ξυπνά από αιώνες ζωής που βρισκόμαστε σε λήθαργο.

Το κάλεσμα της αφύπνισης μπορεί να έρθει με πολλούς τρόπους. Ίσως να έρθει σε μια στιγμή που αντιμετωπίζουμε μία επικείμενη καταστροφή. Ίσως μετά από ένα αυτοκινητιστικό ατύχημα ή όταν ανακαλύπτουμε ότι έχουμε κάποια αρρώστια και σκεφτόμαστε για το τέλος της ζωής μας. Ξαφνικά, η ζωή μας περνάει από μπροστά μας και συνειδητοποιούμε πως ό,τι κάναμε και όλα όσα έχουμε καταφέρει, δεν πρόκειται να μας βοηθήσουν, όταν πλησιάσουμε στο άγνωστο πέρα από αυτή τη ζωή. Ίσως το κάλεσμα της αφύπνισης να έρθει, όταν υποφέρουμε την απώλεια κάποιου που αγαπάμε. Ίσως η αφύπνιση να έρθει μέσω αυτού που διαβάσαμε και μας έκανε να σκεφτούμε για την ύπαρξή μας. Για μερικούς, ίσως να έρθει μέσω ενός φίλου που μας μίλησε για την αναζήτησή του. Τότε μπορεί να ξυπνήσει μέσα μας η λαχτάρα να ξεκινήσουμε κι εμείς αυτό το ταξίδι. Γενικά ο Θεός έχει πολλούς τρόπους, για να μας οδηγήσει κοντά Του.

Αυτός ο στίχος έχει μια βαθύτερη σημασία στη γλώσσα στην οποία γράφτηκε από ό,τι στην Ελληνική του μετάφρα-

ση. Κανείς χάνει την αληθινή σημασία, όταν μεταφράζονται τα ποιήματα, γιατί δεν υπάρχουν λέξεις που με ακρίβεια να αποδίδουν τη σημασία των αυθεντικών λέξεων. Η πρωτότυπη λέξη που σημαίνει «το κάλεσμά σου», επίσης σημαίνει «ο Ήχος» και αναφέρεται στο «Ηχητικό Ρεύμα» στο «Φως και τον Ήχο του Θεού». Κάθε φορά που διαβάζουμε τους στίχους του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, βρίσκουμε τόσο πολύ βάθος, που αναρωτιόμαστε γιατί δεν είχαμε σκεφθεί και αυτή τη σημασία των στίχων από πριν.

Συχνά πολλές έννοιες αποδίδονται με ένα και μόνο στίχο. Εδώ ο ποιητής περιγράφει το πώς εργάζεται η Διδάσκαλος Δύναμη. Η ψυχή μας είναι φυλακισμένη στο σώμα μας. Η ψυχή έχει επίσης ένα νου, του οποίου ο "ρόλος" είναι να κρατά την ψυχή μακριά από το να γνωρίσει τον Θεό. Όμως, η ψυχή είναι ένα μέρος του Ίδιου του Θεού, που κατοικεί μέσα στον καθέναν από εμάς. Ο Θεός και η ψυχή είναι μέσα μας, αλλά η ψυχή δεν είναι ενήμερη ότι αποτελεί μέρος του Θεού. Όταν ο Θεός ήταν Ένας και θέλησε "να γίνουν από τον Έναν πολλοί", δημιουργήθηκε μία δόνηση που εκδηλώθηκε σε δύο πρωτογενείς αρχές, το Φως και τον Ήχο. Αυτό το Φως και το Ηχητικό Ρεύμα δημιούργησε και συντηρεί όλη τη Δημιουργία. Καθώς οι δύο αυτές αρχές, το Φως και ο Ήχος, άρχισαν να απορρέουν από την Πηγή τους, έφεραν σε ύπαρξη τα διάφορα επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας και μαζί με αυτά και το φυσικό κόσμο, με όλα τα αστέρια, τους ήλιους, τα φεγγάρια, τους πλανήτες και αυτή τη Γη. Ακόμα δημιούργησε τους ανθρώπους και όλες τις μορφές ζωής. Αυτή η δόνηση του Φωτός και του Ήχου δίνει ζωή σε όλες της μορφές ύπαρξης. Αντηχεί μέσα μας και σε όλες τις υπάρξεις. Όταν εσωστρέφουμε την προσοχή μας, για να συνδεθούμε με εκείνο το Εσωτερικό Φως και τον Ήχο, μπορούμε να ταξιδεύουμε πάνω σε αυτό το Ρεύμα με κατεύθυνση προς τα πίσω, μέσα από όλα τα Επίπεδα της Δημιουργίας, ώστε να συγχωνευτούμε πίσω στην Πηγή μας, τον Θεό.

Μέσω της σύνδεσης με αυτή τη Δύναμη του Φωτός και του Ήχου, μπορούμε να γίνουμε ένα με τον Θεό. Όμως, ο νους

εμποδίζει την ψυχή από το να συνδεθεί με αυτή τη Δύναμη, καθώς διαρκώς την αποσπάει. Όταν έχουμε μία ειλικρινή επιθυμία να γνωρίσουμε τον Θεό, τότε ερχόμαστε σε επαφή με κάποιον που μπορεί να μας συνδέσει με το Φως και τον Ήχο Εσωτερικά. Ο Διδάσκαλος έρχεται προς βοήθειά μας και μας διδάσκει μια τεχνική διαλογισμού με την οποία μπορούμε να εσωστρέφουμε την προσοχή μας, για να βρούμε το Φως και τον Ήχο Εσωτερικά, ώστε συντονιζόμενοι με αυτά να μπορέσουμε να ταξιδέψουμε πίσω στην Πηγή μας, εκεί από όπου αυτό το Φως και ο Ήχος αναβλύζουν.

Μας συνδέει μέσω της "φορτισμένης προσοχής" (μύηση) του με το Φως και τον Ήχο. Μετά, για να εμποδίσει το νου μας από το να μας αποσπά, (ο Διδάσκαλος) μας δίνει μία τεχνική που ονομάζεται "Σιμράν ή νοητική επανάληψη πέντε Φορτισμένων Ονομάτων". Επαναλαμβάνοντας αυτές τις πέντε Φορτισμένες Λέξεις, η προσοχή μας εστιάζεται και καθηλώνεται στο Φως και τον Ήχο του Θεού, το Νάαμ ή Ήχο. Τότε, η ψυχή μας ανυψώνεται από το Φυσικό στο Αστρικό, στο Αιτιατό και στο Υπεραιτιατό επίπεδο, για να ενωθεί πάλι με τον Θεό στο πνευματικό επίπεδο του Σατς Καντ. Έτσι, ο Διδάσκαλος εργάζεται σαν ένας καταλύτης που επανασυνδέει την ψυχή μας με τη Δύναμη του Θεού μέσα μας, δίνοντάς μας μία επαφή με το Εσωτερικό Φως και τον Ήχο.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει ότι είναι η Εσωτερική σου "Φωνή" ή το "Ηχητικό Ρεύμα", δηλαδή το Φως και Ήχος του Θεού, που μας απομακρύνει από αυτό το λήθαργο της ζωής του Υλικού κόσμου και μας φέρνει σε μία κατάσταση αφύπνισης. Όταν η ψυχή συνειδητοποιήσει τον εαυτό της ως ψυχή και ότι αυτή η ψυχή είναι ένα μέρος του Θεού (*αυτή η συνειδητοποίηση της ψυχής ονομάζεται Αυτογνωσία στο μυστικισμό*), αρχίζει να έχει μία υπόνοια του αληθινού σκοπού της ύπαρξής της. Τότε, η ψυχή θέλει να γνωρίσει τον Θεό και αρχίζει να αναπτύσει ένα πάθος να ενωθεί με Αυτόν. Αυτό το πάθος είναι η πρώτη σπίθα που ο Διδάσκαλος ανάβει στην ψυχή μας, για να μας φωτίσει.

Η επόμενη γραμμή αυτού του στίχου μας λέει τι συμβαίνει, όταν παίρνουμε αυτό το κάλεσμα: «Στο άκουσμα του τραγουδιού σου, η καρδιά αποκτά φτερά και αρχίζει να κελαηδάει». Αυτός ο στίχος περιγράφει το τι μας συμβαίνει, όταν δεχόμαστε το κάλεσμα της αφύπνισης. Τότε κάτι οικείο ηχεί μέσα μας. Νιώθουμε ξαφνικά σαν να ανακαλούμε στη μνήμη μας κάτι που είχαμε ξεχάσει για πολύ καιρό.

Αυτό το τραγούδι μπορεί να φτάσει σε εμάς με πολλούς τρόπους. Για παράδειγμα, ενώ διαβάζουμε ένα βιβλίο για τον Θεό και για την ψυχή, ξαφνικά δάκρυα πλημμυρίζουν τα μάτια μας. Είναι σαν να θυμόμαστε ξαφνικά το αληθινό μας Σπίτι. Μπορεί ενώ ακούμε μουσική, ο γλυκός ήχος μιας φλογέρας, ενός βιολιού ή μιας άρπας να μας συγκινήσει μέχρι δακρύων. Υπάρχουν συγκεκριμένοι ήχοι που ίσως μας θυμίζουν μία υψηλότερη μουσική που κάποτε ακούγαμε. Μπορεί να συναντήσουμε κάποιον που είναι συντονισμένος με τον Θεό και ξαφνικά να βρούμε στα μάτια του κάτι που είναι παράξενο αλλά συγχρόνως και οικείο. Νιώθουμε μεγάλη ειρήνη και γαλήνη στην παρουσία αυτού του ανθρώπου. Όταν η ψυχή μας ξαφνικά αναγνωρίζει κάποιον του οποίου η ψυχή έχει συγχωνευτεί με τον Θεό, θέλει να φτερουγίσει από χαρά.

Αυτός ο στίχος περιγράφει πώς η καρδιά αποκτά φτερά και αρχίζει να κελαηδά. Χρησιμοποιεί την εικόνα ενός πουλιού που κελαηδά από ευτυχία. Συχνά στην Ινδία, ακούμε την έκφραση: «Ευτυχισμένος σαν κορυδαλλός». Είναι ένας ποιητικός τρόπος, για να περιγράψει κανείς την υπερβατική ευτυχία. Η καρδιά νιώθει σαν να αρχίζει να πετά όπως ένα πουλί. Στην πραγματικότητα δεν είναι ευτυχία της καρδιάς αλλά της ψυχής. Η ψυχή έχει φυλακιστεί σε αυτό το σώμα και το νου σε μία κατάσταση λησμονιάς για αιώνες. Κραυγάζει για να ακουστεί. Όμως, εμείς κοιμόμαστε. Η ψυχή περιμένει μια ευκαιρία για να αφυπνιστεί, ώστε να μπορέσει να ελευθερωθεί από τη φυλακή της. Όταν τελικά η στιγμή της αφύπνισης φτάνει, η ψυχή έρχεται σε έκσταση. Ελευθερώνεται από το σώμακλουβί της. Τότε η ψυχή βιώνει χαρά και έκσταση. Όταν βυθιζόμαστε μέσα στο

Θείο Ήχο, όλο μας το είναι – ο νους μας, το σώμα και η ψυχή μας– όλα μουσκεύουν μέσα στη χαρά και τη μακαριότητα.

Σε αυτόν το στίχο, ο ποιητής λέει: «Στο άκουσμα του τραγουδιού σου». Αυτό είναι κάτι περισσότερο από μία μεταφορική έκφραση. Η λέξη «Τραγούδι» χρειάζεται να εκληφθεί κυριολεκτικά. Είναι στην πραγματικότητα ένα Τραγούδι ή μία Εσωτερική Μουσική που ακούμε. Είναι η Μουσική του Θεού ή αυτό που λέμε "Μουσική των Σφαιρών".

Ένα από τα δώρα που λαμβάνουμε από έναν πνευματικό Διδάσκαλο είναι η σύνδεσή μας με ένα ρεύμα θείου Φωτός και θείου Ήχου. Το Ρεύμα είναι ακτινοβόλο Φως και ουράνια Μουσική. Η Μουσική είναι τόσο μαγευτική, που τραβάει την προσοχή της ψυχής μας από αυτόν το φυσικό κόσμο και τη φέρνει στην Αγκαλιά του Θεού. Είναι δύσκολο να φανταστούμε πόσο γλυκιά είναι η Εσωτερική Μουσική, σε σχέση με τη μουσική που είναι στα τραγούδια που ακούμε στο ραδιόφωνο, στα Ipods, στις ψηφιακές συσκευές ή ακόμα και σε μία ζωντανή συναυλία.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ συνήθιζε να λέει ότι η εξωτερική μουσική μπορεί να μας πάει μέχρι το τέλος του φυσικού σύμπαντος. Για να πάμε πέρα από αυτό, χρειαζόμαστε τη Μουσική των Σφαιρών.

Ποιο είναι το "Τραγούδι" για το οποίο μιλάει, όταν γράφει στο στίχο: «Στο άκουσμα του Τραγουδιού σου»; Αναφέρεται στη θεία Μουσική. Όταν το σώμα μας και ο νους μας είναι ακινητοποιημένα, μπορούμε να δούμε και να "ακούσουμε" το θείο Ρεύμα του Φωτός και του Ήχου του Θεού. Ακούγοντας το θείο σου Τραγούδι, που τραγούδι είναι ένα άλλο όνομα για το θείο Φως και τη θεία Μουσική, η καρδιά βγάζει φτερά και αρχίζει να κελαηδάει. Όσο η ψυχή μας ακούει το θείο Τραγούδι, είναι ευτυχισμένη όπως ένας κορυδαλλός. Είναι τόσο χαρούμενη, ώστε φτάνει σε μία κατάσταση έκστασης, γιατί βιώνει τη θεία Πηγή της. Αρχίζει να συνειδητοποιεί την κατάσταση του αποχωρισμού που διαρκούσε αιώνες και αιώνες και εισέρχεται σε μία κατάσταση επανένωσης. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει ότι

στο άκουσμα αυτής της Ουράνιας Μελωδίας ή με τη σύνδεση με το θείο Φως και τον Ήχο του Θεού, η ψυχή ανυψώνεται από το φυσικό στα πνευματικά επίπεδα του Υπερπέραν.

Για να καταλάβουμε τη δύναμη της Εσωτερικής Μουσικής, σκεφτείτε την επίδραση της εξωτερικής μουσικής σε εμάς. Η μουσική αυτού του κόσμου έχει μία τρομακτική επίδραση. Όταν ακούμε μουσική, είτε είναι η όμορφη φωνή ενός τραγουδιστή, είτε οι γλυκείς ήχοι μουσικών οργάνων που παίζουν μια μελωδία, ο ρυθμός της και το τέμπο της μας συνεπαίρνουν. Ορισμένες φορές, κάποιοι από τους ακροατές κουνούν τα κεφάλια τους ή χτυπούν τα πόδια τους στο έδαφος. Η μέθη της μουσικής κρατάει την προσοχή μας σε αυτή την ίδια τη μουσική. Εδώ, σε αυτό το στίχο, λέει ο ποιητής ότι ακούγοντας τον ήχο Σου, η καρδιά βγάζει φτερά και αρχίζει να κελαηδάει. Παίρνοντας το παράδειγμα του πουλιού ή του κορυδαλλού που κελαηδά ευτυχισμένα, περιγράφει την κατάστασή μας, όταν συνδεόμαστε με τον Ήχο από το θείο Τραγούδι.

Μια ιστορία για έναν βασιλιά δείχνει πώς η μουσική μπορεί να μας επηρεάσει. Στο βασίλειό του κάποιος βασιλιάς ανακάλυψε έναν σπουδαίο μουσικό. Ακούγοντας γι' αυτόν, ο βασιλιάς τον προσκάλεσε στο παλάτι και απόλαυσε το χάρισμά του. Καθώς ο τραγουδιστής ήταν εξαιρετικός, ο βασιλιάς συστηματικά τον καλούσε, για να δώσει μια παράσταση για αυτόν και τους αυλικούς του. Ο τραγουιστής, ως μουσικός του βασιλιά, απέκτησε μεγάλη δημοτικότητα και σύντομα άνθρωποι από γειτονικά βασίλεια που άκουγαν γι' αυτόν, τον καλούσαν για να δώσει κάποια παράσταση και στα δικά τους βασίλεια. Ο μουσικός ζήτησε από το βασιλιά την άδειά του, για να τραγουδήσει και σε άλλα παλάτια κι ο βασιλιάς του επέτρεψε να πηγαίνει. Ο τραγουδιστής ταξίδευε πολύ συχνά και για πολύ καιρό μακριά, από το ένα βασίλειο στο άλλο και όπου κι αν πήγαινε, αμοιβόταν πλουσιοπάροχα, με αποτέλεσμα να μαζέψει πολλά χρήματα και πολλούς ακριβούς θησαυρούς. Μετά από λίγο όμως αρρώστησε και θέλησε να επιστρέψει στην πατρίδα του. Βρήκε ένα πλοίο που αναχωρούσε για την πατρίδα του και

εξασφάλισε μια θέση. Στη συνέχεια, έφερε στο πλοίο όλα τα χρήματα που είχε κερδίσει και τα δώρα που του είχαν δώσει. Όταν όμως το πλοίο απέπλευσε, συνάντησε μεγάλες καταιγίδες και αγριεμένες θάλασσες και τελικά ήρθε σε δύσκολη θέση για να κυβερνηθεί. Παρασύρθηκε έξω από την πορεία του, σε σημείο που οι επιβάτες δεν ήξεραν αν θα έβρισκαν το δρόμο της επιστροφής στο σπίτι τους.

Καθώς οι δυσκολίες του ταξιδιού αυξάνονταν, ο καπετάνιος και οι ναύτες αδιαφόρησαν για τους επιβάτες. Ο καπετάνιος, που κάποτε ήταν πειρατής και με κάποιο πλάγιο τρόπο έπιασε δουλειά ως καπετάνιος του πλοίου, άρχισε να συζητάει με τους ναύτες για το μουσικό που ήταν πάνω στο πλοίο. Το ερώτημα που προέκυψε ήταν για το πόσο πλούσιος έγινε ο μουσικός με όλες τις παραστάσεις που έδωσε σε πολλές χώρες.

Οι ναύτες είπαν: «Είμαστε τόσο μακριά, έξω στη θάλασσα. Γιατί δε ληστεύουμε το μουσικό, αφού έχει τόσα πολλά λεφτά μαζί του; Μπορούμε να πάρουμε όλη του την περιουσία, πριν φτάσουμε στη στεριά».

Αφού συμφώνησαν να τον ληστέψουν, ρώτησαν τον καπετάνιο πώς θα μπορούσαν να ξεφύγουν μετά από τις συνέπειες αυτού του εγχειρήματος που σχεδίαζαν.

Ο καπετάνιος που ήταν αδίστακτος άνθρωπος, είπε: «Αυτό είναι πολύ εύκολο. Θα πάρουμε τα χρήματά του και θα τον ρίξουμε από το πλοίο στη θάλασσα». Είμαστε τόσο μακριά από τη στεριά. Όταν επιστρέψουμε, αν κάποιος ρωτήσει πού είναι ο μουσικός, μπορούμε να του πούμε ότι έπεσε στη θάλασσα, όταν το πλοίο χτυπιόταν από τις καταιγίδες. Με αυτό τον τρόπο, δε θα μπορέσει να μας προδώσει κανείς στο βασιλιά».

Ενώ μιλούσαν οι ναύτες με τον καπετάνιο, δεν παρατήρησαν πως ο μουσικός είχε πλησιάσει έξω από την κλειστή τους πόρτα, έτοιμος να μπει και να μιλήσει στον καπετάνιο. Όταν τους άκουσε όμως να μιλάνε, σταμάτησε και δεν άνοιξε την πόρτα της καμπίνας του καπετάνιου. Μυστικά άκουσε τη συζήτησή τους πίσω από την κλειστή πόρτα και άκουσε πώς σχεδίαζαν να τον σκοτώσουν. Άρχισε τότε να τρέμει από το φόβο

του.

Σε κατάσταση πανικού και χωρίς να ξέρει πώς να ενεργήσει, η πρώτη του παρορμητική σκέψη ήταν να παρακαλέσει για τη ζωή του.

Άνοιξε την πόρτα του δωματίου του καπετάνιου με δύναμη και είπε: «Άκουσα τι λέγατε. Κοιτάξτε, αντί να πάρετε τη ζωή μου ρίχνοντάς με στη θάλασσα, απλώς πάρτε τα χρήματά μου. Μπορείτε να έχετε και το παραμικρότερο μέρος της περιουσίας μου, αν μόνο μου χαρίσετε τη ζωή».

Οι ναύτες όμως είχαν ήδη αποφασίσει να τον ξεφορτωθούν. Φοβόντουσαν πως αν του χάριζαν τη ζωή του, θα τους κατήγγειλε στο βασιλιά.

Οι ναύτες τότε του είπαν: «Δεν θα σου χαρίσουμε τη ζωή γιατί αν επιστρέψουμε πίσω και εσύ μιλήσεις σε κάποιον, θα έχουμε μπελάδες. Όμως, θα σου δώσουμε δύο επιλογές. Αν θέλεις μπορούμε να σε σκοτώσουμε με ένα σπαθί ή μπορείς να πεθάνεις μόνος σου πηδώντας από το πλοίο. Ποιο από τα δύο διαλέγεις;»

Ο μουσικός σκέφτηκε γρήγορα και είπε: «Θα πηδήξω στη θάλασσα, αλλά σας παρακαλώ, πρώτα αφήστε με να εκπληρώσω μία τελευταία μου επιθυμία». Ήξερε πως ήταν παράδοση, αν κάποιος ήταν στη φυλακή καταδικασμένος σε θάνατο, σε αυτόν μπορούσε να εκπληρωθεί μία τελευταία του επιθυμία.

Ο καπετάνιος ρώτησε: «Ποια είναι η τελευταία σου επιθυμία;» Ο μουσικός απάντησε: «Θέλω να τραγουδήσω για όλους εσάς. Επιτρέψτε μου να τραγουδήσω ένα από τα καλύτερα τραγούδια μου. Υπόσχομαι πως αμέσως μόλις τελειώσει το τραγούδι μου, θα πηδήξω από το πλοίο στη θάλασσα».

Οι ναύτες είπαν: «Ω, αυτό είναι υπέροχο! Ακούσαμε πως είσαι ένας σπουδαίος τραγουδιστής. Έχουμε βαρεθεί εξάλλου και δεν έχουμε κάτι καλύτερο να κάνουμε και επιτέλους μπορούμε να ακούσουμε το ταλέντο σου. Εντάξει, μπορείς να τραγουδήσεις για εμάς. Αλλά, αμέσως μόλις το τραγούδι σου τελειώσει, πρέπει να πηδήξεις στη θάλασσα».

Ο μουσικός τούς είπε: «Πριν τραγουδήσω, πρώτα θέλω να

ντυθώ κατάλληλα για εσάς, όπως κάνω μπροστά στα μεγάλα θέατρα». Εκείνοι συμφώνησαν να τον αφήσουν να ντυθεί κατάλληλα για την παράσταση. Ο μουσικός πήγε στην καμπίνα του και με την άνεσή του ντύθηκε. Μετά, πήγε μπροστά στο κατάστρωμα του πλοίου για να τραγουδήσει, ενώ ο καπετάνιος και οι ναύτες στάθηκαν ολόγυρά του.

Διάλεξε ένα μουσικό όργανο που είχε μία ξύλινη βάση με χορδές και ήταν τραβηγμένες κατά μήκος του και άρχισε να παίζει το όργανό του και ταυτόχρονα να τραγουδάει. Τραγουδούσε τόσο μελωδικά, που οι ναύτες αιχμαλωτίστηκαν από την όμορφη φωνή του και άρχισαν και εκείνοι να σιγοτραγουδούν μαζί του και ένιωθαν μια ευχάριστη μέθη. Ορισμένοι μάλιστα συγκινήθηκαν μέχρι δακρύων, ενώ έπαιζε το γλυκό του τραγούδι. Σκέφθηκαν πως ποτέ δεν είχαν ακούσει κάτι πιο όμορφο στη ζωή τους, αλλά η απληστία τους για τα χρήματά του μουσικού υπερείχε κατά πολύ από την εκτίμησή τους για το ταλέντο του.

Ο μουσικός τραγουδούσε και τραγουδούσε και τραγουδούσε για πολλές συνεχείς ώρες και αργούσε να τελειώσει το ατέλειωτο τραγούδι του. Ήταν το πιο μεγάλο τραγούδι που ποτέ τους είχαν ακούσει. Έτσι η μία μετά την άλλη ώρα περνούσαν και οι ναυτικοί δεν ήξεραν πότε θα σταματούσε ο μουσικός, αλλά δεν τους ένοιαζε, καθώς το τραγούδι ήταν γι' αυτούς μια διασκέδαση κατά τη διάρκεια του πολύχρονου ταξιδιού τους. Μέχρι να επιστρέψουν πίσω στην πατρίδα τους είχαν ακόμα πολύ χρόνο. Δεν τον διέκοψαν, λοιπόν, καθώς κανείς ποτέ δε διακόπτει έναν μουσικό στη μέση μιας παράστασης.

Εκείνος εξακολούθησε να τραγουδάει, ακόμα και όταν τα όμορφα χρώματα του ηλιοβασιλέματος απλώθηκαν σε όλο τον ουρανό. Συνέχιζε να τραγουδάει κι όταν το σούρουπο έδωσε τη θέση του στον έναστρο νυχτερινό ουρανό. Ο μουσικός συνέχισε να τραγουδά, μέχρι να ξημερώσει. Οι ναύτες και ο καπετάνιος μαγεμένοι από τη μουσική του τον άφηναν να συνεχίζει.

Ξαφνικά, σταμάτησε να τραγουδάει, γύρισε προς το μπροστινό μέρος του καταστρώματος και πήδηξε στη θάλασσα.

Ανακουφισμένοι που ο μουσικός θα πνιγόταν μόνος του, οι ναύτες και ο καπετάνιος εισέβαλαν στην καμπίνα του και μοίρασαν όλα τα χρήματά του.

Λίγο αργότερα όμως συνειδητοποίησαν ότι ο μουσικός συνέχιζε να τραγουδά μέχρι που είδε στεριά. Υπέθεσαν όμως πως με την πτώση του στο νερό σίγουρα θα πνιγόταν.

Όταν το πλοίο αγκυροβόλησε στο λιμάνι, την άλλη μέρα, ο καπετάνιος και οι ναυτικοί έκπληκτοι είδαν τους στρατιώτες του βασιλιά στο λιμάνι να τον χαιρετάνε. Τον ρώτησαν αν αυτός και οι ναύτες είχαν δει το μουσικό, καθώς είχαν ακούσει πως ο μουσικός θα επέστρεφε στην πατρίδα με το πλοίο τους. Ο καπετάνιος και οι ναύτες αρνήθηκαν ότι τον είχαν στο πλοίο τους και είπαν ψέματα, λέγοντάς στους στρατιώτες πως ο μουσικός είχε μείνει πίσω σε μια άλλη χώρα.

Όμως, οι στρατιώτες κατάλαβαν πως οι ναύτες έλεγαν ψέματα, γιατί γνώριζαν πως ο μουσικός είχε πέσει στη θάλασσα, ενώ βρισκόταν κοντά στην ξηρά και κολύμπησε μέχρι την ακτή. Είχε τραγουδήσει, μέχρι να δει στεριά και μετά πήδηξε στη θάλασσα. Εν αγνοία των ναυτών, ο μουσικός είχε κολυμπήσει μέχρι την ακτή και έσπευσε στο παλάτι του βασιλιά, για να του πει τι του είχε συμβεί.

Οι στρατιώτες είχαν λάβει διαταγή να οδηγήσουν τον καπετάνιο και τους ναύτες στο βασιλιά. Όταν ο καπετάνιος και οι ναύτες μπήκαν στο παλάτι, ο βασιλιάς τους ρώτησε πού ήταν ο μουσικός. Εκείνοι είπαν πως δεν τον είχαν δει, αλλά είχαν ακούσει ότι έμεινε σε μια άλλη χώρα.

Σε εκείνο το σημείο, ο βασιλιάς τους είπε ότι γνώριζε πως έλεγαν ψέματα και παρουσίασε τον μουσικό, που μέχρι εκείνη τη στιγμή παρέμενε κρυμμένος σε ένα άλλο δωμάτιο. Ο καπετάνιος και οι ναύτες συλληφθήκανε, τα χρήματα του μουσικού επεστράφησαν και ο μουσικός ήταν πια ελεύθερος και ζωντανός.

Αυτή η υπερβολική ιστορία δείχνει ότι η δύναμη της μουσικής ήταν ικανή να κρατήσει τους ναύτες μαγεμένους τόσο πολύ, ώστε ο μουσικός να σώσει τη ζωή του. Συνέχιζε να τρα-

γουδά και να τραγουδά για αρκετές ώρες, μέχρι να φτάσει στο ασφαλές έδαφος της πατρίδας του.

Ακριβώς όπως η δύναμη της εξωτερικής μουσικής μπόρεσε να σώσει τη φυσική ζωή του μουσικού, η Εσωτερική Μουσική μπορεί να σώσει την ψυχή μας.

Αυτό είναι το μήνυμα που ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ στέλνει με αυτό του τον στίχο που λέει: «Ακούγοντας το τραγούδι σου, η καρδιά έχει βγάλει φτερά και έχει αρχίσει να κελαηδάει». Όταν ακούμε το θείο Τραγούδι –τη Μουσική των Σφαιρών– και είμαστε συνδεδεμένοι με το Εσωτερικό Φως και τον Ήχο, ανυψωνόμαστε στα επίπεδα του Υπερπέραν. Αυτό το ταξίδι μάς φέρνει στην αληθινή μας κατοικία, στην Αγκαλιά του Θεού, στο Σατς Καντ, στη θεία Περιοχή όλης της Αλήθειας. Αυτή η σύνδεση με το Εσωτερικό Φως και τον Ήχο έρχεται μέσω της Χάρης και της καθοδήγησης του Κυρίου της Ταβέρνας, της Διδάσκαλου Δύναμης.

Ο κόσμος εξωτερικά είναι περίπλοκος. Ως παιδιά, νομίζουμε ότι όλα είναι απλά. Όμως, καθώς μεγαλώνουμε, βλέπουμε προβλήματα με τις σχέσεις μας, με τη δουλειά μας, τα οικονομικά μας και την υγεία μας, καθώς και ταραχές στην κοινότητά μας και γενικά στον κόσμο. Προβλήματα που τελικά με κάποιο τρόπο παρεισφρύουν στη ζωή μας. Τότε, συνειδητοποιώντας πως η ζωή δεν είναι τόσο ρόδινη, όπως πιστεύαμε ότι θα ήταν κι ότι έχουμε να αντιμετωπίσουμε προβλήματα, αναζητούμε καθοδήγηση.

Ως παιδιά, παίρνουμε καθοδηγήσεις από τους δασκάλους μας στο σχολείο. Στη δουλειά, καθοδηγούμαστε από εκείνους με τους οποίους εργαζόμαστε ή από τους εκπαιδευτές μας και τους μέντορές μας. Για τα καθημερινά προβλήματα της ζωής, παίρνουμε καθοδήγηση από τους ανθρώπους στη γειτονιά μας. Χρειαζόμαστε βοήθεια, για να περάσουμε μέσα από τη ζωή χωρίς κόστος. Όμως, τα Εσωτερικά βασίλεια είναι αχανή σε σύγκριση με το φυσικό κόσμο και πολύ πιο πολύπλοκα. Αν δεν έχουμε καθοδήγηση στο ταξίδι μας μέσα στους Εσωτερικούς κόσμους, μπορεί να εγκλωβιστούμε σε αυτούς. Όπως ακριβώς

σε αυτόν τον κόσμο υπάρχουν άνθρωποι για να επιβλέπουν χωριά, πόλεις, περιοχές και ολόκληρες χώρες, έτσι υπάρχει και μία δύναμη που επιβλέπει τα τρία κατώτερα επίπεδα της Δημιουργίας που την ονομάζουμε Καλ ή Συγκρατούσα Δύναμη. Μέσα σε αυτά τα τρία κατώτερα επίπεδα –το Φυσικό, το Αστρικό και το Αιτιατό επίπεδο, ο Καλ μας οδηγεί σε πολλές παγίδες, στις οποίες εύκολα μπορούμε να πιαστούμε. Όπως όμως σε μερικές χώρες υπάρχουν νόμοι που εμποδίζουν τη μετανάστευση των κατοίκων τους, για να κρατήσουν τον πληθυσμό τους υπό έλεγχο, έτσι κάνει και ο επιβλέπων τους τρεις κατώτερους κόσμους, ο Καλ, που θέλει να εμποδίσει τις ψυχές που κατοικούν σε αυτά να μεταναστεύσουν από εκεί και να εισέλθουν σε ανώτερα πνευματικά επίπεδα, πάνω από τους τρεις κατώτερους κόσμους. Η καθοδήγηση του Πνευματικού Διδασκάλου μας βοηθά να ανυψωθούμε πάνω από αυτά τα τρία κατώτερα επίπεδα, προκειμένου να φτάσουμε στον τελικό μας σκοπό, στο υψηλότερο επίπεδο του Σατς Καντ, την καθαρά πνευματική περιοχή στην οποία η ψυχή μπορεί να επανενωθεί με τον Θεό.

Ένας πνευματικός Διδάσκαλος μπορεί να μας οδηγήσει από το φυσικό κόσμο να φτάσουμε μέχρι το τέλος, στο Σατς Καντ, την περιοχή της Πανσυνειδητότητας. Χωρίς όμως έναν πνευματικό Διδάσκαλο που γνωρίζει το ταξίδι και να μπορεί να μας οδηγήσει, όπως ένας ταξιδιωτικός πράκτορας, πέρα από τους τρεις κατώτερους κόσμους, μπορούμε να φτάσουμε μόνο τόσο μακριά όσο είναι η προέλευση του δάσκαλου κάτω από τη φροντίδα του οποίου είμαστε ταγμένοι. Αν ο δάσκαλός μας έχει πάει μόνο μέχρι το δεύτερο επίπεδο, μπορούμε και εμείς, το πολύ, να φτάσουμε έως εκεί. Αν ο δάσκαλός μας έχει φτάσει έως το τρίτο επίπεδο, μπορούμε να πάμε και εμείς μόνο έως εκεί. Όμως, ένας πνευματικός Διδάσκαλος ο οποίος έχει ταξιδέψει έως το Σατς Καντ και γνωρίζει το δρόμο, μπορεί να πάρει την ψυχή μας μέχρι το αληθινό μας Σπίτι. Εδώ είναι που έρχονται στο προσκήνιο όλες οι τιμές που αποδίδονται στο Διδάσκαλο. Θα μπορούσαν να περάσουν αιώνες και αιώνες λήθαργου και μεγάλης δυσκολίας, για να ανυψωθούμε πάνω από τα

τρία κατώτερα επίπεδα, γιατί υπάρχουν πάρα πολλοί πειρασμοί κατά μήκος του δρόμου. Αυτοί οι άνθρωποι που βρίσκουν έναν Διδάσκαλο, σαν τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, που ήταν οι Τέλειοι Διδάσκαλοι του περασμένου αιώνα, είναι εξαιρετικά τυχεροί, γιατί η βοήθεια των Διδασκάλων τους μπορεί να οδηγήσει τις ψυχές τους μέχρι τον τελικό σκοπό.

Αυτή η ιστορία του μουσικού δείχνει πώς η Χάρη και η καθοδήγηση του Διδασκάλου, του Κύριου της Ταβέρνας, εργάζεται βάζοντάς μας σε επαφή με την ουράνια Μουσική του Νάαμ ή Λόγου, το Φως και τον Ήχο του Θεού, που μπορεί να σώσει την ψυχή μας. Ο καπετάνιος που μας απειλεί είναι η Συγκρατούσα Δύναμη που κυβερνά τα τρία κατώτερα επίπεδα και δε θέλει να φτάσουμε στο ασφαλές λιμάνι του Σατς Καντ, της αληθινής κατοικίας, όπου ο Θεός "κατοικεί". Ο Καλ απειλεί τον αληθινό μας πλούτο που είναι η ψυχή μας και θέλει να κάνει επιδρομή στον πνευματικό μας πλούτο ισχυριζόμενος ότι είναι δικός του. Με αυτό τον τρόπο, όταν δεν ψάχνουμε για τον Θεό, επιτρέπουμε την κυριαρχία του Καλ.

Ο Διδάσκαλος μας δίνει τη σύνδεση με την Εσωτερική Μουσική. Όσο καιρό είμαστε συνδεδεμένοι με το Νάαμ ή Λόγο, ο Καλ δεν μπορεί να μας κάνει να παρεκλίνουμε. Όταν μυούμαστε, μας δίνεται αυτός ο σύνδεσμος με το θείο Φως και τη Μουσική των Σφαιρών. Έτσι, ο Καλ δεν μπορεί να έρθει κοντά μας και να παρενοχλήσει την ψυχή μας. Όπως οι ναύτες δεν ήταν σε θέση να αγγίξουν το μουσικό, ενώ εκείνος τραγουδούσε, έτσι κι ο Καλ δεν μπορεί να μας αγγίξει, ενώ είμαστε βυθισμένοι στη Μουσική των Σφαιρών, αυτό το Ρεύμα του θείου Φωτός και του Ήχου. Η μύηση πραγματοποιεί τη σύνδεσή μας με τη Θεότητα και έτσι ο Καλ δεν μπορεί να στήσει κάποια παγίδα στην ψυχή μας κατά τη διάρκεια του ταξιδιού της πίσω σ᾽Αυτόν.

Ο διαλογισμός μάς κρατά απορροφημένους στο Φως και τη Μουσική των Σφαιρών. Όταν διαλογιζόμαστε, ασκούμε δύο μεθόδους: τη μία που είναι ο διαλογισμός στο Εσωτερικό Φως

και λέγεται Σιμράν και την άλλη που είναι ο διαλογισμός στον Εσωτερικό Ήχο ή Μπατζάν. Κατά το διαλογισμό στον Εσωτερικό Ήχο, καθόμαστε σε ακινησία και ακούμε τα ουράνια ρεύματα να αντηχούν Εσωτερικά. Μένουμε απορροφημένοι στους ποικίλους Ήχους που έρχονται σε εμάς Εσωτερικά. Με την απορρόφηση σε αυτές τις θείες Μελωδίες, η ψυχή μας υψώνεται σε αυτό το Ρεύμα και ταξιδεύει πάνω σε αυτό, μέχρι να φτάσει στην Πηγή της, τον Απόλυτο Θεό Πατέρα.

Μένοντας απορροφημένοι στην ουράνια Μουσική, δεν παγιδευόμαστε από εμπόδια που τοποθετούνται στο δρόμο μας από τον Καλ. Η πρακτική τού να ακούμε το Ηχητικό Ρεύμα μπορεί να ανυψώσει την ψυχή μας, έτσι ώστε να επιτύχουμε την ένωση της ψυχής μας με τον Θεό σε αυτή τη συγκεκριμένη μας ζωή.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ πολύ όμορφα εκφράζει αυτή την ευκαιρία με το στίχο: «Ακούγοντας τη θεία σου φωνή, ο τρελός εραστής σου βρίσκεται σε έκσταση». Η φωνή στην οποία αναφέρεται ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είναι η Μουσική των Σφαιρών, το Φως κι ο Ήχος του Θεού. Πώς μπορεί κάποιος που έχει ακούσει αυτή τη θεία Μελωδία να την περιγράψει σε κάποιον που έχει ακούσει μόνο τη μουσική αυτού του κόσμου; Πώς μπορεί να περιγραφεί το άκουσμά της σε κάποιον που είναι κουφός; Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να χρησιμοποιήσουμε ωχρές αναλογικές έννοιες. Αν σκεφτούμε την πιο όμορφη μουσική που έχουμε ακούσει ποτέ σε αυτό τον κόσμο, ακόμη κι αυτή δε συγκρίνεται με τη μουσική που είναι γνωστή ως "Η φωνή του Θεού". Μερικοί άνθρωποι νιώθουν χαρούμενοι και γεμάτοι ζωή, όταν ακούνε μουσική ροκ εν ρολ. Άλλοι αισθάνονται ανυψωμένοι, όταν ακούνε κλασσική μουσική, ενώ άλλοι νιώθουν συγκινημένοι από τη ρομαντική μουσική και από τα μπλουζ. Μερικοί άνθρωποι προτιμούν την απαλή μουσική. Ίσως να νιώθουνε συγκινημένοι από τη μουσική της πατρίδας τους και από τον εθνικό ύμνο της χώρας τους. Συγκεκριμένα μουσικά όργανα αυτού του κόσμου ίσως μας συναρπάζουν. Αν συγκεντρώσουμε όλες τις καλύτερες εμπειρίες μουσικής που

έχουμε ακούσει σε αυτό τον κόσμο, δεν είναι τίποτα συγκρινόμενες με τη Μουσική του Θεού που μπορούμε να ακούμε μέσα στο διαλογισμό μας.

Γιατί; Πρώτον, η Μουσική του Θεού δεν παράγεται από κανένα μουσικό όργανο. Είναι μία Μελωδία που δονείται από τον Θεό και που αποτελεί τελικά και την Πηγή όλης της εξωτερικής μουσικής στο υλικό Επίπεδο. Η εξωτερική μουσική δεν είναι παρά μία αντανάκλαση της αντανάκλασης, μιας αντανάκλασης της Εσωτερικής Μουσικής του Θεού. Δεύτερον, η Μουσική του Θεού είναι σαν ένα μαγνητικό ρεύμα που έλκει και ανυψώνει την ψυχή μας και τη μεταφέρει μαζί της στα πνευματικά βασίλεια. Μιας και έρθουμε σε επαφή με τον Ήχο, αυτός μας γεμίζει με απερίγραπτη έκσταση. Τότε είμαστε τόσο μεθυσμένοι, που ο κάθε πόρος της ύπαρξής μας δονείται από έκσταση. Είναι μία έκσταση πολύ πιο μεγάλη από οτιδήποτε μπορούμε να έχουμε σε αυτό τον κόσμο. Πάλι, σκεφθείτε τις πιο όμορφες εμπειρίες σας σε αυτό τον κόσμο. Ωχριούν συγκρινόμενες με την έκσταση της ψυχής μας, όταν έρχεται σε επαφή με το Φως και τον Ήχο και όταν ταξιδεύει στις πνευματικές περιοχές Εσωτερικά.

Όταν κάποτε πάρουμε μία γεύση από αυτή τη δόνηση, γινόμαστε όπως ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει: «τρελοί από αγάπη». Τρελός εραστής σημαίνει κάποιος που είναι τόσο εκστασιασμένος και έλκεται τόσο από την Αγαπημένη του, που δεν μπορεί να πάρει όλα όσα θέλει απ᾽ αυτήν. Γινόμαστε τόσο παθιασμένοι να βρισκόμαστε με τον Αγαπημένο, εξαιτίας της έκστασης που μας διακατέχει. Θέλουμε όλο και περισσότερη από αυτή τη μακαριότητα. Αυτοί που έχουν ερωτευτεί γνωρίζουν πόσο πολύ ευτυχία υπάρχει, όταν είμαστε ερωτευμένοι. Στην αγάπη όλα είναι όμορφα. Όλα είναι σωστά, χαρούμενα και ευχάριστα, όταν αγαπάμε. Όλα είναι σε έκσταση μέσα από την αίσθηση της αγάπης. Αυτή είναι μία κατάσταση που επιτυγχάνουμε, όταν βιώνουμε το θείο Φως και τον Ήχο Εσωτερικά. Εκείνοι που πηγαίνουν Εσωτερικά και βιώνουν το θείο Φως και την ουράνια Μουσική, έχουν μία σύνδεση με εκείνη τη Δύναμη της πνευματικής Συνειδητότητας που μας βάζει σε μία αιώνια

μακαριότητα.

Αυτό το ποίημα από τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ περιγράφει ακόμα πώς ο αναζητητής έχει προχωρήσει από την κατάσταση της αφύπνισης στην επίτευξη της συνειδητοποίησης ότι είμαστε ψυχή και επομένως ένα μέρος του Ίδιου του Θεού. Η απόδειξη έρχεται από την επαφή μας με την Εσωτερική πραγματικότητα στη μορφή του Φωτός και του Ήχου. Ωστόσο, ο αναζητητής έχει λάβει πολλά περισσότερα από αυτά που εκείνος ή εκείνη ονειρεύτηκαν. Ο αναζητητής όχι μόνο έχει λάβει μία γεύση της θείας γνώσης και την απάντηση σε πνευματικά ερωτήματα, αλλά επίσης βιώνει έκσταση, μακαριότητα και ευτυχία.

Ο αναζητητής είναι ευγνώμων στο Διδάσκαλο που έχει απαντήσει στις ερωτήσεις του και που του έχει δώσει την ευλογία της θείας έκστασης. Ο αναζητητής τώρα έχει γίνει ένας εραστής, γιατί αυτός ή αυτή έχουν συνειδητοποιήσει το σπουδαίο δώρο του Κύριου της Ταβέρνας που τους έχει δοθεί. Αυτό το Θείο Κρασί της αγάπης του Θεού, που είναι το Φως και ο Ήχος, παρέχει πολύ περισσότερα από οτιδήποτε υλικό αυτός ο κόσμος έχει να τους δώσει.

Ο αναζητητής που έγινε εραστής θέλει να μετέχει σε αυτή την εμπειρία ξανά και ξανά. Γι' αυτό κάποτε οι αναζητητές εμφανίζονται να είναι τρελοί από αγάπη για τον Θεό - Δότη. Σε μία τέτοια κατάσταση ευγνωμοσύνης οι αναζητητές που βρήκαν την πραγματικότητα Εσωτερικά, διαρκώς επαναλαμβάνουν το ρεφραίν του ποήματος:

« Όλες οι τιμές ανήκουν στον Κύριο της Ταβέρνας».

Συγκινημένος από τη Θεία Σου Χάρη

Το Κύπελο γεμίζει καθώς κινείται ανάμεσα στους φιλοπότες σου.
Συγκινημένος από τη Χάρη σου,
ο κόσμος έχει έρθει αυθόρμητα.
Θα μπορούσα κι εγώ επίσης να λάβω το μερίδιό μου
από την έκσταση που δίνεις.
Όλες οι τιμές στον Κύριο της ταβέρνας!
Όλες οι τιμές στον Κύριο της ταβέρνας!

–Σαντ Ντάρσαν Σινγκ–

Σε αυτόν το στίχο, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ εκφράζει μία προσευχή στον Κύριο της Ταβέρνας. Ο ποιητής βλέπει την ταβέρνα γεμάτη με πολλούς πότες. Όλοι έχουν έρθει με κούπες που επιθυμούν να τις γεμίσουν με το θείο Κρασί της έκστασης. Ο ποιητής νιώθει δέος καθώς κάθε άτομο που έρχεται, έχει την κούπα του γεμάτη. Κάθε κούπα, ανεξάρτητα από το χρώμα και το μέγεθός της, γεμίζει. Ο Οινοχόος φαίνεται να έχει ανεξάντλητη προμήθεια του θείου Οίνου του Θεού. Ανεξάρτητα από το πόσοι πότες έρχονται, όλοι καταφέρνουν να πιουν μέχρι η δίψα τους να σβήσει.

Ο ποιητής επίσης παρατηρεί ότι όλες οι κούπες είναι γεμάτες. Ο Οινοχόος δε νοιάζεται αν το χρώμα του δέρματός μας είναι σκοτεινό ή φωτεινό ή αν τα μάτια μας είναι μπλε, καστανά, πράσινα ή μαύρα. Ο Οινοχόος δεν ενδιαφέρεται αν είμαστε πλούσιοι ή φτωχοί, μορφωμένοι ή αμόρφωτοι. Ο Οινοχόος μας υπηρετεί ισότιμα. Όπως ακριβώς οι πότες που όταν πίνουν, δεν ενδιαφέρονται αν η συντροφιά τους είναι της ίδιας θρησκείας ή εθνικότητας, παρόμοια στην ταβέρνα του Κυρίου, όλοι είμαστε ίσοι και όλοι σερβίρονται με το Κρασί της αγάπης του Θεού,

μέχρι να γεμίσουν οι κούπες τους.

Παρατηρήστε πως αυτός ο στίχος λέει ότι όλος ο κόσμος έχει έρθει αυθόρμητα. Ο Οινοχόος δεν έρχεται για ανθρώπους μίας χώρας. Το Κρασί της Θείας Αγάπης είναι για όλον τον κόσμο. Η δουλειά του Οινοχόου είναι να σκορπίζει τον θείο Οίνο χωρίς τέλος, ώστε όλος ο κόσμος να πιει. Εκείνος τον δίνει με αγάπη σε όλους όσοι είναι διψασμένοι.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, με όλη την ταπεινότητά του, ικετεύει τον Οινοχόο να σκορπίσει τη θεία έκσταση και σε αυτόν επίσης. Είναι ανήσυχος μήπως κι ο Οινοχόος τον προσπεράσει. Περιμένει για το μερίδιό του της έκστασης. Ελπίζει ο Αγαπημένος να του δώσει ένα μερίδιο, καθώς γνωρίζει πόσο επώδυνο είναι να μην είναι κανείς σε επαφή με το θείο Οίνο (το Εσωτερικό Φως και τον Ήχο). Γνωρίζει πόσο βασανιστικός μπορεί να είναι ο αποχωρισμός από την πηγή της Θείας Αγάπης. Δε θέλει η μέθη να τελειώσει, έτσι προσεύχεται στον Κύριο της Ταβέρνας να τον βεβαιώσει πως θα λάβει το μερίδιό του.

Η ιστορία του αναζητητή γίνεται τώρα η ιστορία ενός εραστή του Θεού. Μιας και γευτούμε τη θειότητα Εσωτερικά, γινόμαστε τρελοί εραστές της και τη θέλουμε ξανά και ξανά. Είμαστε ευγνώμονες στον Κύριο της Ταβέρνας για το δώρο. Μετά αρχίζουμε να προσευχόμαστε στον Κύριο της Ταβέρνας να συνεχίσει να μας προσφέρει το Θείο Κρασί του Φωτός και του Ηχητικού Ρεύματος. Ξέρουμε ότι όσο πιο πολύ θείο Κρασί του Θεού πίνουμε, τόσο περισσότερο το επιζητούμε. Όσο περισσότερο το επιθυμούμε, τόσο περισσότερη προσπάθεια καταβάλλουμε στις πνευματικές μας ασκήσεις. Όσο πιο πολύ προσπαθούμε, τόσο μεγαλύτερη πνευματική πρόοδο έχουμε και λαμβάνουμε όλο και περισσότερο από αυτό το Εσωτερικό Κρασί. Καθώς προοδεύουμε πνευματικά, οι κούπες μας μεγαλώνουν σε μέγεθος. Ζητάμε περισσότερη και περισσότερη από την αγάπη του Θεού. Όσο περισσότερη αγάπη παίρνουμε, τόσο περισσότερη θέλουμε. Όσο περισσότερη θέλουμε, τόσο περισσότερη παίρνουμε, μέχρι που τελικά οι κούπες μας να γίνουν σαν τον απέραντο ωκεανό του Θεού. Η κούπα γίνεται ένας

ωκεανός αγάπης, Φωτός, Μουσικής και μακαριότητας.

Οι πνευματικοί Διδάσκαλοι πάντα είναι εκεί, για να μας βοηθούνε να βρούμε τους Εσωτερικούς κρυμμένους θησαυρούς. Μας καλούνε κάθε στιγμή. Εμείς δεν τους πιστεύουμε ή δεν τους ακούμε, μέχρι να είμαστε έτοιμοι να δεχθούμε το κάλεσμά τους. Τότε, μέσω της δικής μας εμπειρίας, αφυπνιζόμαστε. Όταν αφυπνιστούμε, αντιλαμβανόμαστε την αξία των κρυμμένων θησαυρών και τότε τους υμνούμε για τα δώρα τους, όπως ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ υμνεί το Διδάσκαλό του, λέγοντας:

Όλες οι τιμές στον Κύριο της Ταβέρνας!
Όλες οι τιμές στον Κύριο της Ταβέρνας!

Μέρος 3

Ο Προορισμός και ο Οδηγός

Ο Προορισμός και ο Οδηγός

Όταν είμαστε σε δυστυχία, σε καλούμε.
Είσαι Εσύ, στον οποίο οι αφοσιωμένοι σου
προσεύχονται και υποκλίνονται.
Εσύ είσαι ο προορισμός, Εσύ είσαι ο οδηγός
και η θέληση που μας παρακινούν.
Όλες οι τιμές στον Κύριο της ταβέρνας!
Όλες οι τιμές στον Κύριο της ταβέρνας!

–Σαντ Ντάρσαν Σινγκ–

Τα σκαμπανεβάσματα είναι μέρος της ζωής. Είναι σπάνιο να περάσει κανείς μέσα από τη ζωή χωρίς κάποιο πρόβλημα. Αντιμετωπίζουμε πολλές καταστάσεις που φέρνουν πόνο και αγωνία. Πρέπει να αντιμετωπίσουμε φυσικές ασθένειες και απρόσμενα ατυχήματα. Στον κόσμο της οικονομίας, μερικές φορές έχουμε χρήματα και μερικές φορές πρέπει να κάνουμε χωρίς αυτά. Υποφέρουμε για την απώλεια των αγαπημένων μας και ακόμα, όταν κάποια σχέση μας αποτύχει. Νιώθουμε πόνο όταν ένα παιδί φεύγει ή ένας γονιός ή συγγενής πεθαίνει. Πρέπει να υπομείνουμε πολλές απογοητεύσεις, καθώς οι επιθυμίες μας δεν εκπληρώνονται πάντα. Ακόμη και το γεγονός της έλευσής μας στον κόσμο, η ώρα της γέννησης είναι μία οδυνηρή εμπειρία. Έτσι μερικές φορές νιώθουμε ότι λυγίζουμε μπροστά στις δυσκολίες της ζωής μας.

Όταν τα πράγματα πηγαίνουν καλά για μας, σπάνια σκεφτόμαστε τον Θεό. Ωστόσο, τη στιγμή που αντιμετωπίζουμε κάποια δυσκολία ή πόνο, οι σκέψεις μας αμέσως στρέφονται στον Θεό για βοήθεια και προστασία. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ περιγράφει αυτή την κατάσταση σε έναν άλλο στίχο του γκάζαλ (*είδος ποίησης*) του. Αναφέρει τα οφέλη τού να έχουμε

έναν πνευματικό Διδάσκαλο τις δύσκολες στιγμές μας και την ωφέλεια που έχουμε όταν προσευχόμαστε. Όταν περνάμε μια δύσκολη περιόδο, συχνά προσευχόμαστε, γιατί έχουμε δοκιμάσει καθετί που θα μπορούσαμε να κάνουμε για να διορθώσουμε μια κατάσταση, αλλά αποτύχαμε. Μερικές φορές υπάρχει ανταπόκριση στις προσευχές μας ενώ άλλοτε φαίνεται να μην υπάρχει και η κατάστασή μας δεν αλλάζει προς το καλύτερο. Αυτές οι στιγμές ίσως να μας κάνουν να αμφιβάλλουμε αν πραγματικά υπάρχει Θεός και τότε αναρωτιόμαστε: «Γιατί ο Θεός δεν έχει ανταποκριθεί στην προσευχή μας;»

Αυτός ο στίχος αναφέρεται στο ότι ψάχνουμε για κάποια βοήθεια, όταν βιώνουμε πόνο. Ακόμα, μιλάει για την ευλογία και τα οφέλη του να έχουμε έναν πνευματικό Διδάσκαλο. Εξυμνεί τον Κύριο της Ταβέρνας, τον Οινοχόο ή πνευματικό Διδάσκαλο, για τους θαυμαστούς τρόπους με τους οποίους μας βοηθά να αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες της ζωής σε περιόδους δυστυχίας μας, όταν τον καλέσουμε για βοήθεια.

Η βοήθεια που παίρνουμε από τη Διδάσκαλο Δύναμη, για να λύσουμε τα προβλήματά μας είναι αφάνταστη. Σε έναν προηγούμενο στίχο του, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μιλάει με ευγνωμοσύνη για το όφελος του να βρίσκεται κανείς στο σάτσανγκ ή στην «Ταβέρνα», εκεί που βρισκόμαστε στην παρουσία του Διδασκάλου και να λαμβάνουμε καθοδήγηση, προκριμένου να φτάσουμε τους πνευματικούς μας στόχους σε αυτή μας τη ζωή. Ο στίχος λέει ακόμα: «Για να προσφέρουμε τιμές στον Κύριο της Ταβέρνας». Υπάρχουν πολλά παραδείγματα ανθρώπων που είχαν φυσικές ασθένειες ή βίωναν δύσκολες συναισθηματικές ή νοητικές καταστάσεις, που έγραψαν ή επισκέφθηκαν τον Διδάσκαλο ή ακόμα έστειλαν ένα μήνυμά τους σε εκείνον για βοήθεια. Ήταν θέμα λίγων ημερών ή εβδομάδων ή μερικές φορές γινόταν και αμέσως, οπότε συνειδητοποιούσαν πως οι δυσκολίες τους είτε είχαν φύγει εντελώς ή οι ίδιοι λάμβαναν απίστευτη βοήθεια, για να τις χειριστούν με επιτυχία.

Όταν καλούμε τον Διδάσκαλο σε περίοδο δυστυχίας, πώς έρχεται η βοήθεια του; Όλοι έχουμε κάρμα να διευθετήσουμε.

Ο καρμικός λογαριασμός μας πρέπει να εκκαθαριστεί, προκειμένου η ψυχή μας να επιστρέψει στο Θεό. Από μόνοι μας ίσως να χρειαστούμε αμέτρητες ζωές, για να ξεπληρώσουμε τις οφειλές μας. Το μεγαλύτερο βάρος του κάρμα μας είναι το ”Σαντσίτ κάρμα”, μια αποθήκη με συσσωρευμένο κάρμα από όλες τις προηγούμενες ζωές μας. Από αυτή την αποθήκη του Σαντσίτ κάρμα, μας έχει δοθεί ένα μέρος του κάρμα, προκειμένου να το διευθετήσουμε σε αυτή μας τη ζωή και αυτό το μέρος του αποθηκευμένου κάρμα ονομάζεται “Πραλάμπτα κάρμα”. Αυτό είναι το κάρμα που καθορίζει τη μοίρα μας, τα γεγονότα αυτής της συγκεκριμένης γήινής μας ζωής. Υπάρχει επίσης κι ένα άλλο είδος κάρμα. Είναι αυτό που δημιουργούμε σε καθημερινή βάση με την ελεύθερή μας βούληση με σκέψεις, λόγια και πράξεις. Αυτό ονομάζεται “Κριγιάμαν κάρμα”.

Όταν ένας Διδάσκαλος μυεί ένα μαθητή, του προσφέρει μία ειδική Χάρη. Ποια είναι αυτή; Αναλαμβάνει ο ίδιος ο Διδάσκαλος να διευθετήσει το Σαντσίτ κάρμα του μαθητή του. Το φορτίο του σαντσίτ κάρμα μας το αναλαμβάνει η Διδάσκαλος Δύναμη τη στιγμή της Ιερής μας Μύησης. Το Σαντσίτ κάρμα είναι το μεγαλύτερο φορτίο που έχουμε και αυτό σβήνεται από τη Διδάσκαλο Δύναμη την ώρα της μύησής μας. Ακόμα, η Διδάσκαλος Δύναμη φροντίζει με κάποιο τρόπο και το Πραλάμπντ κάρμα μας, το οποίο όμως αν διαγραφόταν, τότε δε θα απέμενε κάρμα και καθώς δεν θα υπήρχε τίποτα για να ξεπληρώσουμε, αυτή μας η ζωή θα τέλειωνε. Για αυτό το λόγο, οι άγιοι δεν αγγίζουν το Πραλάμπντ κάρμα τη στιγμή της Μύησης. Το κάρμα αυτό το αφήνουν σε εμάς να το υποστούμε ως μέρος της τωρινής μας ζωής. Αυτός είναι και ο λόγος που περνάμε τα σκαμπανεβάσματα στη ζωή μας. Το Πραλάμπντ κάρμα που θα πρέπει να διευθετηθεί από εμάς τους ίδιους σε αυτή μας τη ζωή, δεν αγγίζεται από τους αγίους. Παρολ’ αυτά όμως, όταν μεγάλες δυσκολίες έρχονται στη ζωή μας και μας πιέζουν, η Διδάσκαλος Δύναμη από ευσπλαχνία μας βοηθά και μας ανακουφίζει. Είναι όπως όταν ένα παιδί που έχει πόνο, η μητέρα ή ο πατέρας του το βοηθάει να ανακουφιστεί από την ταλαιπωρία.

Όταν το παιδί βρίσκεται στην αγκαλιά των γονιών του, νιώθει ασφάλεια. Έτσι ο πόνος του μειώνεται ή φεύγει. Παρόμοια, η Διδάσκαλος Δύναμη γεμάτη ευσπλαχνία μας βοηθάει να διευθετήσουμε το Πραλάμπντ κάρμα μας.

Ο νόμος του Κάρμα είναι ο νόμος της δίκαιης κρίσης, βασισμένος στο «οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος». Ο νόμος της δίκαιης κρίσης λέει ότι αργά ή γρήγορα, αν κάνουμε καλά πράγματα, θα επιβραβευθούμε κι αν κάνουμε κακά πράγματα, θα αντιμετωπίσουμε τις συνέπειες. Ωστόσο, η Διδάσκαλος Δύναμη εργάζεται κάτω από το νόμο της φιλευσπλαχνίας. Όπως ένα γονιός, ο Διδάσκαλος δεν αντέχει να βλέπει το μαθητή του να υποφέρει και γι᾽ αυτό πολλές φορές μαλακώνει το κάρμα μας επωμίζοντάς το ο ίδιος. Τότε ο μαθητής ανακουφίζεται από τον πόνο του. Όμως μετά, επειδή το καρμικό χρέος πρέπει να ξεπληρωθεί, ο Διδάσκαλος πρέπει να υποφέρει το χρέος μας στο δικό του φυσικό σώμα. Γι᾽ αυτό μερικές φορές βλέπουμε τους Διδασκάλος να υφίστανται μεγάλο πόνο και αυτό δεν οφείλεται σε δικό τους κάρμα, αλλά επειδή παίρνουν και διευθετούν το κάρμα των μαθητών τους.

Για να διευκρινιστεί αυτό το ζήτημα, υπάρχει ένα ανέκδοτο για έναν δικαστή που έζησε στη Γαλλία πριν πολλά χρόνια και που εθεωρείτο δίκαιος αλλά συγχρόνως και φιλεύσπλαχνος δικαστής. Μια μέρα δίκαζε μία υπόθεση στο δικαστήριο. Ένας βαρώνος που μίσθωνε οικήματα, έκανε αγωγή σε μία φτωχή χήρα που νοίκιαζε ένα οίκημά του, γιατί δεν είχε πληρώσει ένα ενοίκιό της. Όταν η γυναίκα δεν τον πλήρωσε, ο ιδιοκτήτης προσπάθησε να μπει στο σπίτι για να πετάξει έξω τα πράγματά της, αλλά εκείνη δεν του επέτρεψε να μπει μέσα. Έτσι, εκτός από την έξωση, ο ιδιοκτήτης έκανε και μια επιπλέον αγωγή σ᾽αυτή τη γυναίκα.

Όταν η υπόθεση έφθασε ενώπιον τού του δικαστή που προαναφέρθηκε, αυτός βρήκε πως υπήρχε μια παράγραφος στο συμφωνιτικό, γραμμένη με μικρά τυπωμένα γράμματα, που έλεγε πως ο ιδιοκτήτης διατηρούσε το δικαίωμα να εισέρχεται στα ακίνητα που νοίκιαζε όποτε το ήθελε, ακόμη και όταν αυτά

ήταν στη χρήση των ενοικιαστών τους. Συνήθως στα συμφωνητικά, υπάρχει κάτι γραμμένο με μικρά γράμματα το οποίο οι περισσότεροι άνθρωποι δεν το διαβάζουν ή ακόμη κι αν το κάνουν, πολλοί δεν καταλαβαίνουν τους νομικούς όρους που μπορεί να αναγράφονται.

Ο δικαστής συνειδητοποίησε πως η γυναίκα δε θα γνώριζε για τη σχετική παράγραφο, γιατί ήταν με ψιλά γράμματα γραμμένη και με νομικούς όρους με τους οποίους αυτή δε θα είχε καμία οικειότητα.

Όταν ο δικαστής έκρινε πως νομικά η αγωγή του ιδιοκτήτη ήταν ισχυρή, ζήτησε από τον βαρώνο να είναι επιεικής με τη γυναίκα, λέγοντας: «Είναι μία φτωχή χήρα. Δεν προσπάθησε από πρόθεση να εμποδίσει την είσοδό σου στο σπίτι της. Επίσης, κι αυτή περνάει δύσκολες στιγμές. Γιατί δεν είσαι φιλεύσπλαχνος μαζί της; Χρειάζεται να είσαι τόσο άσπλαχνος με αυτή τη φτωχή γυναίκα;»

Ο ιδιοκτήτης όμως ήταν σκληρόκαρδος και αρνήθηκε να αποσύρει την αγωγή ενάντια στη γυναίκα, λέγοντας: «Όχι, όχι, όχι. Θέλω το ενοίκιό μου. Θέλω να της υποβληθεί μια αυστηρή ποινή και.επίσης, θέλω εκείνη να πληρώσει και όλα τα δικαστικά έξοδα». Γνωρίζοντας ότι σύμφωνα με τους όρους του συμβολαίου, η γυναίκα έσφαλε απαγορεύοντας την είσοδο στον ιδιοκτήτη, ο δικαστής ήταν με θλίψη του υποχρεωμένος να εκδώσει μια καταδικαστική απόφαση για τη γυναίκα. Έπρεπε να τηρήσει τον νόμο, αλλά συγχρόνως δεν ήθελε να δει τη γυναίκα πληγωμένη, να χάνει το σπίτι που ζούσε και να πληρώσει ένα πρόστιμο που ήξερε ότι δεν μπορούσε να το αντέξει οικονομικά.

Πάλι, ο δικαστής προσπάθησε να συζητήσει με τον ιδιοκτήτη, λέγοντας: «Αυτή η γυναίκα δεν προσπάθησε σκόπιμα να παραβεί το νόμο παραβιάζοντας το συμβόλαιό της. Δεν προσπάθησε να προκαλέσει κάποα οικονομική ζημιά σε εσένα. Δεν μπορείς να αποσύρεις την αγωγή σου;»

Ο ιδιοκτήτης δεν ήταν μόνο σκληρόκαρδος, αλλά επίσης ήταν και ξεροκέφαλος και αρνήθηκε να βάλει στην άκρη αυτή

την υπόθεση.

Από την άλλη μεριά, ο δικαστής έπρεπε να συμμορφωθεί με το νόμο και τους κανόνες ενάντια στη γυναίκα, κρίνοντας ότι είχε παραβιάσει τους όρους του συμβολαίου της και επομένως έπρεπε να της επιβληθεί κάποια ποινή. Η ποινή ήταν να πληρώσει το απλήρωτο ενοίκιο, το κόστος της παραβίασης του μισθωτηρίου και επιπλέον τα δικαστικά έξοδα της αγωγής. Ενώ ανακοίνωνε την ετυμηγορία, δάκρυα ήρθαν στα μάτια του δικαστή, καθώς συνειδητοποιούσε πως αυτό θα ήταν δύσκολο για τη γυναίκα που δεν είχε καθόλου χρήματα. Ήταν δέσμιος του νόμου, αλλά η καρδιά του έσβηνε από φιλευσπλαχνία για τη δυσχερή θέση της γυναίκας.

Η δικαστική απόφαση έλεγε πως το διαμέρισμά της κατάσχεται μαζί με τα υπάρχοντά της, σύμφωνα με τους όρους του συμφωνητικού.

Η γυναίκα κατέρρευσε και έκλαιγε λέγοντας: «Ω Θεέ μου, αν είσαι ελεήμων και δίκαιος, θα ήσουν ευσπλαχνικός για τις χήρες και τα αβοήθητα τα ορφανά μου». Τότε ο δικαστής κατέβηκε από την έδρα του, πήγε κοντά στη γυναίκα και ξέροντας πως δεν μπορούσε να αλλάξει την ίδια την απόφασή του, έβαλε το χέρι στην τσέπη και έβγαλε το πουγγί του. Μέτρησε τα χρήματά του και έδωσε στη γυναίκα αρκετά χρήματα για τα έξοδα που έπρεπε να πληρώσει, δηλαδή για την αγωγή, τα έξοδα του δικαστηρίου και το ενοίκιο που χρωστούσε. Έτσι, η γυναίκα εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις της και μπορούσε ελεύθερα πια να παραμείνει στο σπίτι που νοίκιαζε.

Η γυναίκα συγκινημένη μέχρι δακρύων για τη γενναιωδορία του δικαστή, δεν μπορούσε να πιστέψει ότι εκείνος, ένας ξένος. έκανε για χάρη της μια τέτοια πράξη.

Είπε λοιπόν η γυναίκα στο δικαστή: «Σε ευχαριστώ τόσο πολύ για την ευγένεια και τη γενναιωδορία σου. Πόσο χρόνο θέλεις να μου δώσεις, για να σου επιστρέψω αυτή την οικονομική βοήθεια;»

Ο δικαστής τρυφερά της απάντησε: «Να τα επιστρέψεις τότε, που η συνείδησή μου θα μου πει ότι έχω κάνει λάθος που

σου έδωσα τα χρήματα, για να σε βοηθήσω!»

Η γυναίκα κατάλαβε ότι αυτό σήμαινε πως ως δικαστής έπρεπε να πάρει μία τέτοια απόφαση και ακόμα πως σαν άνθρωπος δεν ήθελε να του επιστρέψει τα χρήματα, καθώς η συνείδησή του και η φιλεύσπλαχνη φύση του τον παρακίνησαν να την βοηθήσει να βγει από αυτή τη δυσκολία και ότι αυτό που έκανε βγήκε μέσα από την καρδιά του.

Η γενναιωδορία του δικαστή έγινε ευρέως γνωστή σε όλη την πόλη και ο ίδιος έγινε παράδειγμα προς μίμηση, καθώς ως δικαστής συνδύαζε τη δικαιοσύνη με τη συμπόνια.

Τέτοια παραδείγματα μάς βοηθούν να καταλάβουμε πώς λειτουργούν οι Διδάσκαλοι και οι πνευματικοί νόμοι. Έτσι όπως έκανε αυτός ο δικαστής, το ίδιο και οι πνευματικοί Διδάσκαλοι εργάζονται σύμφωνα με το Νόμο της Συμπόνιας.

Υπάρχουν δύο νόμοι που λειτουργούν μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία. Ο ένας είναι ο "Νόμος της δίκαιας κρίσης" (Νόμος του κάρμα ή Νόμος της δικαιοσύνης) και ο άλλος είναι ο "Νόμος της συμπόνιας" (Νόμος της Αγάπης ή Νόμος της Θείας Χάρης). Στην καθημερινή μας ζωή, βλέπουμε πως η ζωή κυβερνιέται κατά κύριο λόγο από τον νόμο της δίκαιης κρίσης ή νόμο της δικαιοσύνης. Το φυσικό επίπεδο είναι ένα μέρος από τα τρία κατώτερα επιπέδα της Δημιουργίας, στα οποία ισχύει ο νόμος της δίκαιης κρίσης που βασίζεται στους νόμους της δικαιοσύνης. Ωστόσο, οι Διδάσκαλοι επειδή λειτουργούν με βάση το νόμο της συμπόνιας και της φιλευσπλαχνίας, νοιάζονται για μας. Μας αγαπούν πάρα πολύ και θέλουν να φτάσουμε στους στόχους μας. Γνωρίζουν πως εμείς πρόκειται να περάσουμε από δυσκολίες εξαιτίας του δικού μας παλαιού κάρμα, γι᾽ αυτό από συμπόνια συχνά παίρνουν στους ώμους τους τις δικές μας καρμικές υποχρεώσεις.

Υπάρχουν ιστορικά παραδείγματα από τους Διδασκάλους του Σαντ Ματ που έζησαν οδυνηρές στιγμές, γιατί είχαν αναλάβει τα καρμικά φορτία των μαθητών τους. Μια φορά ο Σαντ Ντάρσαν ήταν με τον Σαντ Κιρπάλ και παρατήρησε πως καθώς προσπαθούσε ο Διδάσκαλος Κιρπάλ να σηκώσει μία κούπα με

τσάι, το χέρι του έτρεμε. Είναι δύσκολο να βλέπεις το Διδάσκαλό σου με προβλήματα, έτσι τον κοίταξε και δάκρυα ήρθαν στα μάτια του. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ γύρισε και του είπε: «Ντάρσι (αυτό ήταν το υποκοριστικό του Διδασκάλου Ντάρσαν όταν ήταν παιδί), γιατί έρχονται δάκρυα στα μάτια σου;» Ο μικρός Ντάρσαν Σινγκ παρέμεινε σιωπηλός, καθώς σπάνια μιλούσε στην παρουσία του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, αλλά μόνο τον άκουγε. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ ξαναείπε: «Ντάρσι, δεν ξέρεις πως μόλις μύησα πολλές ψυχές στους Εσωτερικούς κόσμους;» Από αυτό το σχόλιο, βλέπουμε πώς τα καρμικά φορτία αναλαμβάνονται από τη Διδάσκαλο Δύναμη, έτσι ώστε εμείς οι μυημένοι μαθητές να απαλλαχθούμε από τα βάρη μας. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο έρχεται βοήθεια σε εμάς. Από τη μία μεριά επιτρέπουν να ξεπληρώσουμε το κάρμα μας σύμφωνα με το νόμο της δικαιοσύνης, αλλά συγχρόνως μας προσφέρουν τη βοήθειά τους και αυτό το κάνουν με διάφορους τρόπους:

Πρώτον, αναλαμβάνουν τα καρμικά μας χρέη την ώρα της Μύησης. Γνωρίζουν τις πράξεις που έχουμε διαπράξει στο παρελθόν για τις οποίες χρειάζεται να πληρώσουμε για αυτές. Ωστόσο, ως αποτέλεσμα της Χάρης που λάβαμε τη Μύηση στο Φως και τον Ήχο, τις αναλαμβάνουν οι Διδάσκαλοι και διευθετούν οι ίδιοι τα καρμικά μας χρέη, με αποτέλεσμα το Σαντσίτ κάρμα μας τελικά να καίγεται.

Δεύτερον, μπορούν να ελαφρώσουν το Πραλάμπντ κάρμα μας, παίρνοντας κάποια από τα βάρη μας επάνω τους. Συμφωνούν ότι αυτό το κάρμα πρέπει να ξεπληρωθεί σύμφωνα με το νόμο της δικαιοσύνης, αλλά η φιλευσπλαχνία τούς παρακινεί να πάρουν στους ώμους τους μερικά από αυτά τα βάρη στο δικό τους φυσικό σώμα, για να ελαττώσουν το δικό μας φορτίο.

Τρίτον, μας υποδεικνύουν έναν τρόπο ζωής, με τον οποίο μειώνεται η συσσώρευση του Κριγιάμαν, δηλαδή του "καθημερινού κάρμα" που δημιουργούμε με την ελεύθερή μας βούληση. Μας ζητούν να διάγουμε μια ηθική ζωή μη βίας, ειλικρίνειας, ανιδιοτελούς προσφοράς, αγάπης, ταπεινότητας και αγνότητας, ώστε να μη δημιουργούμε και συσσωρεύουμε περισσότερο

καθημερινό κάρμα. Με αυτόν τον τρόπο, αν δηλαδή διάγουμε μία απλή και αγνή ζωή και δε συσσωρεύουμε άλλο κάρμα, δε θα μας απομένει να ξεπληρώσουμε άλλο κάρμα, όταν αυτή η ζωή μας τελειώσει.

Είμαστε τυχεροί να έχουμε τέτοιους μεγάλους Διδασκάλους που είναι γεμάτοι ευσπλαχνία, όπως ο δικαστής της ιστορίας. Παρόλο που οι Διδάσκαλοι τηρούν τους νόμους των τριών κατώτερων επιπέδων, βρίσκουνε τρόπους που εμείς αγνοούμε, για να μας βοηθούν, όπως ο δικαστής βοήθησε με ένα μη αναμενόμενο τρόπο τη φτωχή χήρα.

Καθώς δε γνωρίζουμε το σκοπό και τη διάρκεια του συμβολαίου της ζωή μας, κάνουμε πολλά λάθη. Αγνοούμε πολλούς νόμους που ισχύουν σ' αυτό τον κόσμο, όπως την ανάγκη να είμαστε πράοι, ειλικρινείς, αγνοί, ταπεινοί και ανιδιοτελείς. Νομίζουμε πως μπορούμε να ακολουθούμε το δρόμο μας στη ζωή, παραβιάζοντας τους κανόνες του σύμπαντος και ότι ποτέ δε θα πληρώσουμε για τα λάθη μας. Παραμένουμε απαθείς στους νόμους της ηθικής διαβίωσης. Ωστόσο, ο Κύριος της Κρίσης καταγράφει τα πάντα και τα αρχειοθετεί, κάνοντας τη δική του "δικαστική αγωγή" στο τέλος της ζωής μας.

Οι Διδάσκαλοι είναι φιλεύσπλαχνοι και γνωρίζουν ότι ως άνθρωποι είμαστε δέσμιοι στο να διαπράτουμε λάθη και γι'αυτό μας λυπούνται. Ενώ επιτρέπουν να αποδοθούν οι δίκαιες τιμωρίες σε εμάς, βρίσκουν τρόπους να μας βοηθήσουν. Αν κρίνουν ότι θα ωφεληθούμε και θα μάθουμε πληρώνοντας ένα πρόστιμο, γιατί ίσως έτσι θα βελτιωθούμε, επιτρέπουν να περάσουμε μέσα από αυτό το καρμικό βάρος. Αν κρίνουν ότι αυτό είναι είναι υπερβολικά μεγάλο το βάρος για εμάς, ίσως να διαλέξουν να μειώσουν το κάρμα μας, παίρνοντάς το στους δικούς τους ώμους. Επίσης, μας δίνουν και μία άλλη διέξοδο. Αν διαλογιζόμαστε με ακρίβεια και απορροφόμαστε στο Νάαμ, το Φως και τον Ήχο του Θεού, το κάρμα μας επίσης καίγεται. Έτσι, ο διαλογισμός στο Ρεύμα του Φωτός και του Ήχου έχει την προστιθέμενη αξία του να μειώνει το καρμικό μας φορτίο.

Ενώ οι Διδάσκαλοι λειτουργούν κάτω από το νόμο της φι-

λευσπλαχνίας, μας ζητούν να είμαστε κι εμείς φιλεύσπλαχνοι προς τους ίδιους μας τους εαυτούς. Μπορούμε να το κάνουμε αυτό διαθέτοντας χρόνο για διαλογισμό. Εκείνοι μπορούν να μας βοηθήσουν μέχρι ενός σημείου. Από εκεί και πέρα πρέπει εμείς να αναλάβουμε την ευθύνη να διαλογιζόμαστε, ώστε να μπορέσουμε να διευθετήσουμε το κάρμα μας. Μας παροτρύνουν να διαλογιζόμαστε καθημερινά για δυόμιση ώρες, όχι μόνο για να μπορέσουμε να ανυψωθούμε πάνω από τη φυσική μας συνειδητότητα, ώστε να πετάξουμε στα Εσωτερικά βασίλεια και να ενωθούμε πάλι με τον Θεό, αλλά και για να εξοφλήσουμε το κάρμα μας γρηγορότερα. Ας είμαστε φιλεύσπλαχνοι προς τον ίδιο τον εαυτό μας και ας διαλογιζόμαστε συστηματικά, γιατί τότε βοηθούμε τους Διδασκάλους στο να μας βοηθήσουν και τότε θα δούμε ότι το μονοπάτι μας στη ζωή θα γίνεται πιο εύκολο, καθώς το κάρμα μας θα μειώνεται και έτσι θα μπορέσουμε να πετάξουμε πίσω στον Θεό.

Υπάρχει μία ιστορία που περιγράφει πώς ένας μαθητής του Μπάμπα Τζαϊμάλ ήθελε ένας φίλος του να μυηθεί στο διαλογισμό στο Φως και τον Ήχο. Ο Μπάμπα Τζαϊμάλ του απάντησε πως θα προτιμούσε να μυήσει εκατοντάδες άλλους ανθρώπους παρά αυτόν τον συγκεκριμένο. Εξήγησε πως το κάρμα αυτού του ανθρώπου ήταν τόσο βαρύ και γι'αυτό δεν είχε έρθει ακόμη η ώρα να μυηθεί. Ο μαθητής του Διδασκάλου φορτικά επέμενε και τότε από φιλευσπλαχία ο Μπάμπα Τζαΐμάλ τελικά του έδωσε τη μύηση. Αφού όμως τον μύησε, το κάρμα του ήταν τόσο βαρύ, που ο Μπάμπα Τζαϊμάλ έπρεπε να το επωμιστεί ο ίδιος στο δικό του σώμα. Έτσι επέστρεψε στο σπίτι του και παρέμεινε βαριά άρρωστος για πολλές εβδομάδες, έχοντας πάρει προσωπικά το βαρύ κάρμα αυτού του ανθρώπου. Ήταν μόνο τότε που ο μαθητής συνειδητοποίησε ότι για να μυηθεί ο φίλος του, ο Διδάσκαλός του θα έπρεπε να υποφέρει σωματικά.

Οι Διδάσκαλοι γενικά δεν παρεμβαίνουν στο Πραλάμπντ κάρμα μας, αλλά όταν ο μαθητής το ζητάει με όλη την καρδιά και την ψυχή του, ο Διδάσκαλος δεν μπορεί να το αγνοήσει. Από αγάπη και φιλευσπλαχνία, ανταποκρίνεται και συχνά

μειώνει το κάρμα των μαθητών του. Υπάρχουν επίσης μερικοί μαθητές που δε θέλουν να προσεύχονται στο Διδάσκαλο να μειωθεί το κάρμα τους, γιατί τον αγαπάνε τόσο πολύ, που δε θέλουν να υποφέρει για αυτούς. Ωστόσο, ο Διδάσκαλος είναι σαν ένας γονιός κι ακόμη κι αν δεν του το ζητάμε, μας βοηθάει στις δυσκολίες μας.

Αυτά τα παραδείγματα, τα σχετικά με τον τρόπο που παίρνει το κάρμα μας στους ώμους του ο Διδάσκαλος, δείχνουν πως εμείς βλέπουμε τον Διδάσκαλο μόνο σαν έναν εξωτερικό φυσικό ον. δε βλέπουμε την πνευματική δραστηριότητα που αναπτύσει Εσωτερικά και μέσα από το φυσικό του σώμα. Η Διδάσκαλος Δύναμη δουλεύει με τρόπους που είναι πέρα από τη φαντασία μας. Πώς η βοήθεια φτάνει σε κάποιον που είναι χιλιάδες μίλια μακριά; Είναι δύσκολο να βρούμε λόγια και να περιγράψουμε σε διανοητικό επίπεδο αυτή τη βοήθεια. Έχουμε μόνο μία γεύση από αυτά που βλέπουμε ή ακούμε με τα εξωτερικά μας μάτια και αυτιά ή από αυτό που εμείς ή οι συνάνθρωποί μας βιώνουν. Όταν δούμε να συμβαίνει κάτι σε μάς ή σε κάποιον κοντινό μας άνθρωπο, μόνο τότε συνειδητοποιούμε ότι αυτό αληθινά έχει συμβεί.

Είναι σημαντικό το γεγονός πως οι Διδάσκαλοι δεν έρχονται, για να κάνουν θαύματα. Η δουλειά και η Αποστολή τους είναι να μας βοηθήσουν να ενωθούμε πάλι με τον Θεό. Μία από τις ευθύνες του Διδασκάλου που μας μυεί είναι να βεβαιωθεί ότι η ψυχή μας ακολουθεί το δρόμο προς το αληθινό της Σπίτι. Βοηθούν την ψυχή μας να φτάσει εκεί, ανεξάρτητα από το ποιοι είμαστε, από ποιο πολιτισμικό χώρο προερχόμαστε ή ποιο είναι το παρελθόν μας. Ο καθένας πρέπει να φτάσει το στόχο της ένωσής του με τον Θεό. Οι Διδάσκαλοι μας δίνουν τη βοήθεια που χρειαζόμαστε, για να φτάσουμε εκεί.

Ένας μαθητής πάντα αναζητά αυτή τη βοήθεια από τον Διδάσκαλό του. Είναι γι᾽ αυτό που ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει σε αυτό το στίχο: «Όταν είμαστε σε δυστυχία, εσένα φωνάζουμε» και η κραυγή μας βγαίνει μέσω μιας προσευχής, μέσω της γραφής ενός γράμματος, είτε το ταχυδρομήσαμε είτε το φυλάξα-

με και δεν το στείλαμε ή ακόμα μέσω μιας συνέντευξης, οπότε μπορούμε να μιλήσουμε απευθείας με τον Διδάσκαλο για τις δυσκολίες μας ή ακόμα να επικοινωνήσουμε μαζί του μέσω κάποιου άλλου προσώπου που θα μεταφέρει το μήνυμά μας. Αυτοί είναι διάφοροι τρόποι με τους οποίους προσπαθούμε να εκφράσουμε την παράκλησή μας στον Διδάσκαλο. Τον αναζητούμε, γιατί συνειδητοποιούμε πως η βοήθειά του θα απαλύνει τη δύσκολη κατάστασή μας.

Όταν ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει στον επόμενο στίχο: «Είσαι Εσύ, στον οποίο οι αφοσιωμένοι σου προσεύχονται και υποκλίνονται», μιλάει για τους μαθητές που συνειδητοποιούν πως η Διδάσκαλος Δύναμη μπορεί να μας βοηθήσει να επιστρέψουμε στον Θεό. Όταν είμαστε μόνο ενήμεροι για τη φυσική, διανοητική και συναισθηματική μας κατάσταση, δεν μπορούμε να βιώσουμε τον Θεό, καθώς για να το κάνουμε αυτό, χρειάζεται να υψωθούμε σε μία κατάσταση ανώτερης πνευματικής συνειδητότητας. Οι μαθητές αναγνωρίζουν πως, για να υπερβούν ακόμα και τα χαμηλότερα επίπεδα του Υπερπέραν, χρειάζονται βοήθεια. Αν μπορούσαμε να ανυψωθούμε από μόνοι μας, τότε δε θα είμαστε στον Τροχό της Μετενσάρκωσης, αλλά θα είμαστε ήδη πίσω με τον Θεό. Όμως, δεν έχουμε φτάσει ακόμη εκεί, έτσι χρειαζόμαστε βοήθεια και καθοδήγηση, που την παίρνουμε από τη Διδάσκαλο Δύναμη. Είναι γι' αυτό που ο στίχος του ποιητή λέει: «Είσαι Εσύ, στον οποίο οι αφοσιωμένοι σου προσεύχονται και υποκλίνονται». Όταν οι αφοσιωμένοι συνειδητοποιούν ότι όλη η βοήθεια που χρειάζονται μπορεί να έρθει μέσω της Χάρης του Διδασκάλου, αρχίζουν να σέβονται και να αγαπούν τον Διδάσκαλο. Καθώς προσεύχονται λαμβάνουν καθοδήγηση και ελπίδα από τον Διδάσκαλο, και τότε συνειδητοποιούν ότι κανένας άλλος στον κόσμο ως τώρα δεν τους έχει δώσει αυτό το είδος της καθοδήγησης, ώστε να ενωθεί η ψυχή τους με τον Θεό. Γνωρίζουν πως στη ζωή έχουν λάβει καθοδήγηση για τη φυσική και τη διανοητικής τους ανάπτυξη από δασκάλους και μέντορες που τους δίδαξαν για το σώμα και το νου τους, αλλά κανείς μέχρι τότε δεν τους είχε βοηθήσει, ώστε

να ενωθεί ξανά η ψυχή τους με τον Θεό, εργασία που μπορεί να κάνει μόνο ο πνευματικός τους Διδάσκαλος. Όταν αυτή η συνειδητοποίηση εδραιώνεται, γίνονται ευγνώμονες στο Διδάσκαλο για αυτή την πνευματική του βοήθεια.

Στον επόμενο στίχο, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει: «Είσαι ο προορισμός, είσαι ο οδηγός και η θέληση που μας παρακινεί». Σε αυτά τα λόγια συμπυκνώνεται όλο το Μονοπάτι του Σαντ Ματ. Το Μονοπάτι του Σαντ Ματ μάς λέει επανειλημμένα πως η ψυχή μας, ο Θεός και ο δρόμος πίσω στο Θεό, που είναι το θείο Ρεύμα του Φωτός και του Ήχου, είναι όλα ένα και το αυτό. Η Διδάσκαλος Δύναμη εκφράζεται με τη μορφή ενός Ρεύματος Φωτός και Ήχου που έφερε όλη τη Δημιουργία σε ύπαρξη και συντηρεί όλη τη ζωή. Ο Θεός, η ψυχή και το Φως καθώς και το Ρεύμα του Ήχου είναι όλα ένα. Είναι πνεύμα. Είναι Φως. Είναι αγάπη. Είναι συνειδητότητα. Είναι μακαριότητα. Όλα είναι το ίδιο. Ο προορισμός είναι ο Θεός. Ο οδηγός είναι η Δύναμη του Θεού που μας αποκαλύπτεται ως Φως και Ήχος του Θεού και είναι αυτά με τα οποία ο Διδάσκαλος μας συνδέει. Η Δύναμη που μας παρακινεί είναι η "προσοχή του Διδασκάλου", που κινεί την ψυχή μας προς το Υπερπέραν και πίσω στον Θεό. Ο μαθητής με αυτό το στίχο συνειδητοποιεί ότι όλα είναι το ίδιο. Η Διδάσκαλος Δύναμη που εργάζεται μέσω του Διδασκάλου. μάς δίνει την ώθηση να επιστρέψουμε στο Σπίτι μέσω της "προσοχής" του (της μύησης). Η Διδάσκαλος Δύναμη που εργάζεται μέσω του Διδασκάλου οδηγεί την ψυχή μας στο Εσωτερικό ταξίδι πίσω στον Θεό. Η Διδάσκαλος Δύναμη είναι η ίδια η Θεία Δύναμη που περιμένει να μας πάρει και να μας οδηγήσει στον προορισμό μας, που είναι η συγχώνευση της ψυχής μας με τον Θεό, δηλαδή η Θέωση. Η ψυχή μας είναι ένα μέρος του Θεού και είναι συνειδητή. Το Φως και ο Ήχος είναι η σύνδεση που η ψυχή μας έχει με τον Θεό. Χρειάζεται να ταξιδέψουμε μέσα σ' αυτό το Θείο Φως και τον Ήχο, για να επιστρέψουμε στην Πηγή μας. Αν μπορούσαμε να καταλάβουμε πως η ψυχή μας, ο Θεός και ο Δρόμος πίσω στον Θεό είναι το ίδιο και ότι εκείνος που μας βάζει σε αυτό τον Δρόμο πίσω στον Θεό είναι η Διδά-

σκαλος Δύναμη, γιατί από μόνοι μας δεν θα μπορούσαμε ποτέ να συνδεθούμε με Αυτόν, τότε όλο το Μονοπάτι του Σαντ Ματ θα ήταν απλό και εύκολο να κατανοηθεί.

Ποια είναι η σημασία της φράσης «Η θέληση που μας παρακινεί» που αναφέρθηκε σε αυτό τον στίχο; Η θέληση που μας παρακινεί είναι η έλξη που έρχεται από το Δημιουργό. Οι Διδάσκαλοι λένε πως η αγάπη ξεκινάει από την καρδιά του Αγαπημένου. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ συνήθιζε να να μας λέει ότι νομίζουμε πως εμείς αγαπάμε τον Αγαπημένο, αλλά αν ο Αγαπημένος πρώτος δε μας αγαπήσει, δεν είμαστε σε θέση και εμείς να Τον αγαπήσουμε. Ο Αγαπημένος μας αγαπάει, ο Θεός μας αγαπάει και η Διδάσκαλος Δύναμη μας αγαπάει. Εμείς ανταποκρινόμαστε σε αυτή την αγάπη ως λάτρεις της Διδασκάλου Δύναμης και του Θεού. Για αυτό, η θέλησή μας να γνωρίσουμε τον Θεό έρχεται από τον Θεό !! Καθώς από το δικό μας επίπεδο δεν μπορούμε να βιώσουμε τον Θεό, βιώνουμε τον Θεό σαν μία Δύναμη που έρχεται από τον Θεό και ακτινοβολείται μέσω του σώματος ενός Διδασκάλου. Πολλοί άνθρωποι έχουν την εσφαλμένη εντύπωση πως ο Διδάσκαλος είναι το σώμα. Ο Διδάσκαλος δεν είναι το σώμα, ο αληθινός Διδάσκαλος είναι η πνευματική Δύναμη που ονομάζεται Διδάσκαλος Δύναμη και εργάζεται μέσω αυτού του υλικού σώματος. Ο Διδάσκαλος έχει συγχωνευτεί με τον Θεό και μπορεί να μας φέρει σε επαφή με το Φως και τον Ήχο που ήδη βρίσκονται μέσα μας. Είναι αυτή η Διδάσκαλος Δύναμη κι όχι η φυσική μορφή του Διδασκάλου που μας δίνει ανύψωση, όταν είμαστε στην παρουσία του. Είναι επίσης αυτή η Διδάσκαλος Δύναμη που μας βοηθά σε καιρούς δύσκολους.

Όταν προσευχόμαστε στο Διδάσκαλο, στην πραγματικότητα δεν προσευχόμαστε σε ένα ανθρώπινο ον, αλλά στη Δύναμη του Θεού μέσα σε αυτόν, που είναι επίσης και μέσα μας, αλλά δεν το γνωρίζουμε μέχρι να διαλογιστούμε και να μπούμε Εσωτερικά. Είναι η Διδάσκαλος Δύναμη αυτή που μας βοηθάει. Όταν πάρουμε τη Μύηση από έναν πνευματικό Διδάσκαλο, αυτός έχει την Αποστολή να μας πάρει πίσω στον Θεό. Μέρος

του χρέους του είναι να αναλάβει το κάρμα των μαθητών του, ώστε να ελαφρύνει το φορτίο μας, προκειμένου η ψυχή μας να μπορέσει να ανυψωθεί στους πνευματικούς κόσμους. Κάρμα θεωρείται ο λογαριασμός ή αλλιώς οι "εντυπώσεις" όλων των σκέψεών μας, των λόγων και των πράξεών μας, και καλών και κακών, που είναι συσσωρευμένα κατά τη διάρκεια των ζωών που έχουμε ζήσει. Μιας και υπάρχουν τόσα πολλά, για να ξεπληρώσουμε και καθώς ήδη τώρα ξεχρεώνουμε, συσσωρεύουμε περισσότερα, με αποτέλεσμα ο ισολογισμός αυτός ποτέ να μην καταλήγει σε μηδενικό υπόλοιπο. Γι᾿ αυτό, από συμπόνια και για να μας βοηθήσει να ελαφρύνουμε το φορτίο μας, η Δύναμη του Θεού "καίει" όλο το Σαντσίτ κάρμα από τις προηγούμενες ζωές μας. Μόνο το Πραλάμπντ κάρμα που είναι ένα μέρος από το Σαντσίτ κάρμα μάς έχει δοθεί για διευθέτηση σε αυτή τη μας τη ζωή. Το Πραλάμπντ κάρμα μας απομένει να το εξοφλήσουμε στις εναπομείνασες ημέρες της ζωής μας. Αν κι αυτό το κάρμα επίσης καιγόταν, η ζωή μας θα τέλειωνε, γιατί δε θα είχαμε πια καρμικά χρέη να ξεπληρώσουμε εδώ. Ο Διδάσκαλος αφήνει το κάρμα που μας παραχωρήθηκε για αυτή μας τη ζωή και πρέπει να το πληρώσουμε. Επίσης, πρέπει να ξεπληρώσουμε και το νέο κάρμα που δημιουργούμε στην καθημερινότητα αυτής μας της ζωής. Αυτός είναι ο λόγος που ο Διδάσκαλος μας προτρέπει να μη δημιουργούμε άλλο νέο κάρμα.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει: «Εσύ είσαι ο προορισμός, Εσύ είσαι ο οδηγός και η θέληση που μας παρακινεί». Η θέληση που μας παρακινεί είναι αυτή η Δύναμη που μας τραβάει κοντά της. Η Δύναμη του Θεού ακτινοβολεί προς εμάς μέσω ενός ανθρώπινου πόλου, του Θεανθρώπου. Ο Θεάνθρωπος έχει ένα ανθρώπινο σώμα όπως εμείς. Μιλάει, ζει σε αυτό το φυσικό κόσμο μαζί μας και τρώει και μιλάει μαζί μας, έτσι ώστε να μπορούμε να έχουμε επαφή μαζί του. Η καθοδήγηση έρχεται μέσω του ανθρώπινού του σώματος, αλλά στην πραγματικότητα είναι η Δύναμη μέσα σε αυτό το σώμα που είναι ο πραγματικός Θεϊκός Διδάσκαλος. Η Δύναμη αυτή ακτινοβολεί προς εμάς και ανυψώνει την ψυχή μας στους κόσμους του Υπερπέραν. Δεν είναι

το σώμα του που το κάνει αυτό, είναι ο Διδάσκαλος ως Θεϊκή Δύναμη που το κάνει. Η θέληση να επιστρέψουμε στο αληθινό μας Σπίτι έρχεται μέσω αυτού του σώματος. Η Δύναμη που εργάζεται μέσω αυτού του σώματος είναι όπως ένας μαγνήτης που έλκει την ψυχή μας στην κατεύθυνση του Θεού. Αυτή η Δύναμη είναι η Δύναμη του Θεού. Για αυτό, όταν ελκόμαστε από αυτή τη Δύναμη, στην πραγματικότητα ελκόμαστε από και προς τη Δύναμη του Θεού.

Είναι ο Διδάσκαλος που γίνεται οδηγός και βοηθάει την ψυχή μας να φτάσει στον Θεό. Γιατί χρειαζόμαστε αυτή τη βοήθεια; Χρειαζόμαστε βοήθεια, γιατί η "προσοχή μας που είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής μας", είναι διασκορπισμένη προς όλες τις κατευθύνσεις του εξωτερικού κόσμου. Η ψυχή σκέφτεται για το τι συμβαίνει με τον αγώνα μπάσκετ, τη χρηματιστηριακή αγορά ή τι εκπτώσεις γίνονται στα καταστήματα, τραβώντας την προσοχή μας σε όλα τα είδη των κατευθύνσεων και κατακερματίζοντάς μας. Μερικοί από εμάς πηγαίνουν εδώ και μερικοί έλκονται εκεί, ενώ άλλοι κάπου αλλού. Τι κάνει η Διδάσκαλος Δύναμη; Τραβάει την προσοχή μας, για να εστιαστεί στον Θεό. Αυτή είναι η δουλειά ενός οδηγού. Είναι για αυτό που ο στίχος λέει: «Εσύ είσαι ο προορισμός και ο οδηγός και η θέληση που μας παρακινεί». Είναι η αγάπη του Κυρίου που μας παρακινεί προς τον Θεό. Η καθοδήγηση έρχεται από τη Διδάσκαλο Δύναμη.

Η πρώτη φράση λέει: «Εσύ είσαι ο προορισμός». Τι προσπαθεί ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ να μας πει; Στην ιστορία, έχουμε παραδείγματα που δίνουν μία ιδέα του τι είναι η Διδάσκαλος Δύναμη. Υπάρχει ένα κλασσικό παράδειγμα μιας βασίλισσας που την έλεγαν Ίντου Μάτι και ήταν μαθήτρια του Καμπίρ Σαχίμπ. Ο Διδάσκαλος Καμπίρ Σαχίμπ τη μύησε κι εκείνη με τις ευλογίες και τη Χάρη του προχώρησε γρήγορα στο Εσωτερικό της ταξίδι. Ανυψώθηκε από το φυσικό στον Αστρικό κόσμο, από τον Αστρικό στον Αιτιατό κόσμο και από τον Αιτιατό κόσμο στον Υπεραιτιατό κόσμο. Τελικά, έφτασε στο Σατς Καντ, το καθαρά πνευματικό επίπεδο, όπου η ψυχή της είχε

την εμπειρία τού να είναι μαζί με τον Θεό. Όταν μετά το διαλογισμό της επέστρεψε στη φυσική συνειδητότητα, ρώτησε τον Καμπίρ Σαχίμπ: «Γιατί δε μου είπες ότι εσύ καθόσουν στο θρόνο του Θεού»; Εκείνος της απάντησε: «Γιατί αν στο είχα πει από πριν, δε θα με είχες πιστέψει». Η παράδοση του Σαντ Ματ λέει πως προορισμός μας είναι η ταύτιση με τη Θεία Δύναμη. Αυτό είναι δύσκολο να το αναλύσουμε σε διανοητικό επίπεδο. Ο Θεός είναι η Δύναμη που φροντίζει τον καθένα από εμάς. Δεν είναι παρά μια παραβολή ότι ο Θεός έχει ένα παλάτι και κάθεται σε ένα θρόνο. Η εικόνα τού να κάθεται κανείς στο θρόνο του Θεού χρησιμοποιείται σε αυτή την ιστορία ως μία παρομοίωση ή μία εικόνα, για να μας βοηθήσει να καταλάβουμε το Δημιουργό. Ο Θεός είναι παντοδύναμος, πανταχού παρών και δεν κάθεται σε κανέναν θρόνο. Ο Θεός βρίσκεται σε κάθε μέρος. Ο Θεός δεν έχει ένα μικρό θρόνο και δεν κάθεται στον παράδεισο ή όπου ίσως νομίζουμε ότι είναι ο Θεός. Δεν είναι ένα συγκεκριμένο μέρος, στο οποίο πηγαίνει κανείς, για να βρει τον Θεό – ο Θεός είναι σε όλα – παντού. Αυτό ίσως είναι δύσκολο να το καταλάβουμε. Όταν ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει: «Εσύ είσαι ο προορισμός», αυτό που λέει είναι πως ο Θεός και η Δύναμη του Θεού που ρέει προς εμάς, για να μας ανυψώσει, είναι ένα και το αυτό. Στο ανθρώπινο επίπεδο, αυτό είναι δύσκολο να το αντιληφθούμε. Πώς μπορεί ο Θεός κι αυτή η Δύναμη να είναι το ίδιο; Θεωρούμε το Διδάσκαλο σαν το σώμα και δε συνειδητοποιούμε ότι το σώμα δεν είναι ο Διδάσκαλος. Αυτό που μας βοηθάει είναι η θεία Δύναμη του Θεού που πηγάζει από τον Θεό και με τη Δύναμη αυτή ερχόμαστε σε επαφή μέσω της βοήθειας ενός Διδάσκαλου. Είναι αυτή η Δύναμη του Θεού που μας βοηθάει και μας παίρνει πίσω στον Κύριο. Έτσι, δεν είναι η φυσική μορφή, αλλά η Δύναμη που εργάζεται μέσω αυτής της μορφής που ονομάζουμε Διδάσκαλο ή Διδάσκαλο Δύναμη. Μέσω ορισμένων στίχων και παραδειγμάτων, οι άγιοι προσπαθούν να μας το αποσαφηνίσουν αυτό, ώστε αυτή η διάκριση να γίνει ξεκάθαρη σε όλους. Η ροπή μερικών μαθητών που είναι να δείχνουν ιδιαίτερο σεβασμό στο σώμα του Διδα-

σκάλου δεν είναι σωστή. Για παράδειγμα, στην Ανατολή μερικοί ανθρωποι παρακινούμενοι από την παράδοσή τους, θέλουν να αγγίξουν τα πόδια του Διδασκάλου, αλλά δε συνειδητοποιούν ότι όλα όσα χρειαζόμαστε έρχονται μέσα από τα μάτια του. Δεν έχει αξία η φυσική προσέγγιση της Διδασκάλου Δύναμης. Είναι η πνευματική εγγύτητα με τη Διδάσκαλο Δύναμη, που πηγάζει Εσωτερικά και μας βοηθάει αληθινά και γι᾽ αυτή την προσέγγιση δεν υπάρχουν εμπόδια. Για παράδειγμα, θεωρούμε ότι πρέπει να βρούμε την καλύτερη θέση στην αίθουσα, για να βλέπουμε το Διδάσκαλο σε φυσικό επίπεδο, όταν κάθεται στην εξέδρα και δίνει μια ομιλία κατά τη διάρκεια ενός σάτσανγκ και γι᾽αυτό, αν ένα ψηλό άτομο κάθεται μπροστά μας, ίσως να ενοχληθούμε. Ρωτάμε: «Γιατί κάποιος του έδωσε μια θέση τόσο μπροστά»; Ωστόσο αυτό δεν έχει σημασία, γιατί η Δύναμη διεισδύει μέσα μας όπου κι αν είμαστε. Για αυτό, κανείς δεν υπάρχει που να μπορεί να σταματήσει ή να εμποδίσει αυτή τη Δύναμη να φτάσει σε εμάς. Η πνευματική Δύναμη αν και ακτινοβολείται από τα μάτια, στην πραγματικότητα ρέει έξω από τη μορφή του Διδασκάλου και δεν μπορεί να σταματήσει από κανένα φυσικό εμπόδιο που βρίσκεται στο δρόμο της προς εμάς. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ κάποτε είπε πώς όταν έβλεπε ακόμα και το τουρμπάνι του Διδασκάλου του, εδονείτο όλη του η ύπαρξή. Γιατί; Διότι η Δύναμη πηγάζει από όλα τα μέρη αυτού του φυσικού σώματος, όπως ένα φως λάμπει από όλα τα μέρη ενός γλόμπου. Όπου κι αν είμαστε, αυτή η Δύναμη του Θεού είναι πάντα εκεί για να μας βοηθήσει.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει ακόμα: «Εσύ είσαι ο προορισμός, Εσύ είσαι ο οδηγός και η θέληση που μας παρακινεί». Η Δύναμη του Θεού είναι η θέληση που μας τραβάει προς το στόχο μας, η Δύναμη του Θεού είναι που μας οδηγεί πίσω σ᾽Αυτόν και η Δύναμη του Θεού είναι ο προορισμός με τον οποία χρειάζεται εμείς να γίνουμε ένα. Γιατί, καθώς γινόμαστε ένα με αυτή τη Δύναμη του Θεού, γινόμαστε ένα με τον Ίδιο τον Θεό. Στο διαλογισμό, καθώς διασχίζουμε τα Εσωτερικά Φώτα, τον ουρανό, τα αστέρια, το Εσωτερικό φεγγάρι και τον Εσωτερι-

κό ήλιο και φθάνουμε στην Ακτινοβολο μορφή του Διδασκάλου, αυτή η Ακτινοβόλος μορφή γίνεται ο Εσωτερικός οδηγός μας. Η Ακτινοβόλος μορφή που συναντούμε στο διαλογισμό, παίρνει τη μορφή του φυσικού σώματος και προσώπου του Διδασκάλου, μέσω του οποίου η Διδάσκαλος Δύναμη εργάζεται, όταν λαμβάνουμε τη Μύηση στο Φως και τον Ήχο. Αυτή η Ακτινοβόλος μορφή για εμάς, μέσω της οποίας το Φως εκπέμπεται, γιατί δεν έχουμε άλλο τρόπο να αναγνωρίσουμε αυτή τη Δύναμη, είναι η μορφή που μας παίρνει από το Φυσικό στο Αστρικό, στο Αιτιατό και στο Υπεραιτιατό επίπεδο και τελικά μας οδηγεί στο Σατς Καντ, όπου όλα τα καλύμματα της ψυχής μας αποπίπτουν. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει σε αυτό το στίχο ότι η Δύναμη του Θεού που ρέει μέσω του Διδασκάλου μάς παρακινεί και έλκει την ψυχή μας πίσω στον Θεό. Αυτή η Δύναμη του Θεού, που εκδηλώνεται ως η Ακτινοβόλος μορφή του Διδασκάλου Εσωτερικά, είναι ο οδηγός που μας παίρνει πίσω στον Θεό και αυτή η Δύναμη του Θεού είναι ο προορισμός μας και με αυτή συγχωνευόμαστε, όταν φθάσουμε στο Σατς Καντ, το αληθινό μας Σπίτι. Αυτός είναι ο λόγος που ο ποιητής λέει: «Όλες οι τιμές στον Κύριο της Ταβέρνας!» Είναι για αυτό που έχουμε ευγνωμοσύνη στον Κύριο της Ταβέρνας, γιατί είναι αυτή η Διδάσκαλος Δύναμη που μας βοηθάει να φτάσουμε στο στόχο της ένωσής μας με τον Θεό.

Υπάρχουν αναρίθμητες αναφορές στις ζωές εκατοντάδων χιλιάδων μαθητών, στους οποίους μια θαυμαστή αλλαγή συνέβη στο διάβα της ζωής τους. Υπάρχουν πολλές περιπτώσεις σαστισμένων ιατρών, όταν ανακάλυψαν έναν τεράστιο όγκο στον εγκέφαλο κάποιου ή σε κάποιο άλλο μέρος του σώματός τους, ο οποίος όμως ξαφνικά εξαφανίστηκε μετά από προσευχή του μαθητή στο Διδάσκαλο για βοήθεια ή όταν μίλησαν ή έγραψαν σε αυτόν. Υπάρχουν επίσης αναφορές ασυνήθιστης θεραπείας σε πολλές περιπτώσεις ασθενών. Μερικές φορές λένε σε ένα μαθητή ότι πρέπει να υποβληθεί σε μία βαριά και επώδυνη εγχείρηση, και τελικά οι γιατροί ανακαλύπτουν ότι η κατάσταση των ασθενών βελτιώθηκε και δε χρειάστηκε παρά μια μικρή

εγχείρηση ή ακόμα ότι δε χρειάζεται να γίνει καμιά εγχείρηση. Λέγεται ότι από φιλευσπλαχνία και παίρνοντας το κάρμα μας, ένας πνευματικός Διδάσκαλος μπορεί να μειώσει τον πόνο της αγχόνης και να τον μεταβάλλει σε ένα τσίμπημα καρφίτσας. Ο Διδάσκαλος είναι τόσο φιλεύσπλαχνος, που συχνά μειώνει τον πόνο ενός μαθητή σε κάποιο υποπολλαπλάσιο.

Υπάρχει ένα σχετικό χαρακτηριστικό περιστατικό με τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ την εποχή του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν. Ο γιος του Κιρπάλ, ο Σαντ Ντάρσαν Σιγνκ, όταν ήταν παιδί είχε αρρωστήσει και οι γιατροί φοβόντουσαν πως ίσως δεν θα άντεχε περισσότερο από τρεις ημέρες. Είπαν τότε στον Σαντ Κιρπάλ Σιγνκ να πάρει άδεια από τη δουλειά του και να καθήσει δίπλα στο κρεβάτι του "Ντάρσυ". Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ πήρε άδεια από το γραφείο του, για να καθήσει με τον γιο του τις τελευταίες του στιγμές. Όμως, μία από της ημέρες που ήταν Κυριακή, μέρα που έκανε ο ίδιος ο Κιρπάλ το Σάτσανγκ σε μια άλλη πόλη, ήταν σε δίλημμα: Να ακούσει τους γιατρούς και να καθίσει κοντά στο κρεβάτι του παιδιού του την Κυριακή ή να κάνει το καθήκον του, να πάει και να κάνει το Σάτσανγκ, όπως έκανε κάθε Κυριακή. Τελικά, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ αφού σκέφθηκε, αποφάσισε λέγοντας στον εαυτό του: «Σε ποιον ανήκει αυτό το παιδί; Όλοι είμαστε στην αγκαλιά του Διδασκάλου. Δεν μπορούμε να ελέγξουμε τη ζωή και το θάνατο, είναι όλα στα χέρια του. Πρέπει να κάνω τη δουλειά που μου έχει δώσει ο Διδάσκαλός μου».

Έτσι ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έφυγε από το σπίτι του, για να δώσει το σάτσανγκ. Μετά το σάτσανγκ, ήταν μεσημέρι και καθώς ο Χαζούρ έμενε περίπου είκοσι μίλια μακριά, η καρδιά του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ του είπε: «Γιατί να μην έχω την ντάρσαν του Χαζούρ, πριν γυρίσω στο σπίτι μου;» Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ ήξερε ότι η επιθυμία της καρδιάς ενός αφοσιωμένου είναι να έχει την ντάρσαν του Διδασκάλου του. Γι᾽ αυτό πήρε το τραίνο να επισκεφθεί για πολύ λίγο το Διδάσκαλό του και έφτασε εκεί περίπου στις δύο τα ξημερώματα. Αν και δεν είχε πει στον Χαζούρ για τον ερχομό του, ο Χαζούρ είχε στείλει ένα άτομο

στο σταθμό, για να φέρει τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ στο άσραμ. Ο Χαζούρ ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι του, αλλά όταν ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ μπήκε στο δωμάτιο, σηκώθηκε. Πριν ο Κιρπάλ Σινγκ να του πει τίποτα, οι πρώτες λέξεις του Χαζούρ ήταν: «Ποια είναι η κατάσταση του γιου σου;» Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ τον ενημέρωσε ότι το αγόρι ήταν σοβαρά άρρωστο και πως οι γιατροί του ζήτησαν να μείνει στο πλευρό του, αλλά εκείνος ήταν αναποφάσιστος στο τι έπρεπε να κάνει. Τελικά είχε αποφασίσει να κάνει το σάτσανγκ, γιατί σκέφθηκε ότι: «Η ζωή και ο θάνατος είναι στα χέρια του Διδασκάλου». Γι' αυτό εξήγησε ότι είχε σταματήσει για να επισκεφτεί το Χαζούρ, αντί να επιστρέψει αμέσως στο σπίτι του. Ο Χαζούρ έμεινε σιωπηλός και κάθισε με το κεφάλι μέσα στα χέρια του, κοιτάζοντας το μαθητή του με πολλή λύπη. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ ρώτησε τον Χαζούρ γιατί ήταν σε τέτοια διάθεση, λέγοντας: «Όποιος έχει και μία μόνο σκέψη για σένα για μία στιγμή, ελευθερώνεται από όλες τις ανησυχίες του κι όμως εσύ κάθεσαι έτσι θλιμμένος. Πώς μπορεί αυτό να συμβαίνει;» Ο Χαζούρ απάντησε: «Λοιπόν, άκουσε, Κιρπάλ Σινγκ. Έχεις ρίξει όλο σου το βάρος σε εμένα. Έχεις βγάλει το φορτίο από το κεφάλι σου και τώρα πρέπει εγώ να υποβαστάξω αυτό το φορτίο». Όταν ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ επέστρεψε σπίτι, βρήκε το μικρό Ντάρσυ να είναι καλά. Η κατάστασή του δεν είχε επιδεινωθεί, όπως προέβλεπαν οι γιατροί ότι θα γινόταν και το αγόρι τις επόμενες ημέρες ανάρρωσε. Αυτό είναι ένα παράδειγμα για το πώς οι Διδάσκαλοι παίρνουν το κάρμα πάνω τους και ελαττώνουν τους πόνους μας.

Αν και αυτά τα φαινομενικά θαυμαστά πράγματα συμβαίνουν, αυτά δε θεωρούνται θαύματα. Ένα θαύμα είναι ένα συμβάν ανεξήγητο, αλλά αυτά που οι Διδάσκαλοι κάνουν δε θεωρούνται θαύματα. Είναι απλώς μία υψηλότερη γνώση των νόμων της φύσης που είναι κρυμμένοι από εμάς. Ένα καρμικό χρέος πρέπει να πληρωθεί. Για αυτό, το κάρμα δε μειώνεται, απλώς μεταφέρεται στο σώμα του Διδασκάλου, ώστε να το πληρώσει αυτός για εμάς.

Σήμερα, υπάρχει ένα μεγάλο ενδιαφέρον για τις λεγόμενες

“Ψυχικές θεραπείες”. Πολλοί άνθρωποι έρχονται και θέλουν μία θεραπεία ή να αποκτήσουν τη δύναμη για να θεραπεύουν. Ωστόσο, η θεραπεία για την οποία μιλάνε βρίσκεται στον κόσμο των κατώτερων ψυχικών δυνάμεων, που στην Ανατολή ονομάζουμε *Ρίντις* και *Σίντις*. Αυτό σημαίνει να χρησιμοποιεί κάποιος αυτές τις δυνάμεις για να κάνει θαύματα. Οι μαθητές των Διδασκάλων και οι Διδάσκαλοι οι ίδιοι δεν ασχολούνται με τη χρήση τέτοιων δυνάμεων. Οι Διδάσκαλοι θέλουν να κατευθύνουμε την ενέργειά μας στο να επιτύχουμε τον ανώτατο πνευματικό σκοπό της ένωσης με τον Θεό. Δε θέλουν να σπαταλούμε το χρόνο μας και τη χρήση της ενέργειάς μας στο να ανακατευόμαστε με τις κατώτερες ψυχικές δυνάμεις. Μία ιστορία το δείχνει αυτό: Μιά μέρα μέρα ένας άνδρας καθόταν δίπλα σε ένα μύστη. Ο άνδρας έκανε ένα θαύμα βγάζοντας ένα ψάρι έξω από το ταραγμένο νερό. Ο μύστης σε απάντηση τοποθέτησε το χέρι του σε ένα φούρνο καιόμενο και έκανε ένα θαύμα βγάζοντας έξω ένα ζωντανό ψάρι. Τότε, ο άνδρας προκάλεσε τον μύστη να πηδήξουν στη φωτιά μαζί, για να δουν ποιος θα επιζήσει. Ο μύστης τελικά επέπληξε τον άνδρα, λέγοντας: «Κάνοντας θαύματα δε θα καταφέρεις τίποτα. Καλύτερα ας ρίξουμε τους εαυτούς μας στον ωκεανό της μη ύπαρξης και ας βγούμε έξω φορώντας τα στολίδια της θείας ύπαρξης!» Ο άνδρας παρέμεινε σιωπηλός και ποτέ δεν προσπάθησε να κάνει θαύματα ξανά.

Οι Άγιοι μας παροτρύνουν να χρησιμοποιήσουμε την ενέργειά μας, για να φτάσουμε τον Θεό και να μην ασχολούμαστε με κατώτερες δυνάμεις, με θαύματα και θεραπείες. Όταν επιτυγχάνουμε ανώτερη πνευματική ανάπτυξη, αυτές οι κατώτερες δυνάμεις είναι διαθέσιμες σε εμάς ως παραπροϊόντα, αλλά οι Διδάσκαλοι μας συμβουλεύουν να μην τις χρησιμοποιούμε. Οι Διδάσκαλοι δε χρησιμοποιούν αυτές τις κατώτερες δυνάμεις. Τα θαύματα που κάνουν είναι απλώς μία έκφραση της τεράστιας συμπόνιας τους και γι᾽ αυτό δέχονται και παίρνουν το κάρμα των μαθητών τους. Δεν έχουν λόγο να παρουσιάσουν θαύματα, απλώς τα θαύματα συμβαίνουν αυτόματα, εξαιτίας

της αγάπης τους για εμάς. Είναι μία παρέμβαση για μας που προκαλείται αυθόρμητα. Η καρδιά του Διδασκάλου λιώνει για εμάς και καθώς είναι συντονισμένος με τη θεία Δύναμη, ο Θεός μέσα απ᾽ αυτόν μας παρέχει βοήθεια. Ο Διδάσκαλος έχοντας γίνει ένα με τον Θεό, γίνεται ο Αγαπημένος του Θεού και ο Θεός συναινεί στις παρακλήσεις του.

Είναι για αυτό που ο ποιητής εξυμνεί τον Κύριο της Ταβέρνας. Ο ποιητής συνειδητοποιεί τη θαυμαστή Χάρη που ρέει προς το μαθητή από τον Διδάσκαλο. Είναι τόσο μεγάλη η Χάρη που έρχεται προς εμάς, όταν είμαστε σε δυστυχία. Υπενθυμίζουμε ότι λέγοντας Διδάσκαλο δεν αναφερόμαστε στο φυσικό σώμα του Διδασκάλου. Αναφερόμαστε στη Διδάσκαλο Δύναμη που εργάζεται μέσω της ανθρώπινής του μορφής. Η Διδάσκαλος Δύναμη είναι ο προορισμός, η καθοδήγηση και η θέληση που μας παρακινεί.

Με δικές μας προσπάθειες μέσα σε πολλές ανθρώπινες ζωές, ο Θεός δεν μας έχει πάρει ακόμα πίσω, στο Αιώνιο Σπίτι μας. Είναι με τη Χάρη ενός Διδασκάλου που ο Θεός μας δείχνει το δρόμο της επιστροφής μας. Ο Διδάσκαλος μάς φέρνει σε επαφή μαζί Του, μέσα από τη μέθοδο του διαλογισμού, την επαφή μας με το Φως και τον Ήχο και μας βοηθάει να συναντήσουμε τον Θεό. Χωρίς αυτή τη βοήθεια, ίσως να περιφερόμαστε για ακόμα περισσότερες ζωές, χωρίς ποτέ να βρίσκουμε τον Αιώνιο Πατέρα μας, τον Θεό. Είναι για αυτό που ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ εξυμνεί τον Κύριο της Ταβέρνας.

Το Θείο Θαύμα

Ας δω το Ακτινοβόλο Σου πρόσωπο
αποκαλυμμένο από το πέπλο του.
Τα διψασμένα μου μάτια ας μουσκέψουν
από το κρασί της φωτισμένης Σου ματιάς (darshan).
Η ματιά Σου έχει χαθεί στην αναμονή αυτού
του θείου θαύματος.
Όλη η τιμή στον Κύριο της ταβέρνας!
Όλη η τιμή στον Κύριο της ταβέρνας!

–Σαντ Ντάρσαν Σινγγκ–

Για τον μαθητή υπάρχει ένα ακόμα μεγαλύτερο θαύμα από το φανερό θαύμα π.χ. της ανακούφισης από έναν πολύ έντονο πόνο. Για το μαθητή, η αποκάλυψη του Αγαπημένου και η εμφάνισή της μορφής του στο Ακτινοβόλο της μεγαλείο θεωρείται ένα πραγματικό θαύμα. Σε αυτό ελπίζει και για αυτό προσεύχεται ο κάθε μαθητής. Ξέρει ότι η ευδαιμονία που βιώνει βλέποντας την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου είναι πολύ μεγαλύτερη από κάθε χαρά που θα μπορούσε ποτέ να βιώσει πάνω στη γη. Ενώ ένας μαθητής μπορεί να προσεύχεται για βοήθεια σχετικά με εγκόσμια προβλήματα, ξέρει ότι το μεγαλύτερο θαύμα είναι να έχει την Εσωτερική πνευματική εμπειρία, του να συναντήσει την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου του και μέσω αυτής να επανενωθεί η ψυχή του με το Θεό.

Σε αυτόν το στίχο, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ χρησιμοποιεί ένα συνηθισμένο παράδειγμα της εποχής στην οποία μεγάλωσε. Σε μερικές παραδόσεις, οι γυναίκες φορούσαν ένα πέπλο για να καλύπτουν το πρόσωπό τους κι αυτό μπορούσε να αφαιρεθεί μόνο από το σύζυγό τους στα ιδιαίτερα δωμάτιά τους. Το θεωρούσαν ιεροσυλία αν οποιοσδήποτε άλλος έβλε-

πε τη γυναίκα τους χωρίς το πέπλο της. Αυτό ήταν κάτι το σύνηθες στην Ινδία τα παλιά χρόνια. Χρησιμοποιεί λοιπόν αυτό το παράδειγμα ως έναν ακόμα τρόπο, για να μας βοηθήσει να καταλάβουμε τη Διδάσκαλο Δύναμη. Όταν λέει: «Ας δω το Ακτινοβόλο σου πρόσωπο απογυμνωμένο από το πέπλο του», δημιουργεί μια εικόνα σαν να υπάρχει ένα πέπλο μπροστά από το Διδάσκαλο. Τι είναι αυτό το πέπλο; Χρησιμοποιεί το πέπλο σαν μία ακόμη ποιητική μεταφορά για το σώμα του Διδασκάλου, το οποίο λειτουργεί σαν πέπλο, για να καλύψει την πνευματική Δύναμη που εργάζεται Εσωτερικά μέσω αυτής της φυσικής του μορφής. Εξηγεί πως, όταν κοιτάμε το φυσικό σώμα του Διδασκάλου, δε βλέπουμε τη Διδάσκαλο Δύναμη, καθώς αυτή είναι πνεύμα. Στο στίχο λέει: «Κάνε με να σε δω όπως πραγματικά είσαι». Κάνε με να σε βιώσω ως Δύναμη, όχι ως το σώμα, γιατί μπορώ να δω το σώμα, αλλά αυτό είναι μόνο ένα πέπλο το οποίο σκεπάζει την αληθινή πνευματική Σου ουσία και Δύναμη. Ο πραγματικός Διδάσκαλος δεν είναι το σώμα, αλλά η Δύναμη ή Διδάσκαλος Δύναμη που λειτουργεί μέσω του φυσικού του σώματος. Ζητάει ταπεινά: «Σε παρακαλώ, να είσαι φιλεύσπλαχνος μαζί μου και να μου επιτρέψεις να σε δω στο αληθινό Σου μεγαλείο». Όπως ακριβώς και σε ένα ιστορικό διήγημα, όταν η Ίντου Μάτι είδε τον Καμπίρ Σαχίμπ Εσωτερικά σε όλο του το μεγαλείο, τότε συνειδητοποίησε ποιος πραγματικά ήταν ο Διδάσκαλός της. Ότι δηλαδή δεν ήταν το σώμα, αλλά η πνευματική Δύναμη πίσω από αυτό, που όμως λειτουργεί μέσα από το σώμα. Έτσι και εδώ, με αυτό το στίχο γίνεται αυτή η παράκληση. Λέει ότι το πρόσωπό σου είναι ουράνιο, αλλά έχεις ένα πέπλο μπροστά από αυτό και το μόνο που βλέπω είναι το φυσικό σου πρόσωπο. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ με αυτό το στίχο παρακαλεί το Διδάσκαλό του να βγάλει το πέπλο, ώστε να μπορέσει να δει την πνευματική του ουσία, την Ακτινοβόλο μορφή του Εσωτερικά. Και καθώς διασχίζει τις ανώτερες πνευματικές περιοχές, να βιώσει την αληθινή Του ουσία, την άμορφη αυτή κατάσταση την οποία βιώνουμε. Την πραγματικότητα όπως ακριβώς είναι.

Η ποίηση του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είναι πολύ πλούσια και μια εικόνα ή μια λέξη μπορεί να αποδώσει πολλές έννοιες. Μια άλλη μεταφορά για το "πέπλο" στο οποίο αναφέρεται ο στίχος, είναι το πέπλο του σκότους που αντικρίζουμε στην αρχή, όταν πρωτοκλείνουμε τα μάτια μας στο διαλογισμό. Ο ποιητής ζητάει από τον Αγαπημένο να αφαιρέσει αυτό το μαύρο πέπλο, για να αποκαλύψει την Εσωτερική ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου στο αληθινό της μεγαλείο. Μπορούμε να δούμε την εξωτερική μορφή του Διδασκάλου με τα φυσικά μας μάτια. Μπορούμε να βιώσουμε την ειρήνη, την ευδαιμονία, και την ανύψωση από τη φυσική παρουσία του Διδασκάλου. Ωστόσο, η Ακτινοβόλος μορφή δίνει ακόμη μεγαλύτερη ευδαιμονία και έκσταση και είναι περισσότερο μεθυστική από ό,τι βιώνουμε από την εξωτερική Του μορφή. Η Ακτινοβόλος μορφή είναι η μορφή που παίρνει η θεία Δύναμη, ώστε να μπορέσουμε να την αναγνωρίσουμε και να πορευτούμε μαζί της στο Εσωτερικό μας ταξίδι. Στο δικό μας νοητικό επίπεδο, αναγνωρίζουμε ένα πρόσωπο που έχει ανθρώπινη μορφή. Μέχρι να μπορέσουμε να δούμε με τα Εσωτερικά μας μάτια και να ακούσουμε με τα Εσωτερικά μας αυτιά, δεν έχουμε φτάσει στο σημείο να είμαστε σε θέση να ταυτιστούμε με το πνεύμα. Γι᾽ αυτό η Διδάσκαλος Δύναμη παίρνει μια μορφή, την οποία εμείς μπορούμε να αναγνωρίσουμε. Τότε ξέρουμε ότι είναι ο Διδάσκαλος αυτός που μας οδηγεί. Όμως, όταν φτάσουμε στα ανώτατα επίπεδα, η μορφή αυτή συγχωνεύεται με το άμορφο. Στις ανώτερες περιοχές, ο Θεός είναι άμορφος. Εμείς με το διανοητικό μας επίπεδο δεν μπορούμε να το καταλάβουμε αυτό. Στα κατώτερα επίπεδα, αναγνωρίζουμε τη φυσική μορφή του Διδασκάλου και την Ακτινοβόλο μορφή που έχει τα χαρακτηριστικά Του, αλλά στα ανώτερα, η μορφή του είναι πιο ακτινοβόλος και πιο αιθέρια, πλημμυρισμένη από Φως. Καθώς ταξιδεύουμε με τη μορφή Του, τελικά φτάνουμε σε ένα επίπεδο στο οποίο αυτή η μορφή συγχωνεύεται με το άμορφο και γίνεται όλη Φως.

Στην επόμενη γραμμή του στίχου, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει: «Ας λάβουν τα διψασμένα μου μάτια το κρασί της φωτι-

σμένης Σου ματιάς». Εδώ περιγράφει τη δίψα που έχει η ψυχή μας.

Υπάρχει μια σχετική ιστορία για ένα νεαρό άνδρα ο οποίος ήθελε να δει το Διδάσκαλο στον διαλογισμό του. Προσπαθούσε να διαλογιστεί, για να φτάσει στην Ακτινοβόλο μορφή Του Εσωτερικά, αλλά δεν τα κατάφερνε. Όσο σκληρά κι αν προσπαθούσε, δεν μπορούσε να εκπληρώσει την επιθυμία του. Αναζήτησε λοιπόν βοήθεια και βρήκε κάποιον ο οποίος διαλογιζόταν με επιτυχία για πολύ καιρό. Τον ρώτησε: «Διαλογίζομαι, αλλά δε βλέπω την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου Εσωτερικά. Τι πρέπει να κάνω;» Η συμβουλή που έλαβε είχε τη μορφή μιας ασυνήθιστης πρότασης, η οποία έλεγε: «Θέλω να δοκιμάσεις κάτι. Την Παρασκευή το βράδυ, φάε φαγητό με πολύ αλάτι και μετά από αυτό μην πιεις καθόλου νερό. Κάνε το διαλογισμό σου και μετά πήγαινε για ύπνο. Δοκίμασέ το και δες τι θα σου συμβεί».

Ο νεαρός άνδρας σκέφτηκε: «Αυτή είναι μια ασυνήθιστη πρόταση. Μου λέει να φάω περισσότερο αλάτι. Όμως αυτός μιας και διαλογίζεται για πολύ καιρό με επιτυχία, θα πρέπει να ξέρει τι λέει».

Την Παρασκευή το βράδυ, λοιπόν, ο νέος άνδρας έφαγε ένα πολύ αλατισμένο φαγητό και δεν ήπιε καθόλου νερό. Στη συνέχεια, έκανε διαλογισμό και όταν τελείωσε, πήγε για ύπνο. Όλη τη νύχτα, ονειρευόταν νερό, καθώς διψούσε υπερβολικά.

Όταν ξύπνησε συνάντησε το σύμβουλό του και του είπε: «Έκανα αυτό που μου ζήτησες, αλλά δεν είδα το Διδάσκαλο Εσωτερικά. Ήμουν τόσο διψασμένος, που όλη νύχτα σκεφτόμουν το νερό και ονειρευόμουν ότι έπινα νερό. Τώρα διψάω τόσο πολύ, που νιώθω σαν να έχω πάρει φωτιά!»

Ο σύμβουλός του τότε του είπε: «Έφαγες αλμυρό φαγητό και σου προκάλεσε τόση δίψα, που ολόκληρη τη νύχτα δεν μπορούσες να ονειρευτείς τίποτε άλλο παρά το νερό. Αν είχες τόση δίψα, για να βρεις το Διδάσκαλό σου Εσωτερικά και με τόσο μεγάλη και συνεχή ένταση, όπως όταν σκεφτόσουν το νερό ολόκληρη τη νύχτα, σίγουρα θα είχες την ευλογία να φτά-

σεις στην Ακτινοβόλο μορφή του Εσωτερικά».

Αυτή η περιγραφή δείχνει το είδος του πάθους και του ζήλου που πρέπει να έχουμε, για να βρούμε τον Θεό. Ο διαλογισμός δεν είναι απλώς μια μηχανική πράξη. Η φωτιά της επιθυμίας για τον Θεό πρέπει να φωτίζει το διαλογισμό μας, ώστε οι φλόγες της ψυχής μας να μπορούν να ανυψωθούν στα ουράνια.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει σε αυτό το στίχο ότι αυτή η δίψα στα μάτια του, εννοώντας τη δίψα στην ψυχή του, πρέπει να σβήσει. Λέει: «Διψάω να Σε γνωρίσω. Διψάω να είμαι μαζί Σου. Διψάω να Σε χορτάσω απόλυτα. Ας λάβουν τα διψασμένα μου μάτια το κρασί της φωτισμένης Σου ματιάς». Τα λόγια είναι όμορφα. Απευθύνει την προσευχή του στο Διδάσκαλο, επειδή αναγνωρίζει ότι οι ματιές του Διδασκάλου είναι τέτοιες που μας μεθούν και μας ανυψώνουν Εσωτερικά, ώστε να μπορέσουμε να κάνουμε το Εσωτερικό ταξίδι πίσω στον Θεό. Γι' αυτό και χρησιμοποιεί τον όρο «το κρασί της φωτισμένης ματιάς Σου (glance)», γιατί αυτές οι ματιές είναι πλημμυρισμένες με Φως που ανυψώνουν την ψυχή, φέρνοντάς την πίσω στον Θεό. Λέει ότι εφόσον ο Διδάσκαλος έχει επιτύχει την ενότητά του με τον Θεό, τα μάτια (του μαθητή) διψούν για τη μέθη που ακτινοβολείται μέσα από Εκείνον (το Διδάσκαλο), ώστε ο μαθητής να επιτύχει την ένωσή του με τον Θεό

Συχνά, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μας ανέφερε ότι αυτή η Χάρη έρχεται από τα μάτια του Διδασκάλου και κατευθύνεται στα μάτια του μαθητή, από την καρδιά του Διδασκάλου προς την καρδιά του μαθητή και από την ψυχή του Διδασκάλου προς την ψυχή του μαθητή. Χρειάζεται μια τέτοια ματιά που να είναι τόσο μεθυστική, ώστε να μπορούμε να υπερβούμε τη σωματική μας συνειδητότητα, για να φθάσουμε την πνευματική μας συνειδητότητα, προκειμένου να ολοκληρώσουμε το ταξίδι της επιστροφής και την ένωσή μας με τον Θεό. Προσεύχεται για αυτή τη Θεία ένωση, που είναι ένας δεσμός που διαρκεί. Λέει πως οτιδήποτε άλλο εκτός από αυτή τη ματιά είναι παροδικό, πάει και έρχεται. Αόρατο όπως τα πλοία που

περνούν αθέατα τη νύχτα. Γι᾽ αυτό λέει: «Τα μάτια μου είναι διψασμένα, σε παρακαλώ, δώσε μου αυτό το θείο Κρασί που έρχεται από τη Θεία Σου ματιά». Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ συνήθιζε να λέει ότι τα δύο τρίτα της πνευματικότητας τα παίρνουμε μέσα από τα μάτια του Διδασκάλου. Μόνο το ένα τρίτο της πνευματικότητας προέρχεται από τον προφορικό λόγο ή μέσα από τα βιβλία, τις Γραφές και από τα λόγια που ακούμε στο σάτσανγκ. Γι᾽ αυτό το λόγο στο Σαντ Ματ δίνεται μεγάλη έμφαση στο να βρισκόμαστε στην παρουσία του Διδασκάλου. Γιατί όταν βρισκόμαστε στην παρουσία του, όχι μόνο ακούμε τα λόγια του, αλλά η πνευματική του ακτινοβολία ξεπλένει τα στρώματα του νου, της ύλης και της ψευδαίσθησης τα οποία σκέπαζαν την ψυχή μας επί πολλές ζωές. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο βλέπουμε εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους στη ζωή μας να μαζεύονται και να είναι μαζί με αυτούς τους μεγάλους πνευματικούς Διδασκάλους. Είναι για να μπορέσουν να πάρουν μια ματιά τους και να έρθουν σε μια κατάσταση, όπου αυτά τα στρώματα που περιβάλλουν την ψυχή τους να μπορέσουν να αποπέσουν. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει σ᾽ αυτό το στίχο: «Διψάω να γνωρίσω τον Θεό, γι᾽ αυτό, σε παρακαλώ, ρίξε πάνω μου την πνευματική σου ενέργεια, για να σβήσει η δίψα μου».

Η επόμενη στροφή του στίχου, λέει: «Ω Ντάρσαν! Έχω χαθεί περιμένοντας αυτό το θείο θαύμα». Ένας πραγματικός λάτρης θέλει μόνο την ντάρσαν (τη ματιά) του Διδασκάλου τόσο εξωτερικά, βλέποντάς τον στη φυσική του μορφή, αλλά πολύ περισσότερο Εσωτερικά, βλέποντάς τον στην Ακτινοβόλο του μορφή. Θέλουμε να φτάσουμε στην Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου Εσωτερικά κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, επειδή αυτή η μορφή θα είναι ο οδηγός, που θα πάρει την ψυχή μας για να την οδηγήσει στην ένωση της με τον Θεό. Αυτό θέλει ένας αληθινός μαθητής. Αυτή η εμπειρία είναι που μας ωθεί προς το στόχο μας. Το στόχο της ένωσής μας με τον Θεό.

Οι δυσκολίες είναι μέρος της ζωής. Μερικές φορές οι επιχειρήσεις μας δεν πάνε καλά, καταστρεφόμαστε οικονομικά ή

έχουμε κάποια σωματική ασθένεια ή ακόμα οι σχέσεις μας δε λειτουργούν όπως θα θέλαμε. Αυτά τα προβλήματα είναι όλα μέρος της ζωής. Οι άνθρωποι που επικεντρώνονται μόνο σε αυτά τα προβλήματα, δυσκολεύονται περισσότερο να επιτύχουν το στόχο, να βρουν τον Θεό, γιατί τους αποσπά από το να εσωστραφούν και να διαλογιστούν με απόλυτη συγκέντρωση και ακρίβεια. Αντίθετα, οι μαθητές οι οποίοι επικεντρώνονται στο διαλογισμό αντί στα εξωτερικά προβλήματα, χρησιμοποιούν το χρόνο τους πιο ευεργετικά, καθώς ο διαλογισμός θα τους οδηγήσει στην Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου Εσωτερικά. Τέτοιοι μαθητές συνειδητοποιούν πως αν βάλουμε το χρόνο, τη συγκέντρωση και την προσοχή μας στο να φτάσουμε αυτή την Ακτινοβόλο μορφή, θα επιτύχουμε. Κι αυτή η μορφή είναι που θα μας οδηγήσει μέσα από τα Εσωτερικά πνευματικά βασίλεια, μέχρι η ψυχή μας να ενωθεί πάλι με τον Θεό.

Όταν κάνουμε το διαλογισμό μας ή παρακολουθούμε ένα Σάτσανγκ η αγάπη και το Φως της Διδασκάλου Δύναμης που ρέει προς τα εμάς, μας ανυψώνει από το φυσικό πεδίο στο Θείο. Μετά τη μύησή μας στο Εσωτερικό Φως και τον Ήχο και μέσω του καθημερινού διαλογισμού, μπορούμε σίγουρα να επιτύχουμε τον πνευματικό μας στόχο, την ένωση μας με τον Θεό. Με το να επικεντρώνουμε την προσοχή μας στον πνευματικό τομέα, να βρίσκουμε χρόνο για διαλογισμό καθημερινά και να κάνουμε μια προσπάθεια για ηθική διαβίωση, η Χάρη Του θα έρθει προς εμάς. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έλεγε πως αυτό είναι ένα Μονοπάτι Χάρης και προσπάθειας. Εξαιτίας της Χάρης του Θεού είμαστε στο Μονοπάτι. Στη συνέχεια, όταν κάνουμε μια μικρή προσπάθεια και διαλογιζόμαστε καθημερινά, όταν συμπληρώνουμε το ημερολόγιο ενδοσκόπησης για τις καθημερινές μας σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις μας, ώστε να βελτιωνόμαστε στον τομέα της ηθικής διαβίωσης και ακόμα όταν προσφέρουμε ανιδιοτελώς τις υπηρεσίες μας και παρακολουθούμε τα σάτσανγκ, δεχόμαστε κι άλλη Χάρη. Όταν λαμβάνουμε κι άλλη Χάρη, χαιρόμαστε και θέλουμε να προσπαθήσουμε ακόμα περισσότερο. Όταν προσπαθούμε ακόμα

περισσότερο, λαμβάνουμε κι άλλη Χάρη κι έτσι τα τόξα της προσπάθειας και της Χάρης θα ολοκληρώσουν ένα κύκλο που είναι ο στόχος μας.

Λόγω της Χάρης του Θεού και των μεγάλων Διδασκάλων, η προσοχή μας είναι στραμμένη προς το Θείο καθώς περνάμε από αυτή τη ζωή. Με την καθοδήγησή τους μπορούμε όλοι να φτάσουμε στο στόχο μας και μάλιστα σε αυτή μας τη ζωή.

Όταν γευτούμε τη μέθη από τη ματιά του Διδασκάλου, είτε επειδή βρισκόμαστε με το Διδάσκαλο σε μια πνευματική συνάθροιση, σε ένα σάτσανγκ ή σε μια οποιαδήποτε συνάθροιση στην οποία παρευρίσκεται, γνωρίζουμε ότι αυτή η μέθη της ματιάς Του φέρνει περισσότερη ευτυχία από οποιαδήποτε άλλη χαρά σ᾽ αυτό τον κόσμο. Θέλουμε να νιώσουμε αυτή την ευδαιμονία ξανά και ξανά. Δημιουργείται μια συνεχής λαχτάρα και επιθυμία. Ξέρουμε ότι η ευδαιμονία από την εξωτερική ματιά του Διδασκάλου δεν είναι παρά μια αντανάκλαση της απέραντης ευδαιμονίας που μας περιμένει Εσωτερικά. Γι᾽ αυτό ο μαθητής προσεύχεται να έχει την Εσωτερική ματιά (darshan) της Ακτινοβόλου μορφής του Διδασκάλου του.

Μπορούμε να απολαύσουμε αυτή την Ακτινοβόλο μορφή μέσω του διαλογισμού. Πρέπει να καθόμαστε για διαλογισμό με ακρίβεια και απόλυτη συγκέντρωση, κοιτάζοντας με κλειστά μάτια επίμονα στο κέντρο του σκοταδιού που βρίσκεται μπροστά μας. Καθώς το κάνουμε αυτό, μπορούμε να εμποδίσουμε τις σκέψεις μας από το να αποσπάσουν την προσοχή μας, με το να επαναλαμβάνουμε νοερά τα “Πέντε Φορτισμένα Ονόματα” που μας δόθηκαν από το Διδάσκαλο την ώρα της μύησης στο Φως και τον Ήχο. Καθώς θα διαλογιζόμαστε κατ᾽ αυτόν τον τρόπο, θα δούμε Φως Εσωτερικά. Μπορεί να δούμε Φως οποιουδήποτε χρώματος. Έπειτα, κοιτώντας στο κέντρο αυτού που εμφανίζεται μπροστά μας, βλέπουμε Εσωτερικές θέες του ουρανού, των αστεριών, του φεγγαριού και του ήλιου που θα διανοιχτούν μπροστά μας. Συνεχίζοντας να κοιτάμε στο κέντρο αυτού που κάθε φορά βλέπουμε, τελικά θα φτάσουμε στην Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου. Τότε θα

ακολουθήσουμε την Ακτινοβόλο Του μορφή η οποία θα μας οδηγήσει σε ένα Εσωτερικό ταξίδι μέσα από το Αστρικό επίπεδο, το Αιτιατό επίπεδο και το Υπεραιτιατό επίπεδο, μέχρι να φτάσουμε στην αιώνια Κατοικία, στο αιώνιο Σπίτι μας, στην Αγκαλιά του Θεού.

Αυτοί οι οποίοι δεν έχουν λάβει μύηση μπορούν να δοκιμάσουν μια εισαγωγική μορφή διαλογισμού που ονομάζεται “Διαλογισμός Τζιότι” (*Τζιότι σημαίνει Θείο Φως*) και να επαναλαμβάνουν νοερά ένα οποιοδήποτε όνομα του Θεού με το οποίο να νιώθουν άνετα, ώστε να πάρουν μια γεύση της ειρήνης και της χαράς που υπάρχει Εσωτερικά μέσα από το διαλογισμό..

Παρόλο που ο μαθητής μπορεί να προσεύχεται για περισσότερη Χάρη, προσευχή χωρίς προσπάθεια δεν αρκεί. Πρέπει συγχρόνως να κάνει και την Εσωτερική δουλειά που συνίσταται στο να κάθεται τακτικά σε διαλογισμό. Ταυτόχρονα είναι θέμα προσπάθειας και Χάρης. Εμείς κάνουμε την προσπάθεια να καθόμαστε για δυόμιση ώρες ημερησίως σε ακριβή και τακτικό διαλογισμό. Και ακόμα, πρέπει να έχουμε το κυρίαρχο πάθος να γνωρίσουμε τον Θεό. Τότε, έρχεται άπλετη η Χάρη Του, που μας γεννάει την επιθυμία να δούμε την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου, αυτή που θα μας πάρει πίσω στον Θεό.

Δεν είναι αρκετό να προσευχόμαστε μόνο για την ένωσή μας με τον Θεό. Συγχρόνως, θα πρέπει να κάνουμε την πνευματική άσκηση του διαλογισμού. Πρέπει να καθόμαστε σε διαλογισμό το χρόνο που μας έχει υποδειχθεί, με ζήλο και πάθος. Τότε, αυξημένη Θεϊκή Χάρη μπορεί να έρθει. Οι προσευχές μας τότε μόνο μπορούν να εισακουσθούν, όταν στηρίζονται στο συνδυασμό της προσπάθειάς μας και της Χάρης του Θεού και τότε είναι που θα ευλογηθούμε με την εμπειρία της θείας Φωτεινής Μορφής του Διδασκάλου. Τότε το Εσωτερικό μας πνευματικό ταξίδι μπορεί να ξεκινήσει.

Αν είμαστε αρκετά τυχεροί, ώστε να βιώσουμε τη Χάρη του Διδασκάλου η οποία εκδηλώνεται με διάφορους τρόπους, όπως για παράδειγμα την ανακούφισή μας από τη θλίψη ή με

το να βιώσουμε την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου, θα καταλάβουμε το λόγο για τον οποίο εξυμνείται ο Διδάσκαλος σε αυτό το στίχο. Και εμείς θα εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας στο Διδάσκαλο όπως ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και θα διακηρύσσουμε:

Όλη η τιμή προς τον Κύριο της ταβέρνας!
Όλη η τιμή προς τον Κύριο της ταβέρνας!

Μέρος 4

Το θαύμα της συνάθροισης

Χορεύοντας εκστατικά

Πώς να περιγράψω το θαύμα της συνάθροισής Του;
Και τα δύο, το ποτήρι και το δοχείο, χορεύουν εκστατικά.

–Σαντ Ντάρσαν Σινγκ–

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ περιγράφει την καλοσύνη του πνευματικού Διδασκάλου και τα οφέλη που αποκομίζουμε από την παρουσία του σε κάθε συνάθροιση. Κάθε φορά που βρίσκεται κοντά μας μας δίνει μια ιδέα για το τι βιώνει ένας μαθητής στην παρουσία του Διδασκάλου. Οποιοσδήποτε ψάχνει τον Θεό είναι καλεσμένος. Η συνάθροιση δεν περιορίζεται μόνο για ανθρώπους συγκεκριμένης χώρας ή πίστης. Είναι μια συνάθροιση αναζητητών της αλήθειας και των εραστών του Θεού.

Στο στίχο ο ποιητής ρωτάει πώς μπορούμε να περιγράψουμε την αξία της συνάθροισής Του; Τι είναι τοσο μοναδικό και θαυμάσιο σχετικά με αυτή τη συνάθροιση; Η ποίηση του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ χρησιμοποιεί μυστικιστές εικόνες. Όταν οι άνθρωποι προσπαθούν να εκφράσουν πνευματικές αλήθειες, συνηθίζουν να αναφέρονται σε εικόνες από την καθημερινή ζωή. Σε αυτό το στίχο, αναφέρεται συγκεκιμένα στην εικόνα της ταβέρνας, όπου οι άνθρωποι πάνε για να πιουν κρασί ή λικέρ, ώστε να μεθύσουν σαν ένα μέσο για να ξεφύγουν από τα προβλήματά τους. Αφού πιουν βέβαια, έχουν να αντιμετωπίσουν πολλές παρενέργειες, όπως ζάλη και πονοκέφαλο. Σ' αυτό το παράδειγμα υπάρχει ένας σερβιτόρος και μια συνάθροιση. Σε ένα μπαρ μαζεύονται όλων των ειδών οι άνθρωποι. Δε ρωτάνε ο ένας τον άλλο από ποια πίστη ή χώρα προέρχεται. Απλώς κάθονται παρέα και πίνουν, γιατί όλοι επιθυμούν να μεθύσουν. Δεν σκέφτονται τις παρενέργειες που μπορεί να υποστούν

λόγω του πιστού. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ χρησιμοποιεί το παράδειγμα της ταβέρνας θέλοντας να περιγράψει την πνευματική συνάθροιση των αναζητητών και εραστών του Δημιουργού.

Σε έναν προηγούμενο στίχο, αναφέραμε το πώς στο μυστικισμό η ταβέρνα χρησιμοποιείται, σαν μια αναφορά, στη συνάθροιση στην οποία βρίσκεται κάποιος στην παρουσία ενός Πνευματικού Διδασκάλου. Ο Διδάσκαλος είναι ο Οινοχόος, ο οποίος σερβίρει το Θείο Κρασί ή τον Ιερό Λόγο ή Νάαμ, δηλαδή το Φως και τον Ήχο του Θεού, τις δύο κύριες εκδηλώσεις του Θεού. Σ᾽ αυτόν το στίχο, παρουσιάζει την εικόνα της κούπας και του φλασκιού. Αυτά αναφέρονται στο Διδάσκαλο και το μαθητή αντίστοιχα. Το φλασκί είναι ο Διδάσκαλος που προσφέρει το Θείο Κρασί κι ο μαθητής είναι η κούπα μέσα στο οποίο ρέει αυτό το Θεϊκό Κρασί.

Όταν σκεφτούμε τη λέξη «Οινοχόος», μας έρχεται στο νου ένας σερβιτόρος που σερβίρει σε ανθρώπους ποτά σε μια ταβέρνα. Ο σερβιτόρος παραμένει νηφάλιος, ενώ σερβίρει αλκοολούχα ποτά στους ανθρώπους που τα παραγγέλνουν κι έχουν σκοπό να μεθύσουν. Αν ο σερβιτόρος δεν είναι νηφάλιος, τότε δεν μπορεί να μοιράζει ποτά στους άλλους. Πρέπει ο ίδιος να έχει τα λογικά του. Όταν ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ περιγράφει την κατάσταση αυτού του φυσικού σερβιτόρου, αναφέρεται σε ένα ον που έχει τις φυσικές του αισθήσεις. Ωστόσο, σ᾽ αυτόν το στίχο, λέει ότι όλοι σ᾽ αυτήν τη συνάθροιση βρίσκονται σε κατάσταση έκστασης. Όλοι τους χορεύουν. Όταν χρησιμοποιείται η εικόνα του χορού, περιγράφεται μια κατάσταση στην οποία οι άνθρωποι είναι εύθυμοι. Όταν λέει ότι και η κούπα και το φλασκί χορεύουν εκστατικά, περιγράφει το πώς όλοι οι άνθρωποι σ᾽ αυτήν τη συνάθροιση είναι γεμάτοι από χαρά. Βρίσκονται όλοι σε έκσταση, γιατί λαμβάνουν το μεθυστικό Θείο Κρασί μέσα από τα μάτια του Οινοχόου, δηλαδή του Διδασκάλου. Το Θείο Κρασί είναι μια ποιητική αναλογία για την Πνευματική Δύναμη του Θεού που ρέει μέσα από τη φυσική μορφή του Διδασκάλου. Καθώς είναι ένα με τη Θεία Δύναμη κι ο Διδάσκαλος ο ίδιος βρίσκεται σε έκσταση. Εφόσον ο Θεός, η Πηγή από

την οποία προέρχεται το Θείο Κρασί, είναι σε έκσταση, τότε και η κατάσταση όσων βρίσκονται στη συνάθροιση και πίνουν από αυτό, γίνεται επίσης όλο και πιο εκστατική και μακάρια.

Σ' αυτό τον κόσμο, καθώς οι άνθρωποι περνάνε δυσκολίες, μπορεί να απογοητεύονται και να νομίζουν ότι το να πιουν αλκοόλ θα τους λύσει τα προβλήματα. Δεν συνειδητοποιούν ότι μετά από κάποιες ώρες και αφού περάσει η μέθη, θα πρέπει να υποστούν τις δυσκολίες που θα έρθουν στη ζωή τους λόγω του ποτού. Στο Πνευματικό Μονοπάτι, μια από τις προϋποθέσεις για μύηση στο Φως και τον Ήχο είναι ο υποψήφιος να σταματήσει να πίνει αλκοολούχα ποτά και να κάνει χρήση ναρκωτικών, τοξικών και παραισθησιογόνων ουσιών. Γιατί; Προσπαθούμε να διαλογιστούμε, για να ανυψώσουμε τη συνειδητότητά μας και να πάμε πίσω στο Θεό. Λόγω του ότι το αλκοόλ και τα παραισθησιογόνα μειώνουν τη συνειδητότητά μας, μάς ζητείται να τα αποφεύγουμε. Θέλουμε να ανυψώσουμε τη συνειδητότητά μας, όχι να την υποβιβάσουμε.

Σχετικά με αυτό, υπάρχει μια ιστορία για ένα βασιλιά που είχε ένα γιο. Ο βασιλιάς ήθελε ο γιος του, ο πρίγκιπας, να μεγαλώσει και να ζήσει τη ζωή σαν ένας κοινός θνητός, ώστε να καταλαβαίνει τις δυσκολίες των ανθρώπων. Έτσι δεν του παρείχε απλόχερα αγαθά, ώστε να τον κακομαθαίνει. Αντίθετα, συμπεριφερόταν στο γιο του σαν να ήταν ένα συνηθισμένο αγόρι. Έτσι, ο πρίγκιπας απέκτησε τις εμπειρίες της ζωής που αποκτούν όλοι οι άνθρωποι. Εργαζόταν χειρωνακτικά, έτρωγε απλό φαγητό, κοιμόταν σε σκληρό κρεβάτι και μερικές φορές υπέφερε από πείνα ή κρύο, όπως και οι συνηθισμένοι άνθρωποι της εποχής του. Αυτός ο τρόπος ζωής τον έκανε να έχει συμπόνια για τις δύσκολες καταστάσεις των άλλων.

Όταν το αγόρι μεγάλωσε, έκανε ένα ταξίδι με τη μητέρα του, τη βασίλισσα, για να επισκεφθούν τον παππού του που ήταν επίσης βασιλιάς σε ένα άλλο κράτος. Ο παππούς του ήταν πλούσιος και βασίλευε σε ένα μεγάλο βασίλειο.

Όταν ο παππούς είδε τον εγγονό του, εντυπωσιάστηκε με το πόσο όμορφος, ψηλός και δυνατός ήταν. Είπε στη μητέρα

του ότι θα ήθελε το αγόρι να μείνει και να ζήσει μαζί του στο βασίλειό του και του προσέφερε πολλά δώρα για τον δελεάσει. Ακόμα, ο βασιλιάς θέλησε να οργανώσει μια μεγάλη γιορτή για τον εγγονό του και ζήτησε να ετοιμάσουν τα πιο πλούσια φαγητά και να τα σερβίρουν σε όλα τα τραπέζια. Επίσης κανόνισε να υπάρχει μουσική και χορός και είπε στον πρίγκιπα να καλέσει όσους φίλους ήθελε σε αυτή τη γιορτή.

Όταν έφτασε η μέρα της γιορτής, όλα ήταν φτιαγμένα θεαματικά και με μεγαλοπρέπεια και οι σερβιτόροι στοιχισμένοι στη γραμμή με τις στολές τους περίμεναν τους καλεσμένους. Οι μουσικοί και οι χορευτές πήραν κι αυτοί τις θέσεις τους. Ωστόσο, μόνο δύο άνθρωποι εμφανίσθηκαν στην αίθουσα της δεξίωσης. Η κόρη του βασιλιά και ο εγγονός του. Κανένας άλλος καλεσμένος δεν πήγε.

Ο βασιλιάς ρώτησε το αγόρι: «Πώς είναι δυνατόν κανένας φίλος σου να μην είρθε; Σου είπα ότι μπορούσες να καλέσεις όσους φίλους ήθελες. Η γιορτή είναι έτοιμη, αλλά δεν έρχεται να συμμετάσχει κανένας φίλος σου. Που είναι οι φίλοι σου;»

Ο πρίγκιπας απάντησε: «Δεν κάλεσα κανέναν». Ο βασιλιάς τότε ρώτησε: «Γιατί;» Ο πρίγκιπας απάντησε: «Εκεί από όπου κατάγομαι δεν κάνουμε τέτοιες γιορτές. Αν κάποιος πεινάει, τρώει λίγο ψωμί και ένα συνηθισμένο γεύμα. Ποτέ δεν οργανώνουμε τόσο μεγαλιώδεις γιορτές με ακριβά φαγητά. Απλώς όλοι τρώμε συνηθισμένα γεύματα και μοιραζόμαστε αυτά που έχουμε».

Ο παππούς του, ο βασιλιάς, δεν ήξερε αν έπρεπε να θυμώσει με το αγόρι ή να είναι περήφανος γι᾽ αυτόν, οπότε δεν απάντησε. Απλώς είπε: «Λοιπόν, εφόσον όλα αυτά τα φαγητά έχουν ήδη ετοιμαστεί, τι προτείνεις να τα κάνουμε; Η γιορτή ήταν για σένα, άρα είναι δικά σου τα φαγητά και τώρα κάνε ό,τι θέλεις με αυτά».

Ο πρίγκιπας είπε: «Μπορώ επομένως να τα χωρίσω σε μικρότερες ποσότητες και να τα μοιράσω». Σκέφτηκε όλους εκείνους τους ανθρώπους που είχαν βοηθήσει να οργανωθεί η γιορτή και έδωσε στον καθένα μια μερίδα από το φαγητό. Ακό-

μα, έδωσε φαγητό στον υπηρέτη του βασιλιά που του είχε μάθει να ιππεύει, έδωσε σε μια ηλικιωμένη γυναίκα που φρόντιζε τον παππού του και το υπόλοιπο το έδωσε στις νέες γυναίκες που υπηρετούσαν τη μητέρα του.

Ένας από τους υπηρέτες του βασιλιά, ο οινοχόος, απογοητεύθηκε και ήταν στενοχωρημένος γιατί το αγόρι δεν έδωσε και σ᾽ αυτόν μια μερίδα φαγητό από τη γιορτή. Ο βασιλιάς κι αυτός επίσης πρόσεξε ότι ο οινοχόος είχε μείνει έξω απ᾽ τη μοιρασιά. Και καθώς ήταν ο αγαπημένος του υπηρέτης, ενοχλήθηκε από την παράλειψη του αγοριού.

Ο βασιλιάς ρώτησε τον πρίγκιπα: «Γιατί δεν έδωσες καθόλου φαγητό στον οινοχόο;»

Ο πρίγκιπας απάντησε: «Δε νομίζω ότι δουλεύει σωστά για σένα. Δε μου αρέσει ιδιαίτερα ο τρόπος που συμπεριφέρεται. Είναι πολύ περήφανος και αυταρχικός. Έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του, ειδικά όταν σε σερβίρει. Ο βασιλιάς είπε: «Μα θα έπρεπε να είναι υπερήφανος. Στο κάτω κάτω είναι ένας ικανός και άξιος οινοχόος».

Ο πρίγκιπας είπε: «Ίσως να είναι, αλλά αν κάνεις εμένα οινοχόο σου, θα κάνω καλύτερη δουλειά από αυτόν».

Ο βασιλιάς εντυπωσιάστηκε με το πείσμα και την αποφασιστικότητα του εγγονού του. Σκέφτηκε πως ίσως θα έπρεπε να του δώσει μια ευκαιρία να γίνει ο οινοχόος του, για να δει τι καλύτερο θα κατάφερνε. Του είπε λοιπόν να πάει το επόμενο πρωί, ώστε να τον δοκιμάσει για να δει αν θα ήταν καλός οινοχόος.

Την επόμενη μέρα, ο εγγονός του πήγε στο βασιλιά ντυμένος σαν οινοχόος, φορώντας την κατάλληλη στολή και περπατώντας με χάρη και υπερηφάνεια. Στο βραχίονά του κρεμόταν μια λευκή πετσέτα και με το χέρι του κρατούσε μία κούπα κρασί, σύμφωνα με τον τρόπο που τότε συνηθιζόταν. Όταν ο βασιλιάς του ζήτησε μια κούπα κρασί εκείνος του το προσέφερε.

Η μητέρα του και ο βασιλιάς συνεγχάρηκαν το αγόρι για τον άψογο τρόπο και τη χάρη με την οποία πρόσφερε το κρασί και ο βασιλιάς του είπε: «Τα πήγες πολύ καλά, εκτός από ένα

πράγμα που ξέχασες». «Και ποιο είναι αυτό;» ρώτησε ο πρίγκιπας.

Ο βασιλιάς είπε: «Συνήθως, πριν σερβίρει το βασιλιά ο οινοχόος, δοκιμάζει λίγο από το κρασί, για να βεβαιωθεί ότι είναι καλής ποιότητας. Εσύ ξέχασες να το κάνεις αυτό». Ο πρίγκιπας είπε: «Δεν το ξέχασα καθόλου».

Η μητέρα του πρίγκιπα ρώτησε: «Τότε γιατί δεν το έκανες;»

Ο πρίγκιπας είπε: «Δεν το δοκίμασα πρώτα πρώτα, γιατί νόμιζα πως είχε δηλητήριο».

Ο βασιλιάς σοκαρίστηκε και αναφώνησε: «Δηλητήριο;»

Ο πρίγκιπας είπε: «Ναι, αυτό το κρασί είναι δηλητήριο και δεν πρόκειται ποτέ να το πιω. Το είδα τις προάλλες στο δείπνο με τους υπουργούς σου. Πρόσεξα ότι αυτό το κρασί που σου σερβίρισαν σε έκανε να φέρεσαι παράξενα. Παρατήρησα ότι οι καλεσμένοι έπιναν διαρκώς και συνέχισαν να πίνουν, μέχρι που άρχισαν να γίνονται εριστικοί και να μιλούν και να συμπεριφέρονται ανόητα. Τραγουδούσαν δυνατά, παραπατούσαν, τρίκλιζαν και έλεγαν άσεμνες κουβέντες. Η ατμόσφαιρα χάλασε. Ακόμα κι εσύ, αγαπημένε μου παππού, φερόσουν με τον ίδιο εριστικό τρόπο. Φερόσουν λες και είχες ξεχάσει την υπερηφάνεια που πρέπει να έχει ένας βασιλιάς. Άρχισες να χοροπηδάς αστεία και μετά σωριάστηκες στο πάτωμα. Κειτόσουν αναίσθητος και συνήλθες όταν έκανες εμετό. Αυτό το θεωρώ κάτι πολύ ντροπιαστικό. Φοβάμαι να πιω έστω και μια γουλιά από κάτι που κάνει τους ανθρώπους να φέρονται κατ᾽ αυτόν τον τρόπο. Αυτός είναι ο λόγος που θεωρώ το κρασί δηλητήριο».

Ο βασιλιάς ρώτησε αν ο πατέρας του αγοριού, ο βασιλιάς, έπινε ποτέ κρασί.

Το αγόρι είπε: «Δεν πίνει για να μεθύσει. Πίνει μόνο μη αλκοολούχα ποτά, για να σβήσει τη δίψα του. Γι᾽ αυτό δε θα πιω απ᾽ το κρασί ακόμα κι αν είμαι οινοχόος».

Αυτή η ιστορία δείχνει τη στάση που έχουν προς το αλκοόλ αυτοί που ακολουθούν το Πνευματικό Μονοπάτι. Ξέρουν ότι ενώ κάποιοι πίνουν, για να μεθύσουν και να ξεχάσουν για λίγο τα βάσανά τους, αυτό υποβαθμίζει τη συνηδειτότητά τους, κά-

νοντάς τους έτσι να χάνουν την αίσθηση της πραγματικότητας και να συμπεριφέρονται με τρόπους βλαβερούς για τους ίδιους αλλά και τους γύρω τους. Βλέπουν πώς κάποιοι ταπεινοί άνθρωποι οι οποίοι έχουν δυσκολία στο να αυτοπροβάλλονται, γίνονται εριστικοί όταν πιουν ένα δύο ποτά, χάνουν κάθε αξιοπρέπεια και μπορούν να μιλήσουν με βλάσφημο τρόπο στους άλλους. Δικαιολογούνται μετά και λένε: «Αφού δεν είχα τον πλήρη έλεγχο των φυσικών μου αισθήσεων λόγω του ποτού, είμαι δικαιολογημένος που έλεγα και έκανα ό,τι ήθελα». Τα άτομα αυτά δε συνειδητοποιούν τις δυσκολίες που φέρνει το ποτό στη ζωή τους. Το οινόπνευμα επηρεάζει αρνητικά τους ανθρώπους σωματικά, νοητικά, συναισθηματικά, οικονομικά και πνευματικά.

Γι' αυτό το λόγο, την ώρα της μύησης στο Μονοπάτι του Σαντ Ματ, οι αναζητητές παραιτούνται από την κατανάλωση αλκοολούχων, τοξικών, διεγερτικών, παραισθησιογόνων και ναρκωτικών ουσιών. Αυτό γιατί το αλκοόλ και οι τοξικές ουσίες αμβλύνουν ή και καταργούν τη συνειδητότητά μας,κάνοντάς μας λιγότερο συνειδητούς. Μολύνουν την πραγματική μας μας φύση, φέρνοντάς μας σε μια ασυνείδητη ή λιγότερο συνειδητή κατάσταση. Η μύηση αντίθετα είναι ένα βήμα για να συνειδητοποιήσουμε ποιοι είμαστε και ποια είναι η πραγματικότητα της ζωής.

Το αγόρι είχε αρχές που τις σεβάστηκε ακόμα κι όταν δέχθηκε πίεση από τρίτους, για να αλλάξει τη συμπεριφορά του. Κάποια από τα ευγενή χαρακτηριστικά που χρειάζονται στον Πνευματικό Δρόμο είναι το να μένουμε πιστοί στη δέσμευσή μας και να απέχουμε από τα οινοπνευματώδη και τα ναρκωτικά τα οποία προκαλούν χαλάρωση στη συνειδητότητά μας.

Αντίθετα, μεθάμε από τον πνευματικό Οινοχόο ο οποίος σερβίρει το Θείο Κρασί του Νάαμ, δηλαδή το Φως και τον Ήχο του Θεού. Η κούπα και το φλασκί χορεύουν σε έκσταση, γιατί συνειδητοποιούν πόσο κοντά στον Κύριο βρίσκονται. Αυτό το Θείο Κρασί ή η Δύναμη του Θεού δίνουν μια πνευματική μέθη η οποία δεν υποβαθμίζει τη συνειδητότητά μας. Μας ανυψώνει

στο Ηχητικό και το ρεύμα Φωτός, μέσω του οποίου η ψυχή μας μπορεί να ταξιδέψει στα ανώτερα βασίλεια πίσω στον Θεό. Δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο απ᾽ αυτό. Τι άλλο μπορεί να συγκριθεί με τη συνειδητοποίηση ότι είμαστε κομμάτι του Δημιουργού των πάντων; Σ᾽ αυτόν το στίχο, η ψυχή χορεύει εκστατικά, γιατί βιώνει μια μέθη που μας οδηγεί να ενωθούμε με την αιώνια μακαριότητα του Θεού.

Δυστυχώς, επειδή η ψυχή μας αποπροσανατολίζεται από τα τεχνάσματα του νου, καθώς είναι κλεισμένη στο ανθρώπινο σώμα, δεν συνειδητοποιούμε αυτήν την έκσταση. Καθώς ζούμε τη μια μέρα μετά την άλλη, χάνουμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας, δηλαδή να γνωρίσουμε ότι είμαστε ψυχές. Ο νους δημιουργεί επιθυμίες μέσα μας, οι οποίες αποσπούν την προσοχή μας από τους Εσωτερικούς θησαυρούς και την οδηγούν προς τον εξωτερικό κόσμο. Εξαιτίας αυτής της έλξης προς τον κόσμο, ο χρόνος της ζωής που έχουμε ξοδεύεται και περνάει ανεκμετάλευτος. Οι άγιοι μας προτρέπουν να εστιαζόμαστε στον Θεό. Όταν η ψυχή μας είναι συνδεδεμένη με την Πηγή όλης της ενέργειας που εκφράζεται ως Θείο Φως και Θείος Ήχος, ανυψώνεται στις Εσωτερικές πνευματικές περιοχές.

Πώς μπορούμε να φτάσουμε αυτήν την κατάσταση; Μέσα από αυτόν το στίχο, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μας λέει ότι μπορούμε να πετύχουμε καταστάεις έκστασης, όταν βρισκόμαστε στην παρουσία ενός θείου Οινοχόου.

Ο χορός, σ᾽ αυτόν το στίχο, δεν αναφέρετε στο φυσικό χορό όπου όλοι σηκώνονται και αρχίζουν να κινούν τα σώματά τους ανάλογα με τη μουσική. Αντίθετα, αναφέρετε στην ψυχή η οποία χορεύει μέσα μας. Παρόλο που η ψυχή περικλείεται μέσα στο φυσικό σώμα, μπορεί να έχει εμπειρίες που ξεπερνούν τη φυσική σωματική συνειδητότητα. Μερικοί άνθρωποι αναφέροναι σε αυτές και τις χαρακτηρίζουν ως «εξωσωματικές εμπειρίες», αλλά στην πραγματικότητα αυτές οι εμπειρίες δεν είναι «εξωσωματικές». Αντίθετα, είναι εμπειρίες από το υπερπέραν οι οποίες λαμβάνουν χώρα, ενώ το σώμα μας βρίσκεται

στο φυσικό επίπεδο, όπως για παράδειγμα σε μια συνάθροιση ή ένα χώρο που γίνεται σάτσανγκ. Πολλές φορές, άνθρωποι οι οποίοι είναι δεκτικοί, καθώς κάθονται στο σάτσανγκ, μπορεί να ξεχάσουν το φυσικό τους περιβάλλον. Ορισμένοι από αυτούς είναι τόσο δεκτικοί, που η αγάπη του Κυρίου και η πνευματική ακτινοβολία που έρχεται μέσα από τη Διδάσκαλο Δύναμη, φτάνει τα βάθη της ψυχής τους, κάνοντάς την να ανυψωθεί σε περιοχές του Υπερπέραν και να έχει εμπειρίες των ανώτερων κόσμων. Είναι θέμα του πόσο δεκτικοί είμαστε.

Η Δύναμη του Θεού πάντα έρχεται προς το μέρος μας. Αυτοί οι οποίοι είναι δεκτικοί μπορούν να επωφεληθούν από αυτήν τη Δύναμη και μπορούν να ανυψωθούν στις περιοχές του Υπερπέραν. Αυτοί οι οποίοι σκέφτονται άλλα πράγματα ενώ παρακολουθούν το σάτσανγκ ή των οποίων η προσοχή δεν είναι απόλυτα εστιασμένη στο Θεό, η πνευματική ακτινοβολία πάει σ' αυτούς αλλά εκτρέπεται, γιατί δεν είναι δεκτικοί για να τη δεχθούν. Όμως έτσι δεν επωφελούμαστε από αυτήν την ακτινοβολία όσο θα μπορούσαμε.

Αν είμαστε δεκτικοί, λαμβάνουμε την ακτινοβολία που έρχεται προς την κατεύθυνσή μας και καθώς αυτή φτάνει στα βάθη της ψυχής μας, η ψυχή μπορεί να ανυψωθεί. Αν δεν είμαστε δεκτικοί, δημιουργούνται εμπόδια από το νου μας, που μας εμποδίζουν να λάβουμε την ακτινοβολία που έρχονται προς εμάς. Ο νους μας θέλει να συμμετέχουμε μόνο σε δραστηριότητες του κόσμου και γι' αυτό θα κάνει ότι μπορεί, ώστε να μην πετύχουμε τους στόχους μας.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ με τους στίχους του δε μας λέει μόνο το πώς είναι η συνάθροιση, αλλά επίσης μας καθοδηγεί στην δυνατότητα ένωσής μας με τον Θεό. Ως ψυχές, όλοι μας έχουμε ένα κομμάτι του Θεού μέσα μας. Ο Θεός δεν είναι κάπου αλλού, στον ουρανό ή στα σύννεφα. Μπορούμε να βιώσουμε τον Θεό ως ένα κομμάτι του εαυτού μας. Αυτή η εμπειρία έρχεται όταν καθόμαστε στην ησυχία του διαλογισμού. Στην ακινησία του σώματος, η ψυχή μας χορεύει. Γι' αυτό όταν καθόμαστε σε ησυχία και υψωνόμαστε σε Εσωτερικές περιοχές,

βιώνουμε ηρεμία μακαριότητα και ανύψωση. Είναι δύσκολο να το κατάλάβουμε αυτό, όταν κοιτάμε τον εξωτερικό κόσμο, γιατί όταν είμαστε χαρούμενοι νιώθουμε πως αυτό πρέπει να εκφραστεί μέσω κάποιας σωματικής δραστηριότητας, όπως για παράδειγμα είναι ο χορός. Ωστόσο, στον πνευματικό τομέα, κάνουμε διαλογισμό ώστε η ψυχή να βιώσει την ευτυχία και τη χαρά της ανύψωσης Εσωτερικά. Αυτή η επίτευξη δεν περιορίζεται μόνο στις ικανότητες λίγων ανθρώπων. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έλεγε πως ότι μπορεί να κάνει κάποιος άνθρωπος, το ίδιο μπορεί να κάνει και κάποιος άλλος. Είναι θέμα εστίασης της προσοχής μας στους πνευματικούς μας στόχους.

Σε μια συγκέντρωση του Διδασκάλου, όλοι έρχονται σε έκσταση. Η Διδάσκαλος Δύναμη μας δίνει μια πνευματική ώθηση με στόχο τη σύνδεσή μας με το Δημιουργό. Εστιάζει την προσοχή μας στη Θεότητα και αυτό είναι που μας φέρνει σε έκσταση. Ο ρόλος της Διδασκάλου Δύναμης είναι να πάρει τις ψυχές πίσω στον Θεό. Καθώς οι ψυχές ανυψώνονται πίσω προς τον Θεό και η Διδάσκαλος Δύναμη έρχεται σε έκσταση, γιατί εκπληρώνει το σκοπό να οδηγήσει τις ψυχές πίσω στον Κύριο και να τις βγάλει από τον Τροχό των Μετενσαρκώσεων. Αυτό δίνει χαρά στο Διδάσκαλο. Ακόμα και σ' αυτόν τον κόσμο, ένας δάσκαλος χαίρεται όταν ο μαθητής του τα πάει καλά. Όταν διαλογιζόμαστε και κάνουμε το Πνευματικό Ταξίδι, αυτό δίνει χαρά στο Διδάσκαλό μας. Γι' αυτό η κούπα και το φλασκί που αναφέρονται σ' αυτό το στίχο χορεύουν σε έκσταση. Αυτοί που πίνουν είναι σε έκσταση και έτσι και η Διδάσκαλος Δύναμη είναι σε έκσταση.

Εδώ, σ' αυτόν το στίχο, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ δε λέει ότι ο εξωτερικός Διδάσκαλος είναι σε έκσταση αλλά η Δύναμη του Θεού, η Διδάσκαλος Δύναμη είναι σε έκσταση. Είναι η Διδάσκαλος Δύναμη που μας δίνει τη μύηση, είναι η Διδάσκαλος Δύναμη που μας καθοδηγεί και είναι η Διδάσκαλος Δύναμη εκείνη που έχει την ευθύνη να πάρει τις ψυχές μας πίσω στον Θεό. Είναι η Διδάσκαλος Δύναμη που είναι σε έκσταση, όταν οι μαθητές συγκεντρώνονται στο σάτσανγκ, καθώς αυτή είναι

που στέλνει την ακτινοβολία της προς κάθε ψυχή, για να την καθοδηγήσει προς το στόχο της ένωσής της με τον Θεό.

Κάθε φορά που διαβάζουμε αυτούς τους στίχους, χρειάζεται να σκεφτόμαστε βαθιά το τι σημαίνουν. Μερικές φορές όταν διαβάζουμε μια μετάφραση, μπορεί να πάρουμε τα μισά ή και λιγότερα από αυτά που πραγματικά είναι γραμμένα εκεί. Το βάθος της έννοιας των λέξεων είναι τόσο μεγάλο, που είναι δύσκολο να το κατάλάβουμε σε μία άλλη γλώσσα. Κάποιες φορές δεν υπάρχουν λέξεις σε μια γλώσσα, για να περιγράψουμε έναν στίχο που είναι γραμμένος σε μια άλλη.

Εδώ και αιώνες, τα σάτσανγκ που γίνονται από τους Διδασκάλους βασίζονται γενικά στις Γραφές ή σε στίχους προηγούμενων Διδασκάλων και μέσα από αυτούς, οι Διδάσκαλοι προσπαθούν να μας δώσουν τα βαθύτερα νοήματά της πνευματικότητας. Μέσα στους αιώνες, όποτε έρχονταν άγιοι, αυτά που έλεγαν και έγραφαν ήταν η απόλυτη Αλήθεια. Η Αλήθεια για την οποία μιλούσαν το 5000 π.Χ. ή το 10 π.Χ. είναι η ίδια αλήθεια για την οποία μπορούν να μιλούν και σήμερα και αύριο. Όλοι έδωσαν τις ίδιες αλήθειες, παρόλο που μπορεί να μιλούσαν διαφορετικές γλώσσες ή να χρησιμοποιούσαν κάποια διαφορετική ορολογία, όπως συνηθιζόταν την εποχή που εκείνοι ζούσαν και που ίσως δε χρησιμοποιείται πια σήμερα. Κάποιες φορές, η ορθή κατανόηση διαφόρων όρων μπορεί να χάνεται, καθώς οι Γραφές μεταφράζονται σε διάφορες γλώσσες και οι εκφράσεις κάθε εποχής αλλάζουν ακόμα και μέσα στην ίδια γλώσσα. Γι' αυτό το λόγο, είμαστε τυχεροί που ζούμε σε μια εποχή με πληθώρα επικοινωνιακών μέσων.

Υπάρχουν φωτογραφίες του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν. Έχουμε πολλά ηχητικά αρχεία από τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Έχουμε πολλές ταινίες με ήχο και βίντεο του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Η τεχνολογία είναι τέτοια, που μπορούμε να δούμε και να ακούσουμε αυτά που έλεγαν με το ίδιο τους το στόμα και δε χρειάζονται καμία ερμηνεία. Ωστόσο, την παλιά εποχή η τεχνολογία δεν υπήρχε. Έτσι, για να καταλάβει κάποιος το Πνευματικό Μονοπάτι καλύτερα,

χρειαζόταν η ερμηνεία των Γραφών που είχε δοθεί σε γλώσσες του παρελθόντος και στις οποίες χρησιμοποιούνταν διαφορετικές ορολογίες. Σήμερα, καθώς περνάνε τα χρόνια, υπάρχει πολύ περισσότερο διαθέσιμο υλικό που μπορούμε να χρησιμοποιούμε στα σάτσανγκ, ώστε οι διδασκαλίες να γίνονται καλύτερα κατανοητές,

Θα πρέπει να αναρωτηθούμε: «Γιατί πάμε στο σάτσανγκ;» Για να κάνουμε κοινωνικές επαφές ή για να δείξουμε στους άλλους ότι είμαστε πνευματικά άτομα, επειδή πήγαμε σε ένα πρόγραμμα διαλογισμού; Ή πηγαίνουμε για να έχουμε κάποιο πνευματικό όφελος; Το να είμαστε σε μια πνευματική συγκέντρωση, θα έπρεπε να σημαίνει πως θέλουμε να αναπτυχθούμε πνευματικά και να γνωρίσουμε τον Θεό. Το όφελος που αναζητάμε στο σάτσανγκ είναι για την ψυχή μας.

Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, για να τονίσει τα πιο πάνω, έδωσε το πιο κάτω παράδειγμα λέγοντας: «Αν καθόμουν σε ένα δωμάτιο και έξω από την πόρτα υπήρχε ένα μικρό δωμάτιο με ένα δικηγόρο και μπροστά από αυτό το δωμάτιο υπήρχε ένα άλλο με έναν τραπεζίτη και μπροστά από αυτό ένα άλλο δωμάτιο με ένα γιατρό, οι περισσότεροι άνθρωποι ποτέ δε θα έφταναν στο δωμάτιο στο οποίο θα βρισκόμουν εγώ. Οι περισσότεροι άνθρωποι θα πήγαιναν πρώτα στο δωμάτιο με το γιατρό, επειδή πολλοί από αυτούς που έρχονται στους αγίους θέλουν πρώτα να απαλλαχθούν από σωματικές αρρώστιες. Είτε είναι άρρωστοι οι ίδιοι είτε έχουν κάποιο σωματικό πρόβλημα οι γονείς τους, τα ξαδέλφια τους, οι θείοι ή θείες τους, τα αδέλφια τους ή κάποιος που γνωρίζουν ότι είναι άρρωστος και θέλουν να θεραπευθεί. Νομίζω πως οι περισσότεροι από τους ανθρώπους που έρχονται, θέλουν να ανακουφιστούν από κάποιο σωματικό πόνο. Γι᾽ αυτό σ᾽ αυτό το παράδειγμα έβαλα το γιατρό στο μπροστινό δωμάτιο. Οι άρρωστοι άνθρωποι Βλέπουν το γιατρό και μόλις η αρρώστια τους φύγει, φεύγουν και αυτοί. Κάποιοι άνθρωποι έρχονται επειδή έχουν χρηματικά προβλήματα. Οι δουλειές τους ή οι επιχειρήσεις τους δεν πάνε καλά ή η παγκόσμια οικονομία πάει άσχημα. Προσπαθούν να δουν τον τραπε-

ζίτη, παίρνουν λίγα χρήματα και είναι ικανοποιημένοι μ' αυτό, οπότε κι αυτοί φεύγουν. Ποτέ δεν πάνε παρακάτω να δουν το Διδάσκαλο στο εσωτερικό δωμάτιο. Κάποιοι άλλοι άνθρωποι πάλι έρχονται γιατί έχουν νομικά προβλήματα. Αν ο δικηγόρος λύσει το πρόβλημά τους, πολλοί λίγοι θα προχωρούσαν παραπέρα, για να φτάσουν στο δωμάτιο που κάθεται ο Διδάσκαλος». Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ κατέληγε λέγοντας: «Πολλοί λίγοι άνθρωποι θα ερχόντουσαν να με δουν. Θα σταματούσαν στο δωμάτιο του γιατρού, του τραπεζίτη και του δικηγόρου. Πολλοί λίγοι άνθρωποι έρχονται στο Διδάσκαλο για πνευματικότητα. Οι περισσότεροι έρχονται για να τακτοποιηθούν τα προβλήματά τους σωματικά, οικονομικά ή νομικά. Έτσι αν ωφεληθούμε σ' αυτές τις τρεις πλευρές, κερδίζουμε μόνο στο φυσικό επίπεδο. Ωστόσο, μπορούμε να κερδίσουμε πολύ περισσότερα από το Διδάσκαλο με το να λάβουμε πνευματική ανύψωση. Μπορεί να μας βγάλει έξω από τον τροχό των μετενσαρκώσεων. Η καθοδήγηση του Διδασκάλου μπορεί να βοηθήσει την ψυχή μας να φτάσει στο Σατς Καντ. Αυτό θα έπρεπε να αναζητάμε».

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα αγίων που είπαν σε μαθητές: «Αν μου είχες ζητήσει οποιοδήποτε ευεργέτημα, οποτεδήποτε ήμουν με τον Κύριο, θα μπορούσες να είχες λάβει ακριβώς αυτό που θα είχες ζητήσει. Αντί αυτού όμως, εσύ ζήτησες μόνο κάτι εγκόσμιο και γι' αυτό έλαβες μόνο αυτό. Αν είχες ζητήσει τον Θεό, θα είχες πάρει τον Θεό.» Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί με το τι ζητάμε κι αν επιμένουμε μόνο σε πράγματα του φυσικού, συναισθηματικού ή διανοητικού επιπέδου, γιατί τότε μόνο αυτά είναι που λαβαίνουμε. Μια αληθινή προσευχή θα έπρεπε να είναι για πνευματική ανύψωση, ώστε να μπορέσουμε να οδηγηθούμε προς το στόχο της ένωσης με τον Θεό και να βγούμε από τον Τροχό των Μετενσαρκώσεων.

Όταν πάμε στο σάτσανγκ, θα πρέπει να αφήνουμε όλες τις άλλες σκέψεις μας έξω από το δωμάτιο. Αν είμαστε εκεί και σκεφτόμαστε μόνο άλλα πράγματα από τον κόσμο, δεν κερδίζουμε τίποτα, γιατί εκείνη τη στιγμή δεν είμαστε δεκτικοί. Η προσοχή μας εστιάζεται μόνο στον εξωτερικό κόσμο. Μόνο

ένα άδειο ποτήρι είναι αυτό που γεμίζει. Το να είσαι ένα άδειο ποτήρι σημαίνει να είσαι σε μια κατάσταση δεκτικότητας. Αν είμαστε γεμάτοι εγωισμό, δεν μπορούμε να λάβουμε τίποτα. Οι άγιοι λένε ότι για να λάβεις κάτι, η βρύση πρέπει να είναι από πάνω και το ποτήρι από κάτω. Το νερό ρέει από τη βρύση στο ποτήρι. Το ποτήρι πρέπει να είναι άδειο και κάτω από τη βρύση. Αυτό είναι δεκτικότητα. Το να είμαστε δεκτικοί και να ζούμε με την αρχή «Γλυκό είναι το θέλημά Σου» είναι η κατάσταση στην οποία πρέπει να βρισκόμαστε, για να ωφεληθούμε αληθινά από έναν πνευματικό Διδάσκαλο. Ο εγωισμός μας μάς εμποδίζει από το να αποκτήσουμε πνευματικότητα. Ο εγωισμός μας θέλει να είμαστε κάπως χαλαροί, ώστε να μπαίνει ανάμεσα στην ψυχή μας και τον Θεό. Αυτοί οι οποίοι ελέγχουν τον εγωισμό τους, έχουν βάσιμες προϋποθέσεις για να ενωθεί η ψυχή τους με τον Θεό.

Όποτε έχουμε την ευκαιρία να είμαστε στην παρουσία ενός αληθινού Οινοχόου, θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι να πιούμε το μεθυστικό Νέκταρ και να επιτρέψουμε στον αφρώδη Πνευματικό Οίνο να γεμίσει τις κούπες μας.

Η Ακτινοβολία του Φίλου

Κανένας δεν μπορεί να δει τον Κύριο
με τα εξωτερικά του μάτια.
Μόνο με τον Εσωτερικό οφθαλμό, μπορεί κάποιος να δει
την Ακτινοβολο Μορφή του Φίλου.

–Σαντ Ντάρσαν Σινγκ–

Αυτός ο στίχος είναι από ένα ghazal του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και περιγράφει τη διαφορά μεταξύ των εξωτερικών και του Εσωτερικού ματιού. Εδώ, η Διδάσκαλος Δύναμη αναφέρεται ως "ο Φίλος" μας. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι έχει χρησιμοποιήσει τον όρο "Φίλος" και σε έναν άλλο στίχο του που λέει:

Δεν έχω άλλο Φίλο εκτός από τον Αγαπημένο μου,
Δεν έχω άλλη δουλειά εκτός από την Αγάπη Του.

Χρειάζεται να συνειδητοποιήσουμε ότι η Διδάσκαλος Δύναμη είναι ο ένας και μοναδικός αληθινός Φίλος μας σ' αυτήν τη ζωή. Κανένας άλλος στη ζωή δεν μπορεί να μας δώσει αυτό που μπορούμε να πάρουμε από τη Διδάσκαλο Δύναμη. Γιατί; Κάθε σχέση σ' αυτόν τον κόσμο είναι περιορισμένη. Κάποιοι κοντινοί και αγαπημένοι μας ανθρωποι μπορεί να πεθάνουν πριν από εμάς ή αυτές οι σχέσεις που νομίζαμε ότι ήταν κοντινές μπορεί να καταλήξουν σε χωρισμό λόγω κάποιας παρεξήγησης. Οποιαδήποτε σχέση μπορεί να έχει δυσκολίες. Ωστόσο, η Διδάσκαλος Δύναμη είναι πάντα εκεί για εμάς. Δε μας κρίνει. Σε κάθε σχέση κάποιος σκέφτεται: «Εγώ κάνω αυτό για εκείνον, αλλά τι κάνει αυτός ή αυτή για μένα;» Αντίθετα, με τη Διδάσκαλο Δύναμη η αγάπη είναι μονόδρομος. Η αγάπη απλώς ρέει προς τα εμάς, γιατί η Διδάσκαλος Δύναμη δε χρειάζεται τίποτα από μας. Η Διδάσκαλος Δύναμη ξέρει μόνο να δίνει, να δίνει και να δίνει.

Αυτός τι δίνει; Από τη Διδάσκαλο Δύναμη παίρνουμε από πρώτο χέρι μια Εσωτερική εμπειρία που οδηγεί στην επανένωση της ψυχής μας με τον Θεό. Οι λέξεις μπορούν να διαπεράσουν μόνο τη διάνοια, αλλά η πνευματική ακτινοβολία που διαπερνά τα βάθη της ψυχής μας πραγματικά μας μεταμορφώνει. Η μεταμόρφωση έρχεται όταν βιώνουμε το Εσωτερικό Φως και τον Ήχο. Πρέπει να περάσουμε το κατώφλι προς το Θείο. Γι' αυτόν το λόγο στο Σαντ Ματ δίνεται έμφαση στο διαλογισμό, ώστε να μπορέσουμε εμείς οι ίδιοι να βιώσουμε αυτήν την υπερβατική αποκάλυψη.

Αυτός ο στίχος λέει πως κανείς δεν μπορεί να δει τον Θεό μ' αυτά τα εξωτερικά του μάτια. Γιατί; Ο Θεός είναι πνεύμα και συνειδητότητα και δεν περιορίζεται σε μια φυσική μορφή. Τα φυσικά μάτια είναι ικανά να βλέπουν πράγματα μόνο στο φυσικό κόσμο, δεν είναι ικανά να δουν το πνευματικό Φως. Για να γνωρίσουμε τον Θεό, πρέπει να υψωθούμε σε μια πνευματική κατάσταση.

Αυτός ο στίχος μας λέει επίσης ότι με τα εξωτερικά μας μάτια δεν μπορούμε να αναγνωρίσουμε την πραγματικότητα ή να δούμε τον αληθινό Διδάσκαλο. Με τα φυσικά μάτια μπορούμε να δούμε μόνο την εξωτερική ή φυσική μορφή του Διδασκάλου και τίποτα πέρα από αυτό. Όμως, δεν είναι αυτό που πραγματικά είναι ο Διδάσκαλος. Ο αληθινός Διδάσκαλος είναι η Διδάσκαλος Δύναμη. Μόνο με το Εσωτερικό ή πνευματικό μας μάτι μπορούμε να δούμε την ακτινοβολία του Φίλου, η οποία σ' αυτόν το στίχο αναφέρεται ως Ακτινοβόλος μορφή του Διδασκάλου.

Τα εξωτερικά μας μάτια είναι φτιαγμένα, για να βλέπουν πράγματα μόνο αυτού του φυσικού κόσμου. Τα φυσικά μας μάτια είναι ικανά να αντιλαμβάνονται μόνο μια μικρή περιοχή κυμάτων σ' αυτό το φυσικό σύμπαν. Στην πραγματικότητα, τα μάτια μας δεν μπορούν να διαπεράσουν το δέρμα ενός φυσικού σώματος, για να δουν τα κόκαλα ή τα όργανα μέσα σε αυτό, χωρίς τη βοήθεια ακτινογραφίας ή μαγνητικής απεικόνισης. Γνωρίζουμε τι υπάρχει μέσα στο σώμα μόνο με τη χρήση ειδικών επιστημονικών οργάνων. Επίσης, δεν μπορούμε να ακούσουμε

πέρα από κάποιες συγκεκριμένες συχνότητες. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να ακούσουν πιο πάνω ή πιο κάτω από συγκεκριμένης εμβέλειας ήχους, ενώ υπάρχουν ζώα που μπορούν να ακούσουν υψηλότερες ή χαμηλότερες συχνότητες (υπέρηχουςυπόηχους). Οι άνθρωποι είμαστε περιορισμένοι σχετικά με το τί μπορούμε να δούμε και να ακούσουμε, μέσω των φυσικών μας ματιών και αυτιών.

Ωστόσο, καθώς υπερβαίνουμε τη σωματική μας συνειδητότητα και φτάνουμε να γνωρίσουμε την πραγματική μας φύση, τότε είμαστε σε θέση να δούμε, στο επίπεδο της ψυχής, το Φίλο, τον ακτινοβόλο Φίλο, ο οποίος είναι η Ακτινοβόλος Μορφή του Διδασκάλου.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μας λέει ότι πρέπει να υπερβούμε τη σωματική μας συνειδητότητα, για να βιώσουμε τη Θεότητα. Τότε, θα μας αποκαλυφθεί αυτό που πραγματικά είναι ο Διδάσκαλος. Φτάνοντας σ' αυτό το επίπεδο, βιώνουμε πραγματικά αυτό που ονομάζουμε και είναι ο Διδάσκαλος.

Όταν κάποιος ρώτησε τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, στα πρώτα χρόνια της μαθητείας του, πόσο μεγάλος ήταν ο Διδάσκαλός του, ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, αυτός απάντησε: «Δεν ξέρω πόσο μεγάλος ήταν, αλλά ξέρω ότι σίγουρα ήταν πολύ, πολύ πιο πάνω από εμένα, πολύ πιο πάνω από αυτό που ήθελα». Για να το καταλάβουμε αυτό, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το παράδειγμα ενός μαθητή που πηγαίνει σε ένα δάσκαλο του νηπιαγωγείου, για να του μάθει να διαβάζει και να γράφει τα γράμματα της αλφαβήτου και άλλα απλά μαθήματα σαν κι αυτό. Αν μετά από χρόνια, ο ίδιος αυτός μαθητής μεγαλώσει, και πάει στο γυμνάσιο και τύχει να έχει τον ίδιο δάσκαλο, ο δάσκαλος τότε θα του μάθει πώς να διαβάζει βιβλία ανώτερου επιπέδου και πώς να γράφει εκθέσεις. Ας υποθέσουμε ότι αυτός ο δάσκαλος είναι επίσης εκπαιδευμένος να διδάσκει και στο λύκειο, τότε ο μαθητής που πάει σ' αυτόν θα μάθει ανώτερου επιπέδου μαθήματα, όπως λογοτεχνία, μαθηματικά ή χημεία. Έπειτα, αν αυτός ο μαθητής είχε τον ίδιο δάσκαλο στο κολέγιο, θα μάθαινε μαθήματα του αντίστοιχου επιπέδου. Αργότερα,

αν ο μαθητής πήγαινε για ένα Μάστερ ή Διδακτορικό, αυτός ο δάσκαλος θα μπορούσε να τον καθοδηγήσει παραπάνω σε γνωστικά μαθήματα ανώτερου επιπέδου. Όταν κάποιος πάει σε ένα δάσκαλο στο νηπιαγωγείο για να μάθει από αυτόν, δε γνωρίζει το βάθος των γνώσεων του δασκάλου. Σ᾽ αυτό το στάδιο, ο δάσκαλος θα σε διδάξει μόνο στο επίπεδο των νηπιακών σου ικανοτήτων. Υπάρχουν δάσκαλοι οι οποίοι έχουν εκπαιδευτεί να διδάσκουν μόνο σε νηπιακό επίπεδο. Έτσι σε κάθε νέο διδακτικό έτος, ο μαθητής θα πρέπει να πηγαίνει σε έναν άλλο δάσκαλο, ο οποίος να μπορεί να τον διδάξει στο επίπεδο μιας ανώτερης τάξης. Αν κάποιος πάει στο γυμνάσιο, χρειάζεται κάποιον που να μπορεί να διδάξει σ᾽ αυτό το επίπεδο. Αν κάποιος πάει στο λύκειο ή στο πανεπιστήμιο, χρειάζεται κάποιον άλλον που να μπορεί να διδάξει σε αυτά τα επίπεδα εκπαίδευσης. Ένας δάσκαλος του γυμνασίου ίσως να ξέρει αρκετά μόνο, για να διδάξει μαθήματα γυμνασίου, αλλά όχι αρκετά για να διδάξει στο επίπεδο του λυκείου. Ο δάσκαλος του λυκείου ίσως να μην ξέρει αρκετά, για να διδάξει στο επίπεδο του πανεπιστημίου. Το ίδιο ισχύει και για έναν πνευματικό Διδάσκαλο. Αν ένας Διδάσκαλος έχει φτάσει μόνο στο πρώτο επίπεδο του πνευματικού ταξιδιού (Αστρικό), μόνο μέχρι εκεί μπορεί να σας πάει. Αν ο Διδάσκαλος έχει φτάσει στο δεύτερο επίπεδο (Αιτιατό), ίσως να μπορεί να σας φτάσει στο δεύτερο επίπεδο. Αν ο Διδάσκαλος έχει φτάσει στο τρίτο επίπεδο (Υπεραιτιατό), ίσως να μπορεί να σας φτάσει μέχρι το τρίτο επίπεδο. Αν κάποιος βρει έναν πνευματικό Διδάσκαλο ο οποίος έχει φτάσει στο ανώτατο πνευματικό βασίλειο και έχει επανενώσει την ψυχή του με τον Θεό, μπορεί επίσης να τον πάρει πέρα από τα κατώτερα επίπεδα, στο ανώτατο πνευματικό επίπεδο για να πετύχει την ένωση του με τον Θεό. Για να βγούμε από τον Τροχό των Μετενσαρκώσεων, η ψυχή μας πρέπει να συγχωνευτεί με τον Θεό πάνω από τα κατώτερα πνευματικά επίπεδα.

Λέγεται ότι μπορούμε να γνωρίσουμε ένα Διδάσκαλο μόνο στο βαθμό που αυτός μας αποκαλύπτεται. Στην αρχή, μπορεί να βλέπουμε το Διδάσκαλο μόνο ως μια εξωτερική, φυσική

μορφή. Μέχρι να ανοίξει το Εσωτερικό μας μάτι, θεωρούμε το Διδάσκαλο κυρίως σαν έναν εξωτερικό δάσκαλο ο οποίος δίνει ομιλίες και εξωτερική καθοδήγηση. Αυτός είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους, όταν ρωτάνε ένα Διδάσκαλο πώς να τον αποκαλούνε, ίσως να απαντήσει όπως ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ ή ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ που έλεγαν: «Θεώρησέ με ως φίλο ή ως ένα μεγαλύτερο αδελφό. Μετά, όταν μπεις Εσωτερικά, μπορείς να με αποκαλείς όπως θέλεις, τότε θα γνωρίζεις». Καθώς προχωράμε πνευματικά, βρίσκουμε τη βοήθεια του Διδασκάλου σε όλο και ανώτερα επίπεδα και αρχίζουμε να αντιλαμβανόμαστε όλο και περισσότερο το θείο του μεγαλείο.

Όταν η "προσοχή" του Διδασκάλου πέσει επάνω μας, το Εσωτερικό μας μάτι ανοίγεται, κι αυτό συμβαίνει την ώρα της ιερής μύησης. Τι είναι μύηση; «*Μύηση είναι το να πάρουμε λίγη από τη συνειδητότητα της Διδασκάλου Δύναμης*». Χρειαζόμαστε αυτή τη δύναμη για να ανοίξει το Εσωτερικό μας μάτι. Όταν το Εσωτερικό μας μάτι ανοίξει μέσω της "προσοχής" του Διδασκάλου, αναγνωρίζουμε την ικανότητα τού να μας φέρει σε επαφή με το Εσωτερικό Φως και τον Ήχο του Θεού. Όταν αυτή η πύλη ανοίγει, είμαστε πια εφοδιασμένοι με τα απαραίτητα για να ταξιδέψουμε στις Εσωτερικές πνευματικές περιοχές του υπερπέραν. Παράλληλα με το άνοιγμα του Απλού ή Τρίτου Οφθαλμού, για να δούμε και να ακούσουμε το Φως και τον Ήχο και να έχουμε Εσωτερικές θεάσεις, όταν εσωστρέφουμε την προσοχή μας στη διάρκεια του διαλογισμού, βρίσκουμε την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου για να μας οδηγήσει παραπέρα στο πνευματικό μας ταξίδι. Οι δρόμοι Εσωτερικά είναι πολύπλοκοι. Η Ακτινοβόλος μορφή μας καθοδηγεί, ώστε να μην παραπλανηθούμε ή να εκτραπεί η προσοχή μας, καθώς ταξιδεύουμε για να πετύχουμε το στόχο της ένωσής μας με τον Θεό στο Σατς Καντ.

Η μύηση είναι μια πνευματική γέννηση, που σημαίνει ότι γεννιόμαστε σε μια νέα ζωή με πνευματικότητα. Τότε ξεκινάει το ταξίδι μας. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει πως αν θέλουμε να

συναντήσουμε τον Θεό, το ταξίδι μας ξεκινά όταν ανοιχτεί το Εσωτερικό μας μάτι. Όταν έχουμε αυτή την πνευματική ώθηση, συνειδητοποιούμε ότι ο Διδάσκαλος είναι κάτι παραπάνω από ένα απλό φυσικό σώμα. Βλέπουμε πραγματικά ένα "Φίλο" στο διαλογισμό, όταν βλέπουμε την Ακτινοβόλο ή αιθερική μορφή Του που μας χρησιμεύει ως οδηγός. Καθώς προοδεύουμε στο διαλογισμό μας και προχωράμε υψηλότερα μέσα από το Αστρικό και το Αιτιατό βασίλειο, βλέπουμε όλο και περισσότερο το μεγαλείο του "Φίλου". Όσο πιο ψηλά πάμε Εσωτερικά, τόσο περισσότερο αναγνωρίζουμε το μεγαλείο του Διδασκάλου. Όταν φτάσουμε στο ανώτατο επίπεδο, ανακαλύπτουμε ότι ο Διδάσκαλος ή Σατγκουρού έχει συγχωνευτεί με τον Κύριο. Βρίσκουμε ότι ο Διδάσκαλος είναι ένα με τη Θεία Δύναμη η οποία είναι όλη η συνειδητότητα.

Έτσι, για αρχή στο εξωτερικό επίπεδο, βλέπουμε το Διδάσκαλο μόνο σαν ένα φυσικό ον. Μόνο με το πνευματικό μάτι μπορούμε να βιώσουμε τη Διδάσκαλο Δύναμη. Οι Διδάσκαλοι μας παροτρύνουν να κάνουμε τις ασκήσεις του διαλογισμού και να διάγουμε μια πνευματική ζωή, ώστε να μπορέσουμε να πετύχουμε αυτό που κι αυτοί κατάφεραν. Έπειτα, με το δικό μας Εσωτερικό μάτι, μπορούμε να δούμε εμείς οι ίδιοι την ακτινοβολία του "Φίλου".

Αν επιθυμούμε να αποκαλύψουμε τα μυστήρια του Διδασκάλου και να μάθουμε ποιος πραγματικά είναι, τότε χρειάζεται να αφιερώσουμε περισσότερο χρόνο στις πνευματικές μας ασκήσεις. Δεν πρέπει να ικανοποιούμαστε με αυτά που την κάθε στιγμή γνωρίζουμε ή έχουμε πετύχει. Η εμπειρία από πρώτο χέρι είναι απαραίτητη. Η εξωτερική μορφή του Διδασκάλου και η πνευματική της ακτινοβολία είναι μια βοήθεια, αλλά δεν είναι ο τελικός σκοπός. Θα πρέπει αυτή τη μορφή να τη χρησιμοποιούμε μόνο ως μια ώθηση, για να μας βοηθήσει να προωθηθούμε Εσωτερικά. Δεν υπάρχει υποκατάστατο για τον καθημερινό, ακριβή διαλογισμό. Ας δεσμευτούμε να εσωστρεφόμαστε, για να δούμε την ακτινοβολία αυτού του "Φίλου" και αργότερα να συναντήσουμε τον ίδιο τον Θεό.

Μέρος 5

Ψάξε Πνευματικά

Ψάξε πνευματικά

Ψάξε πνευματικά, για να είσαι ολοκληρωτικά ζωντανός.
Μη μένεις στην άκρη. Πρέπει να βουτήξεις.
Βουτώντας ανυψώνεσαι. Τι γλυκιά έκπληξη!

–Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ–

Κάθε Πρωτοχρονιά, οι άνθρωποι συνηθίζουν να παίρνουν αποφάσεις. Αξιολογούν το τι συνέβη το χρόνο που πέρασε και αποφασίζουν ποιους τομείς θέλουν να αλλάξουν. Τι θέλουν να κρατήσουν και τι θέλουν να εγκαταλείψουν, από αυτά που έφεραν πόνο στη ζωή τους. Ξεκινώντας κάθε καινούριο χρόνο, είναι σημαντικό να ρωτήσουμε τους εαυτούς μας προς ποια κατεύθυνση θέλουμε να πάμε.

Η Πρωτοχρονιά είναι μια εποχή, για να αποχαιρετήσουμε το παλιό και να υποδεχτούμε το νέο. Κάθε χρόνο, έχουμε γενέθλια, που μπορεί να θεωρηθεί ως η πρώτη μέρα του επόμενου έτους της ζωής μας. Η Πρωτοχρονιά είναι κάτι σαν κοινά γενέθλια για όλο τον κόσμο, όπου συλλογικά γιορτάζουμε την έναρξη της επόμενης χρονιάς. Είναι μια εποχή που μπορούμε να αρχίσουμε μια νέα ζωή, για να ανανεώσουμε τα όνειρά μας και να τα κάνουμε πράξη. Μερικοί άνθρωποι βλέπουν τα γενέθλιά τους σαν μια στιγμή κατάλληλη για να πετάξουν παλιές συνήθειες και να αρχίσουν απ᾽ την αρχή. Η Πρωτοχρονιά είναι για όλους μας μια ευκαιρία, ώστε την ίδια μέρα να κάνουμε το ίδιο πράγμα – να φέρουμε κάτι το νέο στη ζωή μας.

Σχετικά με αυτό, υπάρχει μια ιστορία για μια γυναίκα της οποίας η δουλειά άλλαξε και χρειαζόταν να μετακομίσει. Η γυναίκα προσέλαβε επαγγελματίες μεταφορείς για να την βοηθήσουν. Γενικά, όταν μετακομίζουμε, παίρνουμε μαζί μας στο νέο σπίτι πράγματα που μας είναι χρήσιμα και πετάμε ό,τι μας

είναι άχρηστο. Γίνεται ένα ξεκαθάρισμα και αποφασίζουμε τι να κρατήσουμε και τι να πετάξουμε. Οι μεταφορείς ρώτησαν λοιπόν τη γυναίκα τι να μεταφέρουν και τι να αφήσουν ή να πετάξουν. Δυστυχώς, η γυναίκα ήταν τόσο απασχολημένη και τόσο βιαστική, που δεν είχε χρόνο να ξεκαθαρίσει τα πράγματα. Είπε λοιπόν τότε: «Δεν έχω χρόνο – απλώς πάρτε τα όλα και βλέπουμε». Έπειτα έφυγε για τη δουλειά και οι μεταφορείς συνέχισαν να πακετάρουν τα πράγματά της. Όταν ήρθε η μέρα της μετακόμισης, μετέφεραν όλα της τα πράγματα στο νέο της σπίτι. Όταν έφυγαν οι μεταφορείς και η γυναίκα άρχισε να ξεπακετάρει και να τακτοποιεί τα πράγματα, ταράχτηκε με αυτό που είδε. Το πρώτο κουτί που άνοιξε είχε μέσα σκουπίδια. Είχε παλιοπράγματα και σακούλες με σκουπίδια από τους σκουπιδοτενεκέδες της. Άνοιξε και ένα δεύτερο κουτί και ήταν κι αυτό γεμάτο σκουπίδια.

Κάλεσε αμέσως τη μεταφορική εταιρεία και παραπονέθηκε λέγοντας: «Τι κάνατε; Φέρατε κουτιά που είναι γεμάτα σκουπίδια. Γιατί μεταφέρατε σκουπίδια στο καινούριο μου σπίτι;»

Οι εργάτες της απάντησαν: «Σε ρωτήσαμε τι θα ήθελες να μεταφέρουμε και μας είπες να τα μεταφέρουμε όλα, οπότε αυτό κι εμείς κάναμε».

Παρόμοια, καθώς πάμε από μια χρονιά σε μια νέα, πρέπει να βρούμε λίγο χρόνο, για να αποφασίσουμε τι θα κρατήσουμε. Δεν μπορούμε να πούμε ότι είμαστε τόσο απασχολημένοι που δεν ευκαιρούμε, οπότε ας πάρουμε όλα τα σκουπίδια μαζί μας και βλέπουμε. Είναι καλύτερο να αποβάλουμε τα σκουπίδια που δεν είναι καλά για τη ζωή μας, όπως για παράδειγμα τομείς στους οποίους έχουμε ελαττώματα ή στους οποίους δεν τα πάμε καλά. Αυτούς τους τομείς θα πρέπει να τους αποβάλουμε. Κάθε χρόνο, έχουμε μια ευκαιρία να πετάξουμε το παλιό και να φέρουμε το καινούριο. Είναι μια διαδικασία ξεκαθαρίσματος, κατά την οποία χρειάζεται να αξιολογήσουμε ποιες συνήθειες θέλουμε να κρατήσουμε και ποιες θέλουμε να εγκαταλείψουμε.

Το να καθαρίζουμε το σπίτι μας, μας βοηθά να εντοπίσουμε αυτά τα πράγματα τα οποία δε μας χρειάζονται. Μπορούμε

να επιλέξουμε να ζούμε τη ζωή μας με τέτοιο τρόπο, ώστε οτιδήποτε κάνουμε να μας είναι χρήσιμο. Αν κουβαλάμε πολλές αποσκευές μαζί μας ή περνάμε χρόνο σε κατευθύνσεις από τις οποίες δεν κερδίζουμε κάτι, ίσως να μη ζούμε με τρόπο που να εκπληρώνει το σκοπό της ζωής μας. Αυτό καταλήγει σε μια πάλη μέσα μας, κατά την οποία ο νους μας τραβάει την προσοχή μας προς τον κόσμο, ενώ αντίθετα η ψυχή θέλει να επιστρέψει στον Θεό.

Σχετικά με αυτό, υπάρχει μια ιστορία για μια οικογένεια που μετακόμισε από ένα χωριό σε ένα άλλο. Η οικογένεια είχε και μια νεαρή κόρη η οποία ήταν σε ηλικία γάμου. Το κορίτσι είχε τελειώσει τις σπουδές του, είχε βρει δουλειά σαν καθαρίστρια σπιτιών και τα πήγαινε πολύ καλά καθαρίζοντας τα σπίτια των ανθρώπων.

Η οικογένεια άρχισε να ψάχνει για έναν κατάλληλο σύζυγο για την κόρη τους. Σκέφθηκαν όλους τους υποψήφιους γαμπρούς του χωριού και συζήτησαν μαζί τους, για να δουν ποιος θα ήταν ο ιδανικός άνδρας για να την παντρέψουν. Βρήκαν λοιπόν ένα καλό νέο άνδρα, ο οποίος είχε στήσει τη δική του επιχείρηση ως καρβουνιάρης, για να βγάζει τα προς το ζην. Τα κάρβουνα χρησιμοποιούνταν για να ζεσταίνουν τα σπίτια τους οι άνθρωποι της κοινότητάς του. Οι γονείς σκέφτηκαν ότι αυτή η δουλειά ήταν μια σταθερή δουλειά, με την οποία ο νέος θα είχε πάντα κάποιο σταθερό εισόδημα. Ήταν επίσης ευγενής άνθρωπος και με καλό χαρακτήρα. Φαινόταν να είναι υπεύθυνος άνθρωπος, καθώς δούλευε σκληρά και ήταν αφοσιωμένος στη δουλειά του.

Οι γονείς επέτρεψαν στην κόρη τους και στον καρβουνιάρη να βρεθούν, για να δουν αν θα ταίριαζαν σαν ζευγάρι. Η συνάντηση πήγε καλά και οι δυο τους είδαν ότι ταίριαζαν.

Μετά τη συνάντηση, οι γονείς ρώτησαν την κόρη τους πώς της φάνηκε ο άνδρας.

Το κορίτσι απάντησε: «Μου φαίνεται ότι είναι ένας καλός νέος άνδρας».

Οι γονείς ενθουσιάστηκαν, σκεπτόμενοι ότι επιτέλους εί-

χαν βρει έναν ταιριαστό σύζυγο γι' αυτήν.

Τη ρώτησαν λοιπόν: «Τι θα έλεγες να τον παντρευόσουν;»

Η κοπέλα απάντησε: «Πιστεύω πως είναι πολύ ευγενής και έχει σταθερή δουλειά, αλλά δεν μπορώ να τον παντρευτώ». Οι γονείς της απογοητεύτηκαν, καθώς σκέφθηκαν πως, αν έλεγε ναι, οι ευθύνες τους ως γονείς να τακτοποιήσουν την κόρη τους θα είχαν τελειώσει.

Τη ρώτησαν λοιπόν: «Αν είναι ένας καλός άνδρας με σταθερή δουλειά, γιατί δεν θέλεις να τον παντρευτείς;»

Η κοπέλα είπε: «Καθώς μιλούσαμε, αρχίσαμε να συζητάμε για τις δουλειές μας. Ξέρετε ότι εγώ καθαρίζω σπίτια και θέλω και το δικό μου σπίτι να είναι καθαρό. Δε θα μπορούσα να σκεφτώ να τον παντρευτώ, γιατί καθώς εγώ αγωνίζομαι να κάνω το σπίτι μου καθαρό και αστραφτερό, αυτός ως καρβουνιάρης με τη σκόνη και τις στάχτες του, θα βρομίζει ό,τι εγώ θα έχω καθαρίσει.

Το ίδιο πρόβλημα υπάρχει και μεταξύ του νου και της ψυχής μας. Αυτή η ιστορία περιγράφει το τι συμβαίνει, καθώς η ψυχή και ο νους είναι παντρεμένοι μέσα σε κάθε ανθρώπινο σώμα. Ο νους είναι σαν τον καρβουνιάρη που προσπαθεί να μας γεμίσει με καπνιά και βρώμα, ενώ η ψυχή είναι η καθαρίστρια που πάντα προσπαθεί να μας καθαρίσει. Αυτή η πάλη είναι συνεχής μέσα μας. Μπορεί να φαντασθεί κανείς τι είδους ζωή θα ζούσαν μαζί, το κορίτσι που καθάριζε σπίτια με τον καρβουνιάρη ως σύζυγο. Το κορίτσι θα καθάριζε κι εκείνος θα λέρωνε. Θα προσπαθούσε εκείνο να απομακρύνει κάθε ακαθαρσία κι ο άντρας θα έφερνε ολοένα και περισσότερη. Μ' αυτόν τον τρόπο, η ζωή τους θα ήταν ένας συνεχής αγώνας, προσπαθώντας να συνυπάρξουν. Ο ατέλειωτος αυτός αγώνας συνεχίζεται μέσα σ' όλους μας καθημερινά. Η ψυχή προσπαθεί διαρκώς να καθαρισθεί απ' όλη την ακαθαρσία την οποία δημιουργεί ο νους. Συγχρόνως, όμως, κάθε φορά που καταφέρνουμε να καθαριστούμε από ένα μέρος αρνητικών σκέψεων, λέξεων ή πράξεων, ο νους μας προσθέτει περισσότερες νέες ακαθαρσίες.

Τι είδους ακαθαρσίες δημιουργεί ο νους; Ο νους δημιουρ-

γεί ακαθαρσίες που προέρχονται από τους "πέντε ληστές" της ψυχής: το θυμό, τη λαγνεία, την απληστία, την προσκόλληση και τον εγωισμό. Είναι αυτές οι καταστάσεις οι οποίες κατευθύνουν τις σκέψεις, τις λέξεις και τις πράξεις μας. Όταν εμείς προσπαθούμε να καθαρίσουμε τον νου μας μέσω του διαλογισμού, οι σκέψεις αυτές έρχονται και μας αποσπούν.

Ενώ πρέπει να ηρεμήσουμε τον νου, για να διαλογιστούμε, οι σκέψεις θυμού μάς εμποδίζουν. Προσπαθούμε να εστιάσουμε την προσοχή μας Εσωτερικά, αλλά μόλις θυμηθούμε κάτι που μας είπε κάποιος στη δουλειά ή στο σπίτι μας, θυμώνουμε. Οι σκέψεις θυμού στριφογυρίζουν στο μυαλό μας και καταλήγουμε να σκεφτόμαστε αυτό, αντί να κοιτάζουμε το Εσωτερικό Φως, όταν καθόμαστε για διαλογισμό.

Άλλες φορές πάλι, ενώ προσπαθούμε να διαλογιστούμε, αρχίζουμε να σκεφτόμαστε όλα εκείνα τα πράγματα που θέλουμε να αποκτήσουμε. Αντί να διαλογιζόμαστε στο Εσωτερικό Φως, σκεφτόμαστε πώς θα μπορέσουμε να αποκτήσουμε διάφορα πράγματα που έχουν και άλλοι. Μας καταλαμβάνει η απληστία και χάνεται η συγκέντρωση που απαιτείται για το διαλογισμό μας.

Συχνά, ενώ καθόμαστε και προσπαθούμε να διαλογιστούμε, ανακαλύπτουμε ότι μας πλημμυρίζουν σκέψεις που έχουν να κάνουν με τις προσκολλήσεις που έχουμε αναπτύξει. Αρχίζουμε τότε να θυμόμαστε όλα τα πράγματα που μας ανήκουν ή τους ανθρώπους που υπάρχουν στην ζωή μας. Όταν όμως οι σκέψεις μας στριφογυρίζουν στα αντικείμενα ή τους ανθρώπους που αγαπάμε, έχουμε πρόβλημα στο να συγκεντρωθούμε και να διαλογιστούμε.

Κάποιες φορές αρχίζουμε να σκεφτόμαστε πόσο υπέροχοι είμαστε εμείς προσωπικά. Τότε αντί να διαλογιζόμαστε, σκεφτόμαστε πόσο καλύτεροι είμαστε από τους άλλους, πόσο ομορφότεροι, πόσο περισσότερο έξυπνοι, ή δυνατοί. Αρχίζουμε να θαυμάζουμε τους εαυτούς μας αντί να κοιτάζουμε το υπέροχο Εσωτερικό Φως του Θεού. Αντί να θαυμάζουμε τον Δημιουργό και το Φως Του που λάμπει Εσωτερικά, θαυμάζουμε

τους εαυτούς μας.

Η ψυχή θέλει να καθαρισθεί απ᾽ όλες αυτές τις σκέψεις του νου. Προσπαθεί να διαλογισθεί, για να συγκεντρωθεί στο Φως Εσωτερικά αλλά ο νους είναι πανίσχυρος και την παρασύρει. Τότε η ψυχή χρειάζεται βοήθεια. Πώς μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα;

Πώς μπορούμε, δηλαδή, να παραμένουμε σε κατάσταση αγνότητας, τη στιγμή που ο νους προσπαθεί να μας μολύνει; Χρειαζόμαστε κάποιο σύστημα με το οποίο να ακινητοποιείται ο νους και η ψυχή να μένει ανεπηρέαστη, μακριά από κάθε ακαθαρσία. Με τον τρόπο αυτό, μπορούμε να φθάσουμε σε μία κατάσταση που θα έχουμε τη δυνατότητα να απολαμβάνουμε την αγνότητα της ύπαρξής μας ως ψυχή.

Μπορούμε να φθάσουμε στην κατάσταση αγνότητας της ψυχής μας, όταν αρχίζουμε να ψάχνουμε μέσα στους πνευματικούς κόσμους. Αυτό σημαίνει ότι το «πνευματικό ψάξιμο» γίνεται ο στόχος μας και αποτελεί προτεραιότητα στη ζωή μας, με αποτέλεσμα να ξεριζώνουμε οτιδήποτε μας απομακρύνει απ᾽ αυτόν το στόχο.

Το μονοπάτι των Διδασκάλων είναι ένα Μονοπάτι θετικού μυστικισμού και όταν το ακολουθούμε, ζούμε μία ισορροπημένη ζωή, φροντίζοντας καταρχήν τις σπουδές μας, έπειτα την επαγγελματική μας σταδιοδρομία, την οικογένειά μας αλλά και το να προσφέρουμε βοήθεια σε όσους έχουν ανάγκη. Συγχρόνως, αφιερώνουμε όσο περισσότερο χρόνο μπορούμε στον πνευματικό τομέα της ζωής μας. Δηλαδή, διαθέτουμε χρόνο για να διαλογιζόμαστε, και να αναπτύξουμε τις ηθικές αξίες της ζωής. Ακόμα, διαθέτουμε χρόνο για να ασχολούμαστε με πνευματικά θέματα, όπως η παρακολούθηση του σάτσανγκ και η προσφορά εθελοντικής εργασίας που βοηθάει την πνευματική μας πρόοδο. Ψάχνοντας μέσα στον πνευματικό μας κόσμο, μπορούμε να ξεριζώσουμε όλα εκείνα τα επιπλέον πράγματα τα οποία κάνουμε κατά τον ελεύθερο χρόνο μας, που όμως δεν μας βοηθούν πνευματικά και έτσι εστιαζόμαστε μόνο σ᾽ αυτά που μας κατευθύνουν προς την Αυτογνωσία και την πραγμά-

τωση του Θεού.

Ένας ειδήμονας Καθαριστής, ο Διδάσκαλος, μάς βοηθάει να απαλλαχθούμε από τις ακαθαρσίες που μας δημιουργεί ο νους. Από μόνοι μας είναι πολύ δύσκολο να ακινητοποιήσουμε τον νου μας. Χρειαζόμαστε, λοιπόν, την μεγάλη βοήθεια που μας παρέχεται από τη Δύναμη του Διδασκάλου, για να μπορέσουμε να επιτύχουμε τον στόχο μας. Πώς ακριβώς όμως μας βοηθά ο Διδάσκαλος;

Καταρχήν μας συνδέει με το Νάαμ ή Ιερό Λόγο, το Φως και τον Ήχο του Θεού. Όταν διαλογιζόμαστε, εστιάζουμε την προσοχή μας στο Εσωτερικό αυτό Φως και τον Ήχο. Αλλά ακόμη και τότε, ο νους θέλει να μας αποσπά με τις σκέψεις του. Για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος, ο Διδάσκαλος μάς διδάσκει μια μέθοδο, αυτή του "σιμράν", της νοερής και σιωπηλής επανάληψης των Πέντε Φορτισμένων Ονομάτων, τα οποία μας δίνει κατά την ώρα της μύησης. Η νοερή επανάληψη των Φορτισμένων Ονομάτων τα οποία μεταφέρουν την πνευματική ακτινοβολία του Διδασκάλου, ανυψώνει την προσοχή μας από τον νου και το σώμα, για να εστιασθεί στον Τρίτο ή Μοναδικό Οφθαλμό, μέσω του οποίου ερχόμαστε σε επαφή με το Εσωτερικό Φως. Ο νους μας θέλει να συνεχίζει να κάνει σκέψεις που έχουν σχέση με το θυμό, τη λαγνεία, την απληστία, την προσκόλληση και τον εγωισμό, αλλά η επανάληψη των πέντε Φορτισμένων Ονομάτων δεν αφήνει τις σκέψεις αυτές να παρεμβάλλονται. Η άσκηση του σιμράν διατηρεί το νου μας απασχολημένο σ' αυτές τις ιερές Λέξεις, για να μην μπορούν οι διάφορες σκέψεις να διεισδύουν στην συνειδητότητά μας.

Μαζί με τις πέντε Φορτισμένες Λέξεις, υπάρχει και η Χάρη του Διδασκάλου, η οποία μάς παρέχει μια πνευματική ώθηση. Η δική του "προσοχή" έλκει την ψυχή μας από τη συνειδητότητα του σώματος, του νου, και του εξωτερικού κόσμου και την κρατά εστιασμένη στον Τρίτο ή Μοναδικό οφθαλμό. Ο Διδάσκαλος γνωρίζει ότι ο γάμος ανάμεσα στην ψυχή και τον νου αποτελεί πρόβλημα. Ακριβώς όπως στην περίπτωση του νέου που έφτιαχνε κάρβουνα με την κοπέλα που καθάριζε σπίτια και

που θα ήταν φυσικό, αν γινόταν, να τους προκαλεί διαρκώς πολλά προβλήματα όλη τους τη ζωή. Αντί, λοιπόν, να αφήνει το νου με την ψυχή μέσα σε μία κατάσταση συνεχούς διαμάχης, ο Διδάσκαλος έρχεται και μας γλιτώνει. Μας παρέχει τη βοήθεια που χρειάζεται η ψυχή μας, για να μπορεί να καθαρίζει το σπίτι και να βάζει μία τάξη στις ακαθαρσίες που δημιουργεί ο νους.

Ο νους και η ψυχή μας χρειάζονται ένα Διδάσκαλο που θα τους βοηθήσει να μάθουν να ζουν μαζί, με δημιουργικό τρόπο. Εκτός από τα Πέντε Φορτισμένα Ονόματα και τη Χάρη που μας παρέχει ο Διδάσκαλος, μας δείχνει επίσης πώς να ζούμε τη ζωή μας, ώστε ο νους να μπορεί να αναγνωρίζει τη σπουδαιότητα της ψυχής. Μας δείχνει πώς μπορούμε να ζούμε μία ζωή μη βίας, ειλικρίνειας, αγνότητας, ταπεινοφροσύνης και ανιδιοτελούς προσφοράς. Μ' αυτό τον τρόπο, ο νους αρχίζει να πειθαρχεί.

Ακόμα, προκειμένου να μπορέσουμε να ελέγχουμε τις σκέψεις μας, ο Διδάσκαλος μάς δίνει ένα ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης, με το οποίο μπορούμε να καταγράφουμε την κατάστασή μας καθημερινά σε σχέση με τις θείες αρετές. Με τον τρόπο αυτό έχουμε τη δυνατότητα να κρατάμε τον νου μας υπό έλεγχο, όσον αφορά στο θυμό, τη λαγνεία, την απληστία, την προσκόλληση και τον εγωισμό. Επίσης, ο Διδάσκαλος μάς διδάσκει ότι και μέσω της ανιδιοτελούς προσφοράς μπορούμε να απαλλαχθούμε από την επίδραση του νου. Όταν υπηρετούμε τους άλλους, χωρίς να επιθυμούμε κάποιο χρηματικό όφελος ή αναγνώριση και χωρίς ίχνος εγωισμού, ο νους είναι υπό έλεγχο και αφήνει την ψυχή να παραμένει καθαρή. Όσο περισσότερο χρόνο διαθέτουμε σε ανιδιοτελή προσφορά, τόσο περισσότερο βοηθάμε την ψυχή μας.

Μέσω του διαλογισμού, της ανιδιοτελούς προσφοράς και με την τήρηση του πνευματικού ημερολογίου, η ψυχή μας μπορεί να διατηρείται καθαρή. Η κατάσταση αυτή οδηγεί σε έναν ευτυχισμένο γάμο, ανάμεσα στην ψυχή και το νου. Το σπίτι μας είναι πλέον καθαρό και αμόλυντο για τον Θεό.

Ας αρχίσουμε κι εμείς, λοιπόν, το πνευματικό ψάξιμο Εσω-

τερικά, για να βρούμε και να ξεριζώσουμε όλες τις αρνητικές σκέψεις, λέξεις και πράξεις που μας εμποδίζουν να φθάσουμε στην κατάσταση μακαριότητας, της ένωσης της ψυχής μας με τον Θεό.

Μέρος 6

Είσαστε Πνευματικά Άστρα

Ο πρώιμος ζέφυρος

Ω! Ακόμη κι ο πρωινός ζέφυρος
φαίνεται να έχει μάθει τους τρόπους του Αγαπημένου
που παίζει με την καρδιά μου,
έτσι όπως με χαϊδεύει με το ανάλαφρο πέρασμά Του!

–Σαντ Ντάρσαν Σινγκ–

Ο Θεός είναι Αγάπη, η ψυχή που είναι της ίδιας ουσίας με τον Θεό, είναι Αγάπη και ο δρόμος που οδηγεί πίσω στον Θεό είναι ο δρόμος της Αγάπης. Η Αγάπη είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της ύπαρξής μας. Η στροφή αυτή αναφέρεται στην πνευματική αγάπη ανάμεσα σ᾽ ένα μαθητή ή μία μαθήτρια και το Διδάσκαλο, στην Αγάπη ανάμεσα σ΄ έναν λάτρη και τον Θεό και στο πώς, μέσω αυτής της Αγάπης, ο Διδάσκαλος βοηθά τους μαθητές να επιστρέψουν πίσω στον Θεό, γρήγορα και αποτελεσματικά. Με τον τρόπο αυτό μπορούμε να αρχίσουμε να βιώνουμε την αληθινή μας φύση, παραμένοντας πιο κοντά στον Θεό.

Στη στροφή αυτή, που είναι από ένα γκαζάλ του Διδασκάλου Ντάρσαν, ο ποιητής χρησιμοποιεί μία πολύ ωραία παρομοίωση, εκείνη του ζέφυρου ή της πρωινής αύρας. Κατά κανόνα, ο άνεμος αυτός σταματάει τη νύχτα, αρχίζει όμως να φυσά ελαφρά πάλι το πρωί. Στη στροφή αυτή περιγράφεται μία σκηνή από τους παλιούς καιρούς, τότε που οι άνθρωποι που ζούσαν σε θερμές περιοχές κοιμόντουσαν συνήθως έξω από τα σπίτια τους τις νύχτες. Την εποχή εκείνη δεν υπήρχαν κλιματιστικά μηχανήματα και επειδή μέσα στο σπίτι έκανε πολλή ζέστη, οι περισσότεροι άνθρωποι συνήθιζαν να κοιμούνται έξω. Τις καλοκαιρινές νύχτες, όταν κοιμάται έξω κανείς, συνήθως δε φυσάει αέρας, αλλά τις πρωινές ώρες σηκώνεται ένα ελα-

φρό, δροσερό αεράκι, που είναι σαν να μας χαϊδεύει απαλά το πρόσωπο και τότε αισθανόμαστε πολύ όμορφα. Μετά πάλι σταματά για λίγο το αεράκι. Έπειτα έρχεται άλλο φύσημα, μάς χαϊδεύει πάλι το πρόσωπο και αισθανόμαστε πάλι πολύ όμορφα. Όμως και πάλι σταματά, για να επανέλθει και να μας ξαναχαϊδέψει το πρόσωπο για μία ακόμη φορά. Είναι σαν να παίζει μαζί μας, έτσι όπως έρχεται και φεύγει. Μας ευχαριστεί για λίγο και υποχωρεί. Αυτό γίνεται με τον ζέφυρο, την πρωινή αύρα, κι αυτό χρησιμοποιεί ως ποιητική παρομοίωση ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, για να περιγράψει την αγάπη του Διδασκάλου για τους μαθητές του και τον τρόπο με τον οποίο μας αγαπά ο Διδάσκαλος, θέλοντας να δημιουργήσει μέσα μας το πάθος για τον Θεό και τον πόθο να βιώσουμε τη Θεία Αγάπη.

Ένα μεγάλο μέρος της μυστικιστικής ποίησης έχει ρομαντικό χαρακτήρα και ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, γράφοντας αποκλειστικά μυστικιστικά ποιήματα, χρησιμοποιεί συμβολισμούς που είναι πολύ γνωστοί, προκειμένου να περιγράψει το Πνευματικό Μονοπάτι. Σε κάποιες προηγούμενες στροφές χρησιμοποιεί την παρομοίωση της ταβέρνας, επειδή είναι ένα παράδειγμα που βοηθά τους ανθρώπους να καταλάβουν τη σχέση της ψυχής με τον Θεό. Η παρομοίωση του ζέφυρου ή της πρωινής αύρας, παρέχει ένα άλλο πλαίσιο αναφοράς για την κατανόηση μίας άλλης όψης του μυστικιστικού δρόμου. Οι ποιητικές αυτές εικόνες παρέχουν, επίσης, την ευκαιρία να περιγραφούν και κάποιες πλευρές της σχέσης του Διδασκάλου με τους μαθητές του, οι οποίες είναι κατά κανόνα δύσκολο να εκφραστούν με άλλον τρόπο. Η προηγούμενη στροφή δίνει απάντηση στο ερώτημα: «Πώς η Δύναμη του Διδασκάλου γοητεύει το μαθητή ή τη μαθήτρια, για να μπορέσει να εστιαστεί στον Θεό;»

Ο Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έλεγε ότι η αγάπη εκπορεύεται από την καρδιά του Αγαπημένου. Η Δύναμη του Διδασκάλου θέλει να βρεθούμε κοντά στον Θεό και γι᾽ αυτό προκαλεί μία ανάδευση μέσα στην καρδιά και την ψυχή μας. Πρώτα, έρχεται σε εμάς η αγάπη αυτή από την πλευρά της Δύναμης του Διδασκάλου κι εμείς στη συνέχεια, ανταποκρινόμα-

στε σ᾽ αυτή την αγάπη.

Στην στροφή αυτή, ο ποιητής περιγράφει πώς η Δύναμη του Διδασκάλου αρχίζει, κατά κάποιο τρόπο, "να παίζει" μαζί μας. Το παιχνίδισμα του ανέμου συμβολίζει τα πειράγματα ενός αγαπημένου προσώπου. Ένας εγκόσμιος αγαπημένος ή αγαπημένη συχνά έρχεται να μας πειράξει και κατόπιν αποσύρεται. Έτσι ο εραστής αισθάνεται ανικανοποίητος και αρχίζει να λαχταρά ολοένα και εντονότερα την προσοχή της αγαπημένης του. Γιατί όμως θέλει να παίζει μαζί μας η Δύναμη του Διδασκάλου; Γιατί, δηλαδή, δεχόμαστε την προσοχή του Διδασκάλου για λίγο, αλλά έπειτα φαίνεται να μας αφήνει; Κι εμείς αρχίζουμε να σκεφτόμαστε: «Γιατί σταμάτησε για μένα η προσοχή του Διδασκάλου; Τι έκανα λάθος; Μπορεί να μου συμβαίνει, επειδή δεν κάνω διαλογισμό ή επειδή δεν τηρώ το πνευματικό μου ημερολόγιο;» Αυτή η απομάκρυνση όμως μας βοηθά πολύ.

Μπορεί πάλι να κάνουμε σκέψεις όπως: «Στο σάτσανγκ που ήμουνα, ο Διδάσκαλος κοίταζε όλο τον κόσμο εκτός από εμένα. Γιατί; Κοίταζε προς εκείνη την κατεύθυνση, κοίταζε προς την άλλη κατεύθυνση, ακουμπούσε κάποιους μαθητές, αλλά όταν πλησίασε εμένα δε με είδε καν!» Έτσι, συνεχίζουμε να σκεφτόμαστε: «Τι δεν έκανα καλά;» Ο προβληματισμός αυτός αρχίζει να μας κάνει να καταβάλουμε προσπάθειες να βελτιωθούμε. Με τον αυτόν τρόπο, η Δύναμη του Διδασκάλου δημιουργεί έναν πνευματικό πόθο μέσα μας. Θέλοντας να περιγράψει αυτή ακριβώς την κατάσταση, ο Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ χρησιμοποιεί το παράδειγμα του ζέφυρου, της πρωινής αύρας που φυσάει προς την ανατολή. Έτσι, περιγράφει μία άλλη πλευρά του Πνευματικού Μονοπατιού. Κατανοώντας την, γνωρίζουμε πως όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο, είναι για το καλό μας. Ένας αληθινός μαθητής ή μαθήτρια γνωρίζει ότι η Δύναμη του Διδασκάλου φροντίζει όλους το ίδιο. Οι αληθινοί μαθητές κοιτάζουν κυρίως τον εαυτό τους, στον οποίο και θέτουν το ερώτημα: «Πώς θα μπορέσω να βελτιωθώ τώρα;» Οι σκέψεις αυτές πολύ συχνά μας ωθούν να διαλογιζόμαστε πε-

ρισσότερο και να κάνουμε περισσότερο αυτοέλεγχο και αυτοκριτική, για να γίνουμε καλύτεροι και ηθικότεροι άνθρωποι και να επιταχύνουμε έτσι την πνευματική μας πρόοδο.

Ο Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ χρησιμοποιεί αυτό το παράδειγμα, για να διευκρινίσει και μία άλλη πλευρά της πνευματικότητας. Η πνευματικότητα είναι Αγάπη, διότι ο Θεός δεν είναι τίποτα άλλο πέρα από Αγάπη. Το μονοπάτι της αγάπης εκτυλίσσεται με πολλούς διαφορετικούς τρόπους. Όταν διαβάζουμε τα κείμενα των μεγάλων Αγίων, παίρνουμε μία γεύση αυτής της Αγάπης.

Στα κείμενα των Αγίων όλων των εποχών, βρίσκουμε αναφορές της θείας έκστασης την οποία βιώνουμε, όταν συναντούμε τον Αγαπημένο της ψυχής κατά το Εσωτερικό μας ταξίδι. Υπάρχει ένα περιστατικό από τη ζωή της μεγάλης Αγίας της Ανατολής, της Ράμπια Μπάσρι. Ήταν η εποχή της άνοιξης, η φύση ήταν γεμάτη λουλούδια, τα παιδιά έπαιζαν έξω χαρούμενα και μία απαλή αύρα έκανε την ατμόσφαιρα πολύ ευχάριστη. Η Ράμπια όμως καθόταν μέσα στο σπίτι της και διαλογιζόταν. Μία φίλη της που την επισκέφθηκε, της είπε: «Ω Ράμπια, σήμερα είναι τόσο όμορφα έξω! Γιατί δεν έρχεσαι να δεις την τέχνη του Θεού στη φύση;» Η Ράμπια της απάντησε λέγοντας: «Θα ήταν καλύτερα αν κι εσύ έμενες εδώ μέσα μαζί μου, για να στραφείς Εσωτερικά και να δεις κι εσύ το Δημιουργό με τα ίδια σου τα μάτια. Όταν εγώ κάθομαι μέσα, διαλογίζομαι και επισκέπτομαι τους κόσμους του Υπερπέραν και βλέπω υπέροχες Εσωτερικές εικόνες. Η αγάπη που βιώνω Εσωτερικά είναι πέρα από κάθε σύγκριση, σε σχέση με τις αγάπες και τις ομορφιές αυτού του κόσμου. Όταν διαλογίζομαι, θαυμάζω την αληθινή δόξα του Θεού Εσωτερικά και αυτή είναι τόσο ελκυστική, που δεν μπορώ ούτε να σκεφτώ να ανοίξω τα μάτια μου, για να δω την εξωτερική Δημιουργία Του!»

Καθώς εισερχόμαστε στα Εσωτερικά επίπεδα, μας αποκαλύπτεται η αγάπη του Κυρίου. Μεταφερόμενοι από το φυσικό στο Αστρικό επίπεδο βρισκόμαστε σε έναν κόσμο όπου οι επιθυμίες μας πραγματοποιούνται αμέσως. Κάθε επιθυμία που

μπορούμε να σκεφτούμε, γίνεται πραγματικότητα στο Αστρικό επίπεδο. Καθώς υψωνόμαστε από το Αστρικό στο Αιτιατό επίπεδο και στη συνέχεια στην καθαρώς πνευματική περιοχή του Σατς Καντ, προχωρούμε πέρα από τον νου μας και φθάνουμε στην περιοχή του καθαρού πνεύματος.

Κατά τη διάρκεια του πνευματικού μας ταξιδιού αποβάλλουμε ένα προς ένα τα στρώματα του νου, της ύλης και της απατηλότητας. Όλα αυτά αρχίζουν να απορρίπτονται, όταν στρεφόμαστε Εσωτερικά. Αν νομίζουμε ότι μόνο με το να είμαστε ηθικοί θα φθάσουμε στο στόχο μας, αυτό είναι αδύνατον. Ο Διδάσκαλος Κιρπάλ Σινγκ έλεγε ξεκάθαρα ότι: «Μία ηθική ζωή είναι μόνο ένα βήμα προς την πνευματικότητα». Είναι μόνο το πρώτο βήμα. Το να είμαστε καλοί είναι πολύ σημαντικό, αλλά αν απλώς καλλιεργούμε τις ηθικές αρχές, χωρίς να διαλογιζόμαστε, δε θα είμαστε σε θέση να υψωθούμε επάνω από τη σωματική συνειδητότητα και να οδηγηθούμε στο Θεό. Το να είμαστε ενάρετοι είναι καλό και χρειαζόμαστε αυτή τη βάση. Χωρίς αυτή τη βάση δε θα επιτύχουμε το στόχο μας, αλλά πρέπει έπειτα να κάνουμε κι άλλα βήματα, διαλογιζόμενοι και στρεφόμενοι Εσωτερικά. Το να είμαστε μόνο ηθικοί δεν είναι ο μοναδικός και ο τελικός μας στόχος. Είναι απλώς μία στροφή στο δρόμο που οδηγεί προς την κορυφή του βουνού κατά το πνευματικό μας ταξίδι. Υπάρχουν όμως ανώτερα σημεία στα οποία μπορούμε να φθάσουμε.

Μια πλευρά του Πνευματικού Μονοπατιού είναι η θεία Αγάπη, η Αγάπη, δηλαδή, της Δύναμης του Διδασκάλου και του Θεού για τον καθένα μας. Στη στροφή αυτή, ο Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ αναφέρεται στις περίπλοκες μορφές της θείας αγάπης και στους τρόπους με τους οποίους εκδηλώνεται στη ζωή μας. Εξηγεί ότι η Δύναμη του Διδασκάλου έχει πολλά εργαλεία για να μας τελειοποιήσει και ό,τι είναι καλό για εμάς, αυτό γίνεται στη ζωή μας. Υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους ένας Άγιος μπορεί να μας τραβήξει στο Θεό και χρησιμοποιεί εκείνον που είναι ο ευκολότερος και ο καταλληλότερος για μας, έτσι ώστε κάθε μαθητής ή μαθήτρια να μπορέσει να

βιώσει την Αγάπη του Θεού.

Πώς, λοιπόν, σχετίζεται η εικόνα της πρωινής αύρας με το Διδάσκαλο ή τον Αγαπημένο της ψυχής; Η παρομοίωση που χρησιμοποιείται εδώ, έγκειται στο ότι ο Διδάσκαλος μάς παρέχει τη Χάρη του και κατόπιν την αποσύρει ή τη συγκρατεί. Ο μαθητής ή η μαθήτρια αρχίζει έτσι να λαχταρά περισσότερη Χάρη. Ο Αγαπημένος μπορεί να μας δώσει όση πνευματική ενέργεια είναι απαραίτητη για να μας στηρίξει, αλλά κατόπιν την αποσύρει. Αυτό μπορεί να γίνεται μέσα από τις ματιές του Διδασκάλου, όταν δηλαδή μας ρίχνει μία γρήγορη ματιά, μία φευγαλέα ματιά, αφήνοντάς μας να λαχταρούμε και να περιμένουμε μία ματιά μεγαλύτερης διάρκειας και περισσότερο διεισδυτική. Μπορεί να συμβαίνει όμως και σε σχέση με την εμφάνιση της φωτεινής μορφής του Διδασκάλου Εσωτερικά. Να μας εμφανίζεται, δηλαδή, για μία στιγμή και να υποχωρεί, κάνοντάς μας να την αποζητούμε περισσότερο. Μπορεί ακόμη να γίνεται με το Εσωτερικό Φως. Μπορεί να το βλέπουμε για λίγο και κατόπιν να χάνεται. Γενικώς, η κατάσταση του μαθητή είναι παρόμοια με την κατάσταση ενός ανθρώπου που υποφέρει από δίψα. Όσο νερό κι αν πιει, θέλει περισσότερο. Το ίδιο συμβαίνει και με τους μαθητές που δεν μπορούν να σβήσουν την πνευματική τους δίψα. Αλλά όταν ο μαθητής λαχταρά περισσότερη πνευματική Χάρη, αναγκάζεται να αφιερώνει περισσότερο χρόνο σε διαλογισμό, για να συνεχίσει το πνευματικό του ταξίδι. Ο Διδάσκαλος κάποιες φορές παίζει αυτό το ρόλο, να μας δίνει δηλαδή και κατόπιν να μας στερεί κάτι, για να μας προκαλέσει μία εντονότερη λαχτάρα, η οποία όμως μας ωθεί με μεγαλύτερη ένταση στο πνευματικό μας ταξίδι.

Η σχέση ανάμεσα στο Διδάσκαλο και το μαθητή ή τη μαθήτρια, δεν είναι μία στατική σχέση, αλλά μία σχέση η οποία αλλάζει συνεχώς, μία σχέση πάντα φρέσκια και ανανεωμένη. Είναι μία σχέση εμπιστοσύνης, κατά την οποία οι μαθητές έχουν πλήρη πίστη στην προστασία του Διδασκάλου και στο ότι ο Διδάσκαλος φροντίζει για το συμφέρον τους με τον ωφελιμότερο για εκείνους τρόπο. Έχοντας την κατανόηση αυτή, ο

μαθητής ή η μαθήτρια μπορεί να συλλάβει το νόημα της προηγούμενης στροφής, η οποία αναφέρεται στο παιχνίδι της πρωινής αύρας, δηλαδή του ζέφυρου. Έχουμε πλήρη εμπιστοσύνη και πίστη ότι ο Διδάσκαλος νοιάζεται για μας και βοηθάει την ψυχή μας να ενωθεί πάλι με τον Θεό.

Οι Ευλογίες Του κατά το διαλογισμό

Ω Ντάρσαν! Τι μπορεί να πει κανείς
για τις ευλογίες του κατά το διαλογισμό;
Απλώς κλείνω τα μάτια μου και
η φωτεινή μορφή του Αγαπημένου μου εμφανίζεται.

–Σαντ Ντάρσαν Σινγκ–

Στη στροφή αυτή ο Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μιλάει για όσα συμβαίνουν κατά το διαλογισμό. Αναφέρεται στη Χάρη του Διδασκάλου και στο ότι από την πλευρά μας, εμείς, πρέπει να κάνουμε την προσπάθεια που χρειάζεται και να μην ανησυχούμε για το αποτέλεσμα. Αν το κάνουμε αυτό, το αποτέλεσμα θα προκύψει από μόνο του. Όλοι οι μαθητές θέλουν να είναι σε θέση να βλέπουν τη φωτεινή μορφή του Διδασκάλου για να τους καθοδηγεί, αλλά κάποιοι μπορεί να μην το έχουν καταφέρει ακόμη. Μπορεί να βλέπουμε Εσωτερικά Φώτα οποιουδήποτε χρώματος ή τον Εσωτερικό ουρανό, τα άστρα, την Εσωτερική σελήνη ή τον Εσωτερικό ήλιο. Όλα αυτά είναι αντανακλάσεις του Θείου Φωτός. Όμως, χρειάζεται να προχωρήσουμε πέρα απ᾽ αυτά και να φθάσουμε στη φωτεινή μορφή του Διδασκάλου, προκειμένου να μπορέσουμε να υψωθούμε στα ανώτερα πνευματικά επίπεδα. Το πνευματικό ταξίδι δεν επηρεάζεται από το χρόνο. Μπορεί δηλαδή, για να φθάσουμε στο στόχο μας, να χρειαστούμε μήνες ή χρόνια ολόκληρα, αλλά αυτό μπορεί να γίνει και μέσα σε ένα δευτερόλεπτο. Υπάρχει το παράδειγμα του Διδασκάλου Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, που όταν ρωτήθηκε κάποτε πόσο χρόνο χρειάζεται για να φθάσει κάποιος στο Σατς Καντ, εκείνος έκλεισε τα μάτια του για λίγο και τα άνοιξε πάλι λέγοντας: «Εγώ τώρα πήγα εκεί και γύρισα». Επομένως, το να φθάσουμε εκεί δεν είναι θέμα χρόνου

αλλά θέμα προσοχής. Αυτό που εκφράζει μέσα απ᾿ αυτή την στροφή ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, όταν γράφει: «Τι μπορεί να πει κανείς για τις ευλογίες του κατά το διαλογισμό;» είναι ότι μόλις κλείνει τα μάτια του, φθάνει στο στοχο του, καθώς η φωτεινή μορφή του Διδασκάλου Εσωτερικά εμφανίζεται μπροστά του. Αυτόν το στοχο μπορούμε όλοι μας να τον επιτύχουμε.

Παράλληλα, με την τακτική άσκηση του διαλογισμού, ένα από τα βήματα που απαιτούνται για να φθάσουμε στην πραγμάτωση του Θεού είναι η ηθική διαβίωση. Για το σκοπό αυτό μάς έχει δοθεί ένα ημερολόγιο αυτοελέγχου, ένα εργαλείο με το οποίο μπορούμε να ξεριζώσουμε όλες μας τις αδυναμίες. Συμπληρώνοντας το ημερολόγιο σε καθημερινή βάση στο τέλος της ημέρας και κάνοντάς το αυτό με ειλικρίνεια, βλέπουμε ποιες είναι οι αδυναμίες και τα ελαττώματά μας. Ο Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ συνήθιζε να λέει: «Αρχίστε να εργάζεστε με μία στήλη του ημερολογίου σας κάθε φορά. Πάρτε μία στήλη και προσπαθήστε να τελειοποιηθείτε ως προς την αρετή αυτή. Στη συνέχεια, μπορείτε να επιλέξετε μία άλλη από τις στήλες του ημερολογίου και να δουλέψετε μ᾿ αυτήν και κατόπιν με την επόμενη και την επόμενη». Σιγά σιγά, μ᾿ αυτόν τον τρόπο, εξαλείφουμε τα ελαττώματά μας. Καθώς γίνεται αυτό, αναπτύσσεται η ηθική βάση από την οποία μπορούμε να ξεκινήσουμε το πνευματικό μας ταξίδι. Η ηθική αυτή βάση είναι ένα απαραίτητο βήμα, για να εκτιναχθούμε στους κόσμους του Υπερπέραν.

Συγχρόνως, με την προσπάθεια που κάνουμε για να αναπτύξουμε αυτή την ηθική βάση, πρέπει να βρίσκουμε και χρόνο καθημερινά για την άσκηση του διαλογισμού. Ο Διδάσκαλος μάς συστήνει να αφιερώνουμε το δέκα τοις εκατό του χρόνου μας, που με βάση το 24ωρο είναι δυόμισι ώρες καθημερινά. Στόχος και σκοπός μας είναι να μπορέσουμε να συναντήσουμε τον Αγαπημένο της ψυχής μας Εσωτερικά. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έλεγε πως μέχρις ότου φθάσουμε σ᾿ αυτό το στάδιο, είμαστε σε φάση δοκιμής και μαθητείας. Είναι σαν να είμαστε ακόμη στο νηπιαγωγείο και να πρέπει να προχωρήσουμε σε μεγαλύτερες τάξεις. Ένας δάσκαλος μπορεί να προβιβάσει κάποιο μα-

θητή του χατιρικά, αλλά θέλει να δει το μαθητή να προσπαθεί κι εκείνος από την πλευρά του. Ο δάσκαλος ή ο καθηγητής έχει τη δυνατότητα να τον προβιβάσει από αγάπη και συμπόνια, αλλά αν ένας μαθητής δεν έχει μάθει όσα διδάσκονται στις πρώτες τάξεις και δεν έχει προχωρήσει, μπορεί να χρειασθεί να καταβάλει πολύ μεγαλύτερη προσπάθεια στις επόμενες τάξεις. Γι' αυτό ο δάσκαλος δουλεύει με τους μαθητές του και τους βοηθά να καταβάλουν τις προσπάθειες που απαιτούνται, μέχρι να είναι έτοιμοι να προχωρήσουν πιο πάνω. Υπάρχει, δηλαδή, ένας συνδυασμός προσπάθειας και Χάρης. Παρομοίως, ο πνευματικός Διδάσκαλος έχει τη δύναμη να μας πάρει όλες τις ψυχές πίσω στην Πατρίδα μας, αλλά δεν το κάνει, πριν είμαστε καθ' όλα έτοιμοι. Το να είμαστε έτοιμοι σημαίνει ότι έχουμε αφενός τελειοποιηθεί σε σχέση με τη μέθοδο του διαλογισμού και αφετέρου ότι έχουμε επιτύχει την αγνότητα που απαιτείται, για να εισέλθουμε στις αγνές περιοχές του Υπερπέραν.

Για παράδειγμα, στο Αστρικό επίπεδο, κάθε σκέψη που κάνουμε μπορεί να εκδηλωθεί ως πραγματικότητα. Αν εμείς εισέλθουμε στο Αστρικό επίπεδο με θυμό και μίσος, η δύναμη τέτοιων σκέψεων μπορεί να προκαλέσει ανείπωτη βλάβη. Το Αιτιατό επίπεδο είναι το επίπεδο στο οποίο κυβερνά ο νους. Οτιδήποτε προβάλλει ο νους, μπορεί να γίνει πραγματικότητα. Μπορείτε να φαντασθείτε το χάος που θα δημιουργηθεί, αν ένας ανεξέλεγκτος νους προκαλέσει βία και καταστροφή. Καθώς υψωνόμαστε πιο πάνω, συναντούμε τις καθαρώς πνευματικές περιοχές, όπου ο νους δεν έχει πλέον επίδραση. Υπάρχουν καθαρώς πνευματικά επίπεδα γεμάτα αγάπη, αγνότητα, αλήθεια και συμπόνια. Σε ένα τέτοιο βασίλειο δεν μπορεί να εισέλθει ούτε ένα μόριο μίσους, ψεύδους ή σκληρότητας. Δεν μπορούμε επομένως να φθάσουμε στα βασίλεια, αυτά αν δεν επιτύχουμε πρώτα το ανάλογο επίπεδο αγνότητας. Όπως μπορεί να καταλάβει κανείς, πρέπει να κάνουμε πολλή δουλειά, πριν μπορέσουμε να εισέλθουμε στις ανώτερες περιοχές της Δημιουργίας.

Επίσης, το ταξίδι μέσα στα πνευματικά επίπεδα απαιτεί

σωστή συγκέντρωση της προσοχής. Αν οι διαλογισμοί μας δεν έχουν τελειοποιηθεί και βρισκόμαστε ακόμη στο στάδιο να μας αποσπά κάθε τυχαία σκέψη, πώς θα μπορέσουμε να διατηρήσουμε την προσοχή μας εστιασμένη όσο διάστημα χρειάζεται, για να απολαύσουμε τους κόσμους του Υπερπέραν; Όταν αρχίζουμε να υψωνόμαστε Εσωτερικά, ξαφνικά μία σκέψη μπορεί να μας τραβήξει πάλι κάτω. Έτσι, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε πολύ στα Εσωτερικά επίπεδα, όσο είμαστε κυριευμένοι από το νου και τις σκέψεις μας, διότι οι σκέψεις αυτές μάς αποσπούν από τις Εσωτερικές εικόνες και τους Εσωτερικούς ήχους. Ακόμη και η σκέψη: «Ω! Τώρα υψώνομαι επάνω από το σώμα!», είναι μία σκέψη που τραβά την προσοχή κάτω και πίσω, μέσα στο σώμα. Τελειοποίηση στο διαλογισμό σημαίνει ότι καθόμαστε με το σώμα και το νου μας ακινητοποιημένο, χωρίς να κάνουμε σκέψεις που να μας αποσπούν. Πόσοι μπορούν όμως να το κάνουν αυτό έστω και για πέντε λεπτά; Ο Διδάσκαλος μάς συνιστά να εκτελούμε τακτικά τις ασκήσεις του διαλογισμού. Όσο περισσότερος είναι ο χρόνος που διαθέτουμε σε ακριβή διαλογισμό, τόσο περισσότερο τελειοποιείται η συγκέντρωσή μας και τόσο περισσότερο μπορούμε να παραμένουμε εστιασμένοι σταθερά στο Φως και τον Ήχο, στη φωτεινή μορφή του Διδασκάλου και τις Εσωτερικές θεάσεις. Ο Διδάσκαλος μπορεί με τη Χάρη του να μας τραβήξει προς τα επάνω, αλλά εμείς δεν διαθέτουμε την ικανότητα διαρκούς συγκέντρωσης της προσοχής μας, ώστε να μπορούμε να παραμένουμε εκεί. Γι᾽ αυτό ο Διδάσκαλος μάς ωθεί και μας παροτρύνει να κάνουμε σωστά τις ασκήσεις μας, για να μπορέσει να μας δείξει τα υπέροχα Εσωτερικά βασίλεια και να μας οδηγήσει στον Θεό.

Κάθε δάσκαλος ή καθηγητής θέλει οι μαθητές του να περνούν τις τάξεις. Κανένας εκπαιδευτικός δεν επιθυμεί για κανένα μαθητή ή μαθήτριά του να αποτυγχάνει, να μην προχωρεί τις εργασίες του ή να χάνει τα μαθήματα. Κατά παρόμοιο τρόπο, ο Διδάσκαλος θέλει όλοι οι μαθητές και μαθήτριές του να επιτύχουν ό,τι έχει επιτύχει κι εκείνος. Δοκιμάζει για αυτό κάθε δυνατό μέσο για να μας βοηθήσει να το επιτύχουμε, αλλά ποτέ

δε μας αναγκάζει να κάνουμε αυτό που πρέπει. Δεν μπορεί, δηλαδή, να μας αναγκάσει να παρακολουθούμε το σάτσανγκ, να κρατάμε το ημερολόγιο για να ξεριζώσουμε τις αδυναμίες μας, ούτε να προσφέρουμε στους άλλους ανιδιοτελώς ούτε να διαλογιζόμαστε. Ο Διδάσκαλος μπορεί μόνο να μας δείχνει το δρόμο. Το αν και πότε θα αποφασίσουμε να ασκούμαστε, για να μπορέσουμε να αριστεύσουμε, αυτό είναι θέμα δικό μας.

Για να έχουμε πρόοδο στο Πνευματικό Μονοπάτι, χρειάζεται να κάνουμε τις ασκήσεις του διαλογισμού και να ζούμε μία ηθική ζωή. Το να παραμένουμε σταθερά προσηλωμένοι στο στόχο μας είναι δύσκολο, καθώς αντιμετωπίζουμε πολλές προκλήσεις που τείνουν να μας βγάζουν από την πορεία μας. Κάθε δευτερόλεπτο της ζωής μας υπάρχουν εμπόδια που παραμονεύουν, για να μας εμποδίσουν στο ταξίδι μας. Υπάρχουν πολυάριθμοι πειρασμοί που μας αποσπούν και θέλγητρα που μας απομακρύνουν από το διαλογισμό και τον ηθικό τρόπο διαβίωσης. Η δική μας δουλειά όμως είναι να συνεχίζουμε την προσπάθεια, ανεξάρτητα από τα εμπόδια που μας κλείνουν το δρόμο.

Υπάρχει και μία σχετική ιστορία για ένα βασιλιά που ζούσε πριν από πολλά χρόνια και προσπαθούσε να κυριεύει άλλα βασίλεια, με σκοπό να κατακτήσει όλο τον κόσμο. Για το σκοπό αυτό είχε οργανώσει έναν πολύ δυνατό στρατό και με αυτόν άρχισε να κατακτά τη μία χώρα μετά την άλλη. Αφού κέρδισε πολλές μάχες, βρέθηκε μπροστά σε μία κατάσταση, την οποία δεν είχε ποτέ υπολογίσει. Έδωσε κάποια μάχη και ηττήθηκε. Ολόκληρο το στράτευμά του κινδύνευε να εξοντωθεί ή να αιχμαλωτισθεί και όσοι από τους στρατιώτες του επέζησαν, τράπηκαν σε φυγή, προκειμένου να σώσουν τη ζωή τους. Ο ίδιος ο βασιλιάς, χωρίς να έχει κανέναν δίπλα του για να τον προστατεύει, έτρεχε κι αυτός μέσα στις ερημιές για να σωθεί. Τις νύχτες έτρεχε και τις ημέρες κρυβόταν, γιατί ήξερε πως ο στρατός του εχθρού έψαχνε παντού να τον βρει. Ενώ δεν ήταν συνηθισμένος να φροντίζει μόνος του τον εαυτό του, τώρα δεν είχε κανέναν να τον υπηρετεί και έπρεπε να βρίσκει μόνος

του την τροφή του και κάποια ασφαλή μέρη να κοιμάται, για να μην τον βρουν οι εχθροί του. Μία μέρα λοιπόν, όπως είχε καθίσει κάτω από ένα δέντρο για να ξεκουραστεί, άρχισε να σκέφτεται την κατάστασή του και να λυπάται τον εαυτό του. Ήξερε πως έπρεπε να συνεχίσει να κρύβεται, για να αποφύγει την αιχμαλωσία ή ακόμη και τον θάνατο από τους αντιπάλους του. Είχαν, όμως, περάσει ήδη είκοσι ημέρες που περιπλανιόταν και δεν έβλεπε με ποιο τρόπο θα κατάφερνε να σωθεί, τη στιγμή μάλιστα που το να επιβιώσει μόνος μέσα στη ζούγκλα ήταν εξαιρετικό δύσκολο. Με όλες αυτές τις σκέψεις, είχε αρχίσει να απελπίζεται και να σκέφτεται ότι έπρεπε μάλλον να εγκαταλείψει κάθε προσπάθεια και να παραδοθεί.

Ξαφνικά, όμως, παρατήρησε ένα μικρό έντομο επάνω στον κορμό ενός δέντρου που ήταν δίπλα του και με μία πιο κοντινή ματιά είδε ότι ήταν ένα πολύ μικρό μυρμήγκι που κρατούσε στο στόμα του έναν κόκκο σιταριού, σχεδόν στο μέγεθος του σώματος του και προσπαθούσε να τον ανεβάσει κάπου επάνω στον κορμό του δέντρου. Ο βασιλιάς πρόσεξε ότι υπήρχε μία τρύπα σε κάποιο σημείο του κορμού όπου ήταν αποθηκευμένοι και άλλοι σπόροι σιταριού. Το μυρμήγκι λοιπόν αγωνιζόταν να ανεβάσει ακόμη έναν, για να τον αποθηκεύσει στην τρύπα του. Ο βασιλιάς άρχισε να παρατηρεί το μυρμήγκι που πλησίαζε την τρύπα, στην οποία αποθήκευε τροφή για τον χειμώνα, αλλά λίγο πριν τη φτάσει, έπεσε από το δέντρο μαζί με την τροφή που μετέφερε. Η προσπάθεια που κατέβαλε για να μεταφέρει ένα τόσο μεγάλο φορτίο σε σχέση με το μέγεθός του, προκάλεσε το θαυμασμό του βασιλιά. Αλλά κι αφού έπεσε, το μυρμήγκι έπιασε πάλι στο στόμα του τον κόκκο του σιταριού και άρχισε πάλι να ανεβαίνει σιγά σιγά πάνω στο δέντρο. Κάθε φορά, όμως, που έπεφτε επάνω σε κάποιο σκληρό εξόγκωμα του κορμού, έχανε τη στήριξή του και έπεφτε. Όμως και κάθε φορά μετά το πέσιμό του, σήκωνε πάλι τον κόκκο του σιταριού και άρχιζε την ίδια προσπάθεια, θέλοντας να φθάσει στην τρύπα μέσα στην οποία αποθήκευε την τροφή του.

Ο βασιλιάς έμεινε εκεί αρκετές ώρες, παρατηρώντας το μι-

κρό εκείνο μυρμήγκι να προσπαθεί ξανά και ξανά. Το μυρμήγκι δεν προσπάθησε μία και δύο φορές αλλά πολλές, δοκιμάζοντας κάθε φορά ένα διαφορετικό μονοπάτι κατά μήκος του κορμού του δέντρου. Τελικά, με την εικοστή πρώτη προσπάθεια τα κατάφερε! Έφθασε στην φωλιά του και έβαλε μέσα τον κόκκο του σιταριού.

Ο βασιλιάς ένιωσε μεγάλη χαρά και ανακούφιση και του φώναξε: «Μπράβο, τα κατάφερες!» Έπειτα, έχοντας παρακολουθήσει όλη εκείνη την προσπάθεια που είχε κάνει το μυρμήγκι μπροστά στα μάτια του, άρχισε να σκέφτεται και να λέει στον εαυτό του: «Εγώ γιατί αισθάνομαι τόσο απελπισμένος; Αυτό εδώ το μυρμηγκάκι με δίδαξε ένα μεγάλο μάθημα σήμερα! Αν αυτό μπόρεσε, ενώ έπεσε είκοσι φορές, να συνεχίζει να προσπαθεί, πρέπει κι εγώ να συνεχίσω την προσπάθειά μου, προκειμένου να σώσω τον εαυτό μου. Όσο δύσκολα κι αν είναι τα πράγματα, θα πρέπει να εντείνω τις προσπάθειές μου μέχρι να τα καταφέρω!» Έχοντας παραδειγματισθεί από ένα μικρό μυρμήγκι, ο βασιλιάς δε σταμάτησε να προσπαθεί, ώσπου μπόρεσε να αποφύγει την αιχμαλωσία και να επιστρέψει σώος στο βασίλειό του.

Έτσι πρέπει κι εμείς να συνεχίζουμε τις προσπάθειές μας, σε σχέση με την άσκηση του διαλογισμού, και το παράδειγμα του μυρμηγκιού μπορεί να μας ωθήσει προς αυτή την κατεύθυνση, όταν αισθανόμαστε ότι έχουμε πάρει τον κατήφορο. Στο Πνευματικό Μονοπάτι οφείλουμε να διαλογιζόμαστε τουλάχιστον 2,5 ώρες καθημερινά, προκειμένου να επιτύχουμε το στόχο της επανένωσης της ψυχής μας με τον Θεό σ᾽ αυτή μας τη ζωή. Η δυσκολία έγκειται στο ότι εμείς εγκαταλείπουμε την προσπάθειά μας πολύ εύκολα. Μπορεί, δηλαδή, να διαλογιζόμαστε πολύ λιγότερο από το χρόνο που απαιτείται και να απορούμε γιατί δεν έχουμε ενωθεί ακόμη με τον Κύριο. Μπορεί να καθίσουμε πέντε λεπτά με τα μάτια μας κλειστά και μετά να πούμε: «Αφού δεν έχω δει τίποτα Εσωτερικά, θα σταματήσω το διαλογισμό μου». Σε άλλες περιπτώσεις, μπορεί να κάθεται κανείς το χρόνο που απαιτείται, αλλά ο νους του αντί για διαλογισμό να

κάνει την μία ή την άλλη σκέψη και πάλι να απορεί γιατί δεν έχει φθάσει ακόμη στην αιώνια Πατρίδα.

Το μυστικό του διαλογισμού είναι η σταθερότητα και η ακρίβεια. Αυτά τα δύο πράγματα είναι εντελώς απαραίτητα για να επιτύχουμε τον στόχο μας. Εμείς, όταν δε σημειώνουμε πρόοδο, μπορεί να θέλουμε να εγκαταλείψουμε κάθε προσπάθεια, ακριβώς όπως ο βασιλιάς της προηγούμενης ιστορίας. Το παράδειγμα όμως του μυρμηγκιού, το οποίο παρ' όλες τις πολυάριθμες αποτυχίες του συνέχιζε την προσπάθειά του, ήταν αυτό που έκανε το βασιλιά να συνεχίσει να προσπαθεί κι εκείνος.

Θα πρέπει κι εμείς να συνεχίζουμε με σταθερότητα να προχωρούμε. Κάθε φορά που πέφτουμε, νομίζουμε ότι αυτό είναι το τέλος, όμως θα πρέπει να σηκωνόμαστε, να ξεσκονίζουμε τους εαυτούς μας, όπως θα λέγαμε και να ξεκινάμε από την αρχή. Ποτέ δεν ξέρουμε πότε θα έλθει η κατάλληλη στιγμή που θα ανταμειφθούμε με επιτυχία.

Πρέπει να θυμόμαστε ότι οι καρποί των προσπαθειών μας είναι στα χέρια του Θεού. Η δική μας δουλειά είναι να κάνουμε το καθήκον μας, να διαλογιζόμαστε δηλαδή τακτικά και με ακρίβεια. Αν το κάνουμε αυτό, ο Θεός θα μας χαρίσει τις πνευματικές εμπειρίες την κατάλληλη στιγμή. Αν όμως δεν καθόμαστε σε διαλογισμό, πώς θα μπορέσουμε να απολαύσουμε οτιδήποτε; Πρέπει με άλλα λόγια, να είμαστε παρόντες και στη διάθεση του Θεού με το να διαλογιζόμαστε. Ο Θεός μπορεί να είναι έτοιμος να μας δώσει τα πάντα σήμερα, αλλά εμείς να μην καθόμαστε καν για να τα δεχθούμε.

Ο στόχος των μυστικιστικών εμπειριών είναι η ανεύρεση του Θείου Αγαπημένου Εσωτερικά. Ο Θεός είναι ο αιώνιος Αγαπημένος της ψυχής. Επειδή το πνεύμα δεν είναι ορατό στα υλικά μας μάτια, ο Θεός εργάζεται μέσω της Δύναμης του Διδασκάλου, για να μπορέσουμε να Τον δούμε και να Τον γνωρίσουμε. Έτσι, σε κάθε εποχή, η Θεία Δύναμη ακτινοβολείται μέσα από τη μορφή επιλεγμένων ανθρώπινων πόλων, οι οποίοι μπορούν να επανασυνδέσουν τους αναζητητές με τον Θεό. Ο Θεός έχει λειτουργήσει μέσα από πολυάριθμες μορφές κατά το

παρελθόν και θα συνεχίσει να εργάζεται και να λειτουργεί μέσα από άλλες πολυάριθμες μορφές και στο μέλλον. Έτσι, το μήνυμα του Θεού συνεχίζει να μεταφέρεται στην ανθρωπότητα ανά τους αιώνες. Οι Διδάσκαλοι λειτουργούν ως οδηγοί, για να οδηγούν τις ψυχές πίσω στον Θεό. Το να έχουμε την Εσωτερική καθοδήγηση κάποιου, ο οποίος γνωρίζει το δρόμο που οδηγεί στην αληθινή μας Πατρίδα, είναι μεγάλη ευλογία.

Στην προηγούμενη στροφή, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ αναφέρεται στην συνάντηση με την Εσωτερική μορφή του πνευματικού μας οδηγού κατά το διαλογισμό. Η Εσωτερική φωτεινή μορφή του Διδασκάλου δημιουργεί μία πνευματική εμπειρία, η οποία δεν μπορεί να περιγραφεί επαρκώς με λέξεις. Δεν πρόκειται για μία μορφή την οποία βλέπουμε απλώς, αλλά μία πολύ δυνατή εμπειρία για την ψυχή, η οποία έχει τη δύναμη να τη μεταμορφώσει και να την ανυψώσει. Η Φωτεινή Μορφή χαρακτηρίζεται από μια ισχυρή ελκτική δύναμη, η οποία απελευθερώνει την ψυχή από τα δεσμά του κόσμου και της επιτρέπει να υψωθεί ελεύθερη στους πνευματικούς κόσμους του Υπερπέραν. Εμείς είμαστε απορροφημένοι στις παγίδες του νου, της ύλης και της απατηλότητας. Από μόνοι μας δεν μπορούμε να απελευθερώσουμε τους εαυτούς μας από την έλξη του υλικού κόσμου. Όμως, η μαγνητική δύναμη της Φωτεινής Μορφής του Διδασκάλου υψώνει την ψυχή μας απ᾽ αυτήν την εμπλοκή και μας επιτρέπει να αρχίσουμε να βιώνουμε τα γεμάτα με μακαριότητα Εσωτερικά επίπεδα.

Η εμπειρία της συνάντησης με τη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου, είναι μία πολύ δυνατή εμπειρία αγάπης. Η αγάπη του Θεού διαπερνά κάθε πόρο της ύπαρξής μας. Μπορούμε να φαντασθούμε τις υπέροχες στιγμές αγάπης που βιώνουμε στη συντροφιά ενός εγκόσμιου αγαπημένου ή αγαπημένης. Η κατάσταση αυτή δεν είναι παρά μία αμυδρή γεύση της τρομερής Αγάπης που βιώνουμε, όταν συναντούμε τη Φωτεινή Μορφή Εσωτερικά. Μπορεί να παρομοιασθεί με μία επίγεια αγάπη, πολλαπλασιασμένη όμως επί χίλια. Είναι σαν μία συνεχής εμπειρία αγάπης αλλά χίλιες φορές εντονότερη, που βιώνεται

ταυτοχρόνως από κάθε πόρο της ύπαρξής μας. Πρόκειται για μία Αγάπη τόσο έντονη και τόσο μεθυστική, που πολλοί άνθρωποι όταν την γεύονται για πρώτη φορά, ξεσπούν σε λυγμούς από έκσταση. Έχουμε δει ανθρώπους που αφήνουν το σώμα και υψώνονται Εσωτερικά, να βιώνουν τόσο έντονη Αγάπη, που αυτομάτως να ξεσπούν σε κραυγές χαράς!

Ο στόχος του Πνευματικού Μονοπατιού είναι αυτή η Εσωτερική συνάντηση με τον Αγαπημένο της ψυχής μας. Όλοι μας οι διαλογισμοί και όλες μας οι προσπάθειες να μπορέσουμε να ηρεμήσουμε το νου μας και να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι με την τήρηση του ημερολογίου αυτοελέγχου και των ηθικών αρχών, καταλήγουν στην Εσωτερική αυτή συνάντηση με τον Αγαπημένο. Από τη στιγμή που συναντούμε τη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου, μπορούμε να ξεκινήσουμε το ταξίδι μας μέσα από τα πνευματικά επίπεδα και να οδηγηθούμε πίσω στον Θεό.

Τότε συνειδητοποιούμε τι σημαίνει θεία Αγάπη. Τότε γινόμαστε κι εμείς σαν ένα δοχείο μέσα από το οποίο η Αγάπη του Θεού μπορεί να ρέει προς όλους τους ανθρώπους και προς ολόκληρη τη Δημιουργία. Πρόκειται για ένα στάδιο στο οποίο αισθανόμαστε αληθινή αγάπη για όλους. Πρέπει, λοιπόν, να προχωρούμε σταθερά, ημέρα με την ημέρα, χωρίς να ανησυχούμε για τα αποτελέσματα. Η δική μας δουλειά είναι να διαλογιζόμαστε. Το τι θα μας δοθεί είναι δουλειά του Θεού. Ας μην εγκαταλείπουμε επομένως τις προσπάθειές μας, όταν έχουμε μία άσχημη ημέρα. Πρέπει να συνεχίζουμε να προσπαθούμε. Το ίδιο ισχύει και σε σχέση με το πνευματικό μας ημερολόγιο. Όταν το συμπληρώνουμε κάθε βράδυ και βλέπουμε ότι οι αριθμοί των παραπτωμάτων μας δεν ελαττώνονται, μπορεί να σκεφτόμαστε ότι αφού δεν βελτιωνόμαστε, πρέπει να πάψουμε να προσπαθούμε. Όμως, δεν πρέπει να αφήσουμε την ηττοπάθεια να μας κυριεύει. Αντιθέτως, πρέπει να γίνουμε όπως το μυρμήγκι της ιστορίας. Θα πρέπει να προσπαθούμε να μειώνουμε τα παραπτώματά μας από ημέρα σε ημέρα, έστω και κατά ένα. Δεν πρέπει να βάζουμε πολύ ψηλά τον πήχυ για τον

εαυτό μας, γιατί τότε κάθε πτώση θα μας απογοητεύει πολύ. Μπορούμε να προσπαθούμε να βελτιωνόμαστε σε έναν τομέα καθημερινά. Να εστιάζουμε δηλαδή την προσοχή μας σε έναν τομέα του ημερολογίου και να προσπαθούμε να μηδενίσουμε τα παραπτώματά μας στον τομέα αυτό. Έπειτα μπορούμε να πάρουμε έναν άλλο τομέα και να αρχίσουμε να εργαζόμαστε σ' αυτόν. Ακόμη κι αν βλέπουμε τους αριθμούς των παραπτωμάτων μας να αυξάνονται, δεν πρέπει να εγκαταλείπουμε την προσπάθεια, γιατί αυτό μπορεί να μη σημαίνει απαραιτήτως ότι αυξάνονται τα παραπτώματά μας, αλλά ότι βελτιώνεται η ικανότητά μας να τα διακρίνουμε. Μπορεί δηλαδή κατά το παρελθόν να μη διακρίναμε ορισμένα παραπτώματα, επειδή δεν ήταν τόσο προφανή, αλλά να μπορούμε να τα αναγνωρίζουμε τώρα. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να προχωράμε μπροστά, μέχρι να φθάσουμε στον τελικό μας στόχο που είναι ο μηδενισμός όλων των παραπτωμάτων σε όλους τους τομείς του ημερολογίου μας. Αυτό είναι κάτι εφικτό. Χρειάζεται όμως να συνεχίζουμε να προσπαθούμε και να μην εγκαταλείπουμε τον αγώνα. Ας διδαχθούμε από το παράδειγμα του μυρμηγκιού σε όλους τους τομείς της ζωής μας. είτε πρόκειται για το διαλογισμό και την ηθική διαβίωση είτε τις καθημερινές μας υποχρεώσεις και τους εγκόσμιους στόχους της ζωής μας. Εμείς πρέπει να είμαστε πάντα θετικοί, να προχωράμε μπροστά και να μην παύουμε να προσπαθούμε, ό,τι κι αν συμβαίνει.

Αν όμως ανακαλύψουμε ότι είμαστε ακόμη σε επίπεδο νηπιαγωγείου, τι πρέπει να κάνουμε; Το πρόγραμμα που πρέπει να ακολουθήσουμε είναι ξεκάθαρο. Πρέπει να αρχίσουμε να αφιερώνουμε τουλάχιστον 2,5 ώρες καθημερινά σε ακριβή διαλογισμό και παράλληλα, να τηρούμε το πνευματικό μας ημερολόγιο για να αναπτύξουμε τις ηθικές αρχές. Αυτές είναι οι εργασίες που πρέπει οπωσδήποτε να κάνουμε. Αν αρχίσουμε να κάνουμε αυτά τα πράγματα με πίστη και ειλικρίνεια, θα βρούμε τη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου να μας περιμένει Εσωτερικά. Αν αυτός ο στόχος δεν έχει επιτευχθεί ακόμη, πρέπει να εξετάσουμε και να δούμε με πόση ακρίβεια εκτελούμε τις ερ-

γασίες μας και με πόση ακρίβεια ασκούμε το διαλογισμό μας. Μπορούμε επίσης να εξετάζουμε σε ποιους τομείς του ημερολογίου μας χρειάζεται να τελειοποιηθούμε. Μ' αυτόν τον τρόπο μπορούμε να αναλάβουμε δράση αρχίζοντας από σήμερα, για να επιτύχουμε το στόχο μας.

Μήπως, όταν νομίζουμε ότι διαλογιζόμαστε, ξοδεύουμε το χρόνο μας κάνοντας σκέψεις για το παρελθόν ή το μέλλον; Μήπως χανόμαστε σε φόβους και ανησυχίες; Όλα αυτά, όταν συμβαίνουν, εμποδίζουν τη συγκέντρωσή μας. Οι φόβοι και οι ανησυχίες μας πρέπει να παραμερίζονται, όταν καθόμαστε για διαλογισμό. Μπορούμε να γράφουμε κάποια πράγματα που μας απασχολούν σε ένα χαρτί, λέγοντας στον εαυτό μας ότι θα ασχοληθούμε με αυτά αργότερα, μετά το διαλογισμό, είτε να τα κλείνουμε απλώς μέσα σ' ένα νοερό συρτάρι, το οποίο θα έχουμε κλειστό όση ώρα διαλογιζόμαστε. Το να καθόμαστε για διαλογισμό και να ξοδεύουμε όλο το χρόνο σκεπτόμενοι, δεν έχει νόημα. Είναι προτιμότερο να διαθέτουμε πέντε λεπτά της ώρας σε ακριβή και συγκεντρωμένο διαλογισμό από το να σπαταλούμε δύο ώρες αναπολώντας το παρελθόν ή σκεφτόμενοι το μέλλον, διότι στην περίπτωση αυτή δε διαλογιζόμαστε καθόλου. Αν δεν μπορούμε να διαθέτουμε 2,5 συνεχείς ώρες σε μία συνεδρία, μπορούμε να καθόμαστε δύο φορές το 24ωρο, από μία ώρα και ένα τέταρτο κάθε φορά ή τρεις φορές, από πενήντα λεπτά ή ακόμη και τέσσερις φορές, από σαράντα λεπτά περίπου ή έστω και πέντε φορές, από ένα μισάωρο, όταν κάποιες ημέρες το πρόγραμμα της δουλειάς μας δεν μας επιτρέπει να καθόμαστε για διαλογισμό για μεγάλα χρονικά διαστήματα. Ο χρόνος όμως των 2,5 ωρών είναι ο ελάχιστος χρόνος που πρέπει να διαθέτουμε. Αν μπορούμε να διαθέτουμε και περισσότερες ώρες, ακόμη καλύτερα. Ας ξεκινήσουμε λοιπόν από σήμερα με μία νέα απόφαση: να διαλογιζόμαστε με συγκέντρωση και ακρίβεια και να αυξάνουμε σταδιακά το χρόνο του σωστού διαλογισμού.

Αν επιθυμούμε να δούμε τη Φωτεινή Μορφή του Αγαπημένου Εσωτερικά, οι οδηγίες των Διδασκάλων, για να το επι-

τύχουμε, είναι σαφείς. Είναι αναγκαίο να αφοσιωθούμε σοβαρά στο διαλογισμό και να ζούμε το είδος της ζωής που θα μας καταστήσει άξιους να εισέλθουμε στο Βασίλειο του Κυρίου. Με τον τρόπο αυτό, θα αρχίσουμε να αρχίσουμε να έλκουμε τη Χάρη του Θεού και Εκείνος τελικά θα μας οδηγήσει στην Αιώνια Πατρίδα μας.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

http://www.sos.org/el

Η Κατοικία του Αγαπημένου
The Abode of the Beloved

υπό Rajinder Singh

Υπάρχει μέσα στον καθένα μας, ένας τόπος ειρήνης, χαράς και ευλογίας. Μπορούμε μέσω του διαλογισμού να εισέλθουμε σ' αυτή την "Κατοικία" και να απολαύσουμε ένα αίσθημα ηρεμίας και ευτυχίας κάθε στιγμή μας, από την ώρα που θα το θελήσουμε. Οι θησαυροί της πνευματικότητας μας παρέχονται πλουσιοπάροχα από το Θεό, τον αιώνιο Αγαπημένο. Μέσω μιας απλής μεθόδου διαλογισμού στο Θείο Φως και τη Μουσική των Σφαιρών, μπορούμε να απαλλαγούμε από το καθημερινό άγχος που μας προκαλεί η ζωή, χάρη στον Αγαπημένο που μας στέλνει ακατάπαυστα κύματα θείας Αγάπης και ευλογίας.

Ιατρικές έρευνες τα τελευταία χρόνια απέδειξαν τα φυσικά και πνευματικά οφέλη που μας προσφέρει ο διαλογισμός. Άγιοι, πνευματικοί Διδάσκαλοι και φωτισμένα άτομα μέσα στους αιώνες, που ταξίδευσαν σ'αυτή την Κατοικία του Αγαπημένου, μας αναφέρουν τα πνευματικά οφέλη του διαλογισμού. Μας λένε ότι δεν χρειάζεται να αρρωστήσουμε ή να τραυματιστούμε για να έχουμε κάποια παραθανάτια εμπειρία ώστε να γνωρίσουμε το Φως μέσα μας. Μπορούμε να ταξιδέψουμε μέσα από τα εσωτερικά πνευματικά επίπεδα του θείου Φωτός και του Θείου Ήχου μέχρι να φθάσουμε στην Πηγή από την οποία προερχόμαστε (το Θεό) και αυτό μέσω της απλότητας και της ευκολίας του διαλογισμού.

Με αυτό το εμπνευσμένο βιβλίο ο Sant Rajinder Singh αιχμαλωτίζει τους αναγνώστες του με ένα μοναδικό τρόπο συνδυασμού πνευματικής και μυστικιστικής ποίησης, με ανέκδοτα, ιστορίες από τις παραδόσεις και αναφορές σε πειράματα της σύγχρονης επιστήμης και τεχνολογίας, προκειμένου να καταστήσει την πνευματικότητα εύκολα αντιληπτή.

Ο Sant Rajinder Singh είναι ένα διεθνώς αναγνωρισμένος πνευματικός Διδάσκαλος και υπεύθυνος της "Επιστήμης της Πνευματικότητας" ενός μη κερδοσκοπικού και μη θρησκευτικού οργανισμού που προσφέρει μια ευκαιρία στον κόσμο να μάθουν ένα είδος διαλογισμού που θα τους οδηγήσει να επιτύχουν εσωτερική και εξωτερική ειρήνη καθώς και την ανθρώπινη ενότητα. Ο Διδάσκαλος επί 25 χρόνια ταξιδεύει συνεχώς σε όλο τον κόσμο διδάσκοντας τον διαλογισμό.

Για περισσότερες πληροφορίες ανατρέξτε στην ιστοσελίδα: www.sos.org